உ
ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

அக்னிகார்ய விதி

மூலமும் உரையும்

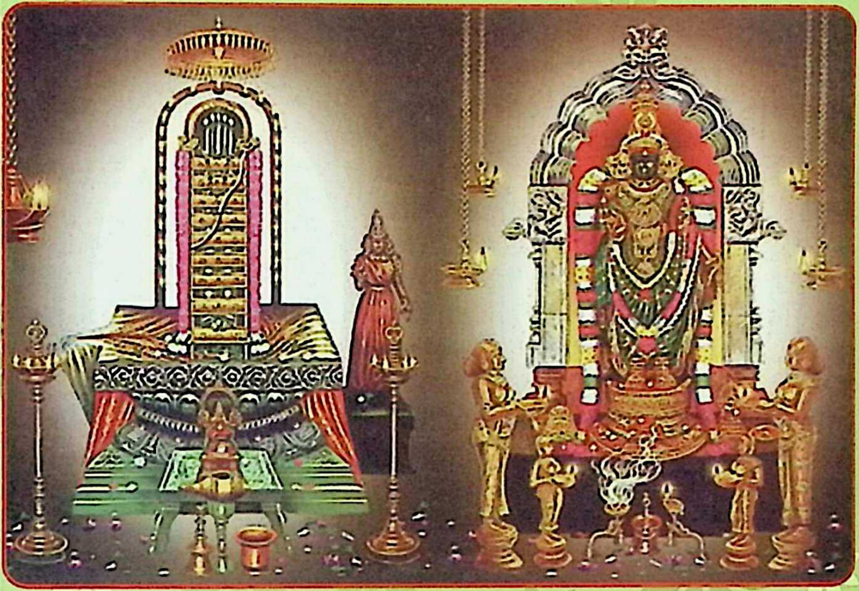

மேலூர்

ஶிவஶ்ரீ K. காளஹஸ்தீஶ்வர குருக்கள்

ஸ்ரீமதீ K. சந்த்ரா

தம்பதிகள்

ஶதாபிஷேக விழா மலர்

நாள்: 12.04.2013

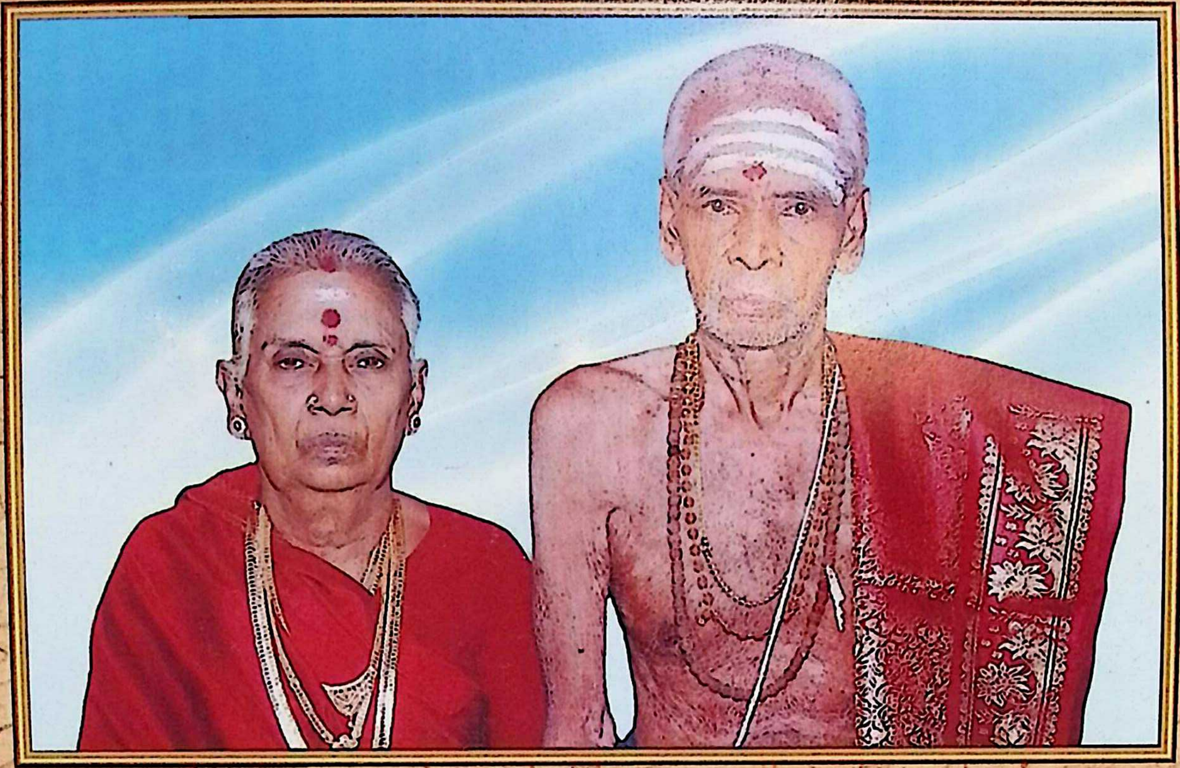

ஶிவஸ்ரீ K. காளஹஸ்தீஸ்வர குருக்கள் ✿ ஸ்ரீமதீ K. சந்த்ரா

உ

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

அக்னிகார்ய விதி

மூலமும் உரையும்

உரையாசிரியர்

ஶிவஸ்ரீ கு. வைத்தீஶ்வர குருக்கள்

அச்சுவேலி

மேலூர்

ஶிவஸ்ரீ *K.* காளஹஸ்தீஶ்வர குருக்கள்

ஸ்ரீமதீ *K.* சந்த்ரா

தம்பதிகள்

ஶதாபிஷேக விழாமலர்

நாள்: *11.4.2013*

நூல் விளக்கக் குறிப்பு

பெயர்	- அக்னிகார்யம் மூலமும் உரையும்
பொருள்	- அக்னிகார்ய விளக்கம்
ஆசிரியர்	- ஸ்ரீமத் அகோர ஶிவாசார்யார் (ஶாலிவாஹன ஶகாப்தம்-1080, கிபி-1158)
விளக்கங்கள்	- ஶிவஸ்ரீ கு. வைத்தீஶ்வர குருக்கள் அச்சுவேலி
தொகுப்பு	- ஶிவஸ்ரீ G. கார்த்திகேய ஶிவம் திருப்பரங்குன்றம்
மொழி	- ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ்
எழுத்து	- க்ரந்தம், தமிழ்
ஆண்டு	- 2013
எழுத்து அளவு	- 12 புள்ளிகள்
அளவு	- 1/8
தாள்	- மேப்லித்தோ 75Gsm
பக்கங்கள்	- 136
ப்ரதிகள்	- 500
அச்சுக்கோர்ப்பு	- ஸ்ரீ அரவிந்த ஶிவம் ஸ்ரீ மணிகண்ட ஶிவம்
அச்சிடல்	- ஆர். ஆர். ப்ரிண்டர்ஸ், மதுரை.

நந்தல வெளியீடு : 4

உ

சிவமயம்

அக்கினி காரிய விதி

மூலமும் உரையும்

உரையாசிரியர் :

அச்சுவேலி

சிவஸ்ரீ கு. வைத்தீசுவரக் குருக்கள்

பார்வையாளர் :

சிவஸ்ரீ ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள்

யாழ்ப்பாணம்

வியாகரண சிரோமணி

பிரம்மஸ்ரீ தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகள்

ஸ்ரீ சாரதா அச்சகம்

யாழ்ப்பாணம்

குரோதி ஞு சித்திரை

1964 விலை : ரூ. 600

SIVASRI. K. PITCHAI GURUKKAL
Chief Priest, Sri Karpaga Vinayakar Temple,
Principal, Karpaga Vinayakar Veda Agama Vidhyalayam
Founder, Sivaneri Kazhakam
Secretary, Karpaga Vinayakar School,
Pillayarpatti – 630207 Sivaganga District, Tamilnadu, South India.

உ

01.03.2013

வாழ்த்துரை

மதிப்பிற்குரிய சிவஸ்ரீ.காளஹஸ்தீஸ்வரக்குருக்கள் திருமதி.சந்திரா (எ)மீனாட்சிஅம்மாள் தம்பதிகளின் சதாபிஷேகவிழா மேலூரில் சிறப்புடன் நடைபெறுவது மகிழ்வைத்தருகிறது. வரலாற்றுப் புகழ்மிக்கது திருக்காளத்திமலை. மணிவாசகப்பெருமானும், ஆதிசங்கரரும் கண்ணப்பரின் பக்தியையும், அன்பின்மேன்மையையும் வியந்து போற்றி மகிழ்ந்துள்ளனர். இத்திருக்கோயிலை பாரம்பர்யமாகவும், குலதெய்வமாகவும் கொண்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் நமது சிவாசாரியார். உயர்ந்த பரம்பரை. மேலூர் சிவாலயப்பணியை உணர்வு பூர்வமாகச் செய்துவரும் பெரியவர். அனைவரின் அன்பையும் பெற்றவர். அவருடைய சதாபிஷேக விழாவில் அகோர சிவாசாரிய பத்ததியில் உள்ள "அக்நிகார்யவிளக்கம்" என்ற நூல் வெளிவருவது அர்ச்சகர்கள் அனைவர்க்கும் பயன்தரவல்லது. முன்னரே பலபிரதிகள் வந்திருந்தாலும் தற்போது அவை கிடைப்பதில்லை. சிவத்திரு.தட்சிணாமூர்த்தி குருக்களும், சிரஞ்சீவி. ஆனந்தும் பெருமுயற்சி செய்து இதனை மீண்டும் வெளியிடுகிறார்கள். சதாபிஷேக தம்பதிகளின் ஆசீர்வாதம் நம் அனைவர்க்கும் கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கிறோம். ஸ்ரீ கற்பகவிநாயகர் திருவருளால் தம்பதிகள் பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரமாண்டு வாழ்ந்து சிறக்க பிரார்த்திக்கிறோம்.

அன்புடன்

K. Pitchai

K.பிச்சைக்குருக்கள்
பிள்ளையார்பட்டி.

Ph: 0091 (0)4577-264275. H/P: 00919443362320 / 9842462320
Website: www.pitchaianna.com / e-mail: pitchaianna@gmail.com

உ

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

முன்னுரை

செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு
அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே

வைஜிகெ கெவஞா ஜூள வா ஸிவஉஞூாங ந யொஜயெகு ॥

ஸிவா ஜூள வைஜிகாஉஞூாஸ்ரானெ௷ வா ஷஂவ௫கீதிஆகா៖ ।

- அக்னிகார்ய விதிபடலம், ஸ்ரீமத் பூர்வ காமிகாகமம்

ஶிவாகமங்களில் கூறப்படுகின்ற நித்யம், நைமித்திகம், காம்யம் என்னும் மூன்று வகையான க்ரியைகளுள் முக்யாங்கம் வகிக்கும் முக்யக்ரியை அக்னிகார்யம் எனில் மிகையாகாது.

அவ்வக்னிகார்யம் வைதிகம், மிஶ்ரம், ஶைவம் என ஆகமங்களில் கூறப்படுகின்றன. வைதிகமந்த்ரங்களால் தனித்து செய்யப்படும் அக்னி வைதிகாக்னி என்றும், வேத-ஆகம மந்த்ரங்களை இணைத்து செய்யப்படும் அக்னி மிஶ்ராக்னி என்றும், ஆகமமந்த்ரங்களால் மட்டும் செய்யப்படும் அக்னி ஶிவாக்னி என்று அழைக்கப்படும்.

இவற்றுள் வேதத்தில் மட்டும் அதிகாரம் உடையவர்களுக்கு வைதிகமாகவும், வேத-ஆகமம் இரண்டிலும் அதிகாரம் உடையவர்களுக்கு மிஶ்ரமாகவும், ஆகமத்தில் மட்டும் அதிகாரம் உள்ளவர்களுக்கு ஶைவக்ரமமாகவும் அக்னிகார்யம் செய்யவேண்டும் என்பது புலப்படுகின்றது.

அக்னிகார்யத்தைச் செய்யும் முறை ஶிவாகமங்களில் அக்னிகார்யவிதி படலத்தில் கூறப்படினும் க்ரியைகளின் வரிசை முறைகளை ஸ்ரீமத் ஸோமஶம்பு, ஸ்ரீமத் அகோரஶிவாசார்யர் முதலிய பத்ததி ஆசிரியர்கள் அழகாக விளக்கி உள்ளனர்.

பத்ததிகளில் வரிசை முறைகள் விளக்கப்பட்ட பின்னும், க்ரியைகளின் தாத்பர்யத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்காக, ஸ்ரீமந் நிர்மலமணி தேஶிகர் முதலான பெரியோர்கள் அதற்கு விளக்க உரைகளையும் எழுதியுள்ளனர்.

அவ்விளக்க உரையும் நல்ல ஸம்ஸ்க்ருதஜ்ஞானம் உள்ளவர்களே புரிந்துகொள்ளும்படி இருக்கின்ற காரணத்தால் நம் பெரியோர்களுள் சிலர், அக்னிகார்யத்திற்கு தமிழில் விளக்க உரைகள் எழுதி அருள்புரிந்துள்ளனர். அவற்றுள் அச்சுவேலி ஶிவஸ்ரீ குமாரஸ்வாமி குருக்கள் அவர்கள் குமாரர் ஶிவஸ்ரீ கு. வைத்தீஶ்வர குருக்கள் அவர்கள் எழுதிய விளக்கமும், திருகோணமலை ஶிவஸ்ரீ பூர்ணாநந்தேஶ்வர குருக்கள் அவர்கள் எழுதிய விஶேஷ உரையும், 1964ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ளன. கண்டனூர் ஶிவஸ்ரீ அரு ராமநாத குருக்கள் அவர்கள் மிஶ்ராக்னிகார்ய ப்ரயோகத்தை 1963ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார்கள். ஸமீபத்தில் காஞ்சீபுரம் ஶிவஸ்ரீ சாளவ ராஜப்பா குருக்கள் அவர்கள் ஶிவாக்னிகார்யம் என்ற பெயரில் விளக்கத்தோடு வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

ஶிவநெறிக் கருவூலங்களாகிய இதுபோன்ற நூல்களைக் காப்பதில் பேரார்வம்கொண்ட கற்பகத்தரு, பிள்ளையார்பட்டி ஶிவஶ்ரீ கி. பிச்சை ஶிவாசார்ய ஸ்வாமிகள் அவர்கள், ஒருநாள் என்னைத் தொடர்புகொண்டு தனது ஶிஷ்யனது பிதாமஹரின் ஶதாபிஷேகவிழாவில் அச்சுவேலி ஶிவஶ்ரீ வைத்தீஶ்வர குருக்கள் அவர்கள் எழுதிய அக்னிகார்ய விளக்கத்தை வெளியிடவேண்டும் என்று பணித்தருளினார்கள். அவர்களது அருளாணையின் வண்ணம் இந்நூல் தற்போது வெளியிடப்படுகிறது.

அச்சுவேலி ஶிவாசார்யர் அவர்களது வம்ஶாவழித் தோன்றலாகிய கொழும்பு ஶிவஶ்ரீ ஈஶ்வர குருக்கள் அவர்களுடன் தொடர்புகொண்டு இக்கருத்தைத் தெரிவித்து, அவர்களது ஆசியைப் பெற்றுத்தந்தவர் கோப்பாய் ஶிவம் ப்ரஹ்மஶ்ரீ ஶிவானந்த ஶர்மா அவர்கள்.

பெருமுனைப்போடு இந்நூலை வெளிக்கொணர வேண்டும் என்று பெருமுயற்சி செய்த மேலூர் ஆநந்தஶிவம் அவர்களைப் போல நமது மாணவர்கள் அனைவருக்கும் ஆர்வம் உண்டாக எல்லாம்வல்ல பரமேஶ்வரன் அருள்புரியவேண்டும்.

ஶதாபிஷேக விழா தம்பதிகள், பிள்ளையார்பட்டி அண்ணா அவர்கள் ஆகியோரது திருவடிக்கமலங்களைப் போற்றி வணங்குகிறேன்.

நூல்வெளியிடும் பணியில் உதவிய அனைவருக்கும் எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருள் பரிபூரணமாக உண்டாகப் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

குறிப்பு:

1. இந்நூல் மறுபதிப்பு ஆயினும் இதனுள் சிற்சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.
2. ஶகாரங்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
3. ப்ரமாண ஶ்லோகங்களில் இருந்த பிழைகளுள் சில கிடைக்கப்பெற்ற அந்தந்த நூல்களில் கண்டவண்ணம் திருத்தப்பட்டுள்ளன.
4. ஜயாதிஹோமம் ஸ்வரம் இன்றி இருந்ததால் வெளியிடப்படவில்லை.

பேரன்புடன்
ஶிவசரணகமலைக ஶரண்யன்
G. கார்த்திகேய ஶிவம்,
ஸ்ரீ ஸ்கந்தகுருவித்யாலயம்,
திருப்பரங்குன்றம்.

உ

சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம் — நல்லூர்

நியாய சிரோமணி

பிரமஸ்ரீ. கு. சுப்பிரமணிய சர்மா

அவர்கள் இயற்றிய

ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

([illegible])

உபக்ரம உரை

அக்கினியின்மூலம் தேவர்களையும் அந்தணர் மூலம் பிதிருக்களையும் வழிபடவேண்டும் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. பாஷைகளைப் படிப்பதே மிகக் கடினமானது. அதிலும் சமஸ்கிருதபாஷையைப் படிப்பதென்பதும் படிப்பிப்பதென்பதும் மிக மிகக்கடினம் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

அர்த்தத்தை உணராது கிரியைகளைச் செய்வதும் பயனற்றது என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். அர்த்தத்தை உணர்த்துவதும் கஷ்டத்திலும் கஷ்டமாம். இங்ஙனமிருக்க "அக்கினிகாரியவிதி" என்ற இந்நூலானது தமிழ்மொழிபெயர்ப்புடன் வெளிவருவது குருமார்களுக்கு மாத்திரமல்லசைவர் முதலானவருக்கும் விருப்பத்திற்குரிய வெளியீடாகும். ஆகமங்களுள் நமக்கு மிகவும் சூக்குமமாக அறியவேண்டிய விஷயமே அக்கினிகாரியவிதியாகும். இதைத் தமிழ் உரையுடன் வெளியிடுவதற்கு முதன்முதலாகத் தைரியத்துடன் முன்வந்தார் ஓர் பெரியார். இவர்தான் சிவஸ்ரீ வைத்தீசுவர சிவாச்சாரியார் ஆவர். இவர் சமஸ்கிருதம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று பாஷைகளிலும் பேரறிஞராக விளங்குகின்றார். இவர் இலங்கையின்கண் சிவக்ஷேத்திரமாக விளங்கும் கேதீச்சரத்தின் சிவானந்த குருகுல பிரதமகுருவாகும் சிவஸ்ரீ ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள் அவர்களின் புதல்வராவார். தந்தையிடம் மிகுந்த பக்தியுள்ளவர். சுருங்கக்கூறின் அச்சுவேலிக்கிராமமே இவரது பிறவியினால் புனித

மாக்கப்பட்டது. இந் நூலில் "சுருக்-சுருவ சம்ஸ்காரம், குண்டசுத்தி, நெய்க்குப் பதினெட்டுச் சம்ஸ்காரங்கள் அக்கினிவக்திர அபிகாரம், ஜிஹ்வாவக்திர அனுசந்தானம்" ஆகிய இரத்தினம்போன்ற இவ்வைந்தும் சிறப்பாக விரிவுரையுடன் வெளிவருகின்றன. சமஸ்கிருதபாஷையில் சொற்ப அறிவுள்ளவர்களுக்கும் விரிவாக விளக்கத்தைக்கொடுக்கும் இவ்வுரையைக்காண மிகமிகமகிழ்ச்சி அடைகிறேம். விஷயம் கடினமாக இருப்பினும் உரைமிகத்தெளிவுபடுத்துவதினுல் எவரும் இதைப் படிப்பதற்கும் படிப்பிப்பதற்கும் உற்சாகங்கொள்ளாதிருக்க முடியாது.

இத்தகைய அரும்பெரும் நூலை தமிழ் விரிவுரையுடன் முதல் முதலாக எழுதியுதவிய அப் பெரியாரிற்கு ஆஸ்திகர் நாஸ்திகர் யாவருக்கும் திருவருள் பாலித்துவரும் கேதீச்சரஸ்தான் மங்களங்களை அளிக்கவேண்டும் என்று அவன் திருவடிவணங்கிப் பிரார்த்திப்போமாக!

இங்ஙனம்
க. சுப்பிரமணிய சர்மா
நியாயசிரோமணி

"ஹேரம்ப பவனம்"
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்,
4-4-61.

பொருளடக்கம்

எண்	விஷயம்	பக்கம்
1.	அக்நிஸ்தாநகமநவிதி:	1
2.	கர்ண ஸம்ஸ்கார விதி:	6
3.	வாகீஶ்வரீ வாகீஶ்வர ஆவாஹநம்	13
4.	வஹ்நி ஸம்ஸ்கார விதி:	19
5.	வஹ்நிவிந்யாஸாநந்தர கரணீய விதி:	29
6.	கர்பாதாநாதி ஸம்ஸ்கார விதி:	33
7.	ஸ்ருக்ஸ்ருவ ஸம்ஸ்கார:	46
8.	ஆஜ்ய ஸம்ஸ்கார:	51
9.	அக்நேர்வக்த்ராபிகாராதிவிதி:	65
10.	வக்த்ராநுஸந்தாநம்	67
11.	ஜிஹ்வாநுஸந்தாநம்	71
12.	நாமகரணாதி ஸம்ஸ்காரா:	73
13.	வாகீஶ்வரீ வாகீஶ்வர விஸர்ஜநாதி விதி:	77
14.	பூர்ணாஹுதி பண்ணும் முறை	82

15.	கஜூாஹூ~திঃ	85
16.	கநிவி ஹஜந கூஃঃ	89
17.	நவகுண்டக்ரமமும் குண்டநாமஸ்தானமும்	92
18.	ஶிவாநி வஶாஸூநா	96
19.	கநள ஶிவயஜந வ~வஶக ஹொஃவியிঃ	99
20.	க~ணூஶாதூாஹூ~திঃ	105
21.	ஹொஃஜூவஹஶாநவியிঃ	107
22.	ஹொஃகூஃ	108
23.	கூஹூ~திஷூாந ஷஜூ	109
24.	ஷூாஜீவாகூ	110
25.	வ~ணஶாஹூ~திঃ	112
26.	ஃஹா வ~ணஶாஹூ~திঃ	113
27.	கஜுபஶூி பஹிபஶூிঃ	115

உ

ஓஂ ஸ்ரீ மணெஶாய நமஃ

‖ அக்னிகாய விதிஃ ‖

‖ அக்னிஸ்தானமனவிதிஃ ‖

அக்னி குண்டத்திற்குச் செல்லும் முறை

அக்னிகாயார்தமஹமெஷ்யே, ஶம்போராஜ்ஞாஃ, ஸாமாந்யார்க்ய ஹஸ்தஃ ப்ரதக்ஷிணம் ஸஸம்ஹார யாமொவகாரணம் ஶிவம் ஶக்திம் ஸமாராத்ய, குண்டஸமீபம் கத்வா, குண்டநாபிம் வா வஹ்னிவாந, வாமவாமஸ்ரீஃ ஸௌம்யாஸ்ரீஃ வா ஸவாஸநம் உபவிஶ்ய, ஹதாநம் ஹொமத்ரவ்யாணி ச அஸ்ரைண ஸம்ப்ரொக்ஷ்ய ।

அக்னிகாயார்தம் - அக்னிகார்யத்தின் பொருட்டு, அஹமெஷ்யே - நான் அக்னிகார்யத்தைச் செய்கின்றேன் என்று விஜ்ஞாபனம் செய்து, ஶம்போராஜ்ஞாஃ - பரமேஶ்வரனிடத்திற் பெற்றுக்கொண்ட அனுமதியுடையவனாய், ஸாமாந்யார்க்யம் - ஸாமாந்யார்க்ய பாத்ரத்தை, ஹஸ்தாய - எடுத்துக் கொண்டு, ப்ரதக்ஷிணம் - வலமாக வந்து, ஸஸம்ஹார

யாமொவகுாணம் - ஸம்பாதிக்கப்பட்ட தொகுதியாயுள்ள ஶிவயாகத்துக்கு ஸாதனமாயுள்ள (ஸமித்து, புஷ்பம், தர்பை முதலிய) த்ரவ்யங்களை, ஜிவ௱ ஜரஷ௱ா - அற்புதமான கண்களால், கவஜொகயந - பார்த்துக் கொண்டு, குுணுஸமீவழ - குண்டத்தின் ஸமீபத்தை, ஊத௱ - அடைந்து, குுணுநாஹிம் வுஈஸூுவஓந - குண்டநாபிக்கு எதிராக, வுுவஓாஸ௱ஃ ஸளஉ௱ாஸ௱ஃ வா - கிழக்குமுகமாவேனும் வடக்குமுகமாவேனும், ஸுவாஸநழ உவவிஶ௱ - ஸுகாஸனமாக இருந்து, கூத்ாநம் - தன்னையும், ஹொஉஜூவ௱ாணி ஆ - ஹோமத்ரவ்யங்களையும், அஸெூண - அஸ்த்ர மந்த்ரத்தினாலே, ஸஂவெுாகூஷ௱ - நன்றாகப் ப்ரோக்ஷித்து, குண்டஸம்ஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும், என்பதாம்.

இங்கே கூறிய க்ரியாக்ரமங்களுக்கு ப்ரமாணம் :-

தகஸூஂவுாயஓ௱ ஷெவெஶஂ ஹொஉாமாஈஂ ததொ வுஜெகு।

என்னும் காலோத்தராகமமும்,

வுாஜுவொஉஜுவொவாவி ஹொஉஂ குுயஓாசிஶெஷதஃ।

என்னும் ஸுப்ரபேதாகமமும்,

ததொ முஹித ஶெவாஜகூஃ ஸாஉாந௱ாவஓ௱ குொமுஈஃ।

ஹொஉாமாஈஂ ஸஸஂஹாஈஂ வுாயாயாத்ஸூஂவுஉகூிணழ।

கூஸ்ணுநாஹிம் வ‌ாஸ்லூவ‌ுந உவவிஷ உஜூவஃ।

என்றும் ஸித்தாந்த சேகரமும், பிறவுமாம்.

[1]நித்தியத்திலும், நைமித்திகத்திலும், உத்ஸவத்திலும், க்ரஹணத்திலும், விஷுஸங்க்ராந்தி காலங்களிலும், சத்ருஸம்ஹாரத்திலும், சாந்தியிலும், புஷ்டி கர்மத்திலும், தீக்ஷையிலும், பவித்ரத்திலும், கர்பாதானாதி தஹனாதி காலங்களிலும், ப்ராயச்சித்தாதி காலங்களிலும் அக்னிகார்யம் செய்யத்தக்கது என்று ஸுப்ரபேதாகமம் செப்பும். ஸர்வதேவமயமாகவும், ஸர்வமந்த்ரமயமாகவும், ஸர்வவித்யா ரூபமாகவும், ஸர்வஜ்ஞாநரூபமாகவும் இருத்தலின் ஸர்வகார்யங்களிலும் அக்னிவிதிப்படி வழிப்படத்தக்கது. அக்னியின் முகத்தில் ஹோமம் செய்யப்பட்டவை ஸர்வதேவர்களுக்கும் ப்ரியந்தருவனவாயுள்ளன என்று ஸ்ரீமத் காரணம் முதலிய ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

இங்கே கவஷுவாகுழ-என்றது ஸாமான்யார்க்ய பாத்ரத்தையேயாம். அது,

ஹொஊயஷம் வுாயஷ ஸாஊநஷம் மூஹீகூாவஷம் ஹவிஹஜெ।

என ராமநாதபத்ததி கூறுவதால் அறியப்படும்.

ஹோமாரம்பத்துக்கு முன் ஸம்பாதித்து வைக்க வேண்டிய உபகரணங்கள் ஸ்ருக்-ஸ்ருவம், இந்தனம், எள்ளு, பரிதி, தர்ப்பை, ஸமித்து, நெய், சந்தனம், அக்ஷதை, விஷ்டரம், நெய்பாத்ரம், த்ரவ்யபாத்ரம், வெண்கடுகு, நென்மலர் முதலியவைகளாம். அது,

நிவிஷொ வியிநா தஷிஹவஷமஙு வரதாஜிகுழ।

வாஜஸவெகூ விநஸ ஸஜிஹஷகிஞாஜிகுழ।

---

[1] இதனைத் திருவானைக்காபுராணம்; கோட்செங்கணார் வழிபடுபடலம் 43ஆம் செய்யுளாலறிக

விதிப்படி குண்டத்தின் அருகிலிருந்து இடப்பக்கத்தில் அர்க்யம், கந்தம், நெய் முதலியவற்றையும், வலப்பக்கத்தில் ஸமித்து, தர்பை முதலியவற்றையும் வைத்துக் கொண்டு என ஸோமஶம்பு பத்ததியிலும்,

ஹொஆமஂ ஹஸ்ை வாமவெூத ஸூக்ஷூவஞ்ஜொயநம் திஶுபூ|

வாரியிஂ வைவ ஓஹூாது ஸமிஆஜைஂ தயைவ ச|

ஶஸாக்ஷதஞ வஹ்ஞஂ ச விஷாஂ வரதவாதுகஶு|

ஶீவஂ வை ஓவைவாதூாணி வைாக்ஷணீ வகூநீ தயா|

வஹணீதாஂ வஹ்ஞவாதுஂ ச சாவாதுஂ தயைவ ச|

கூஹரதை ஹொஉஸஂஹாராது கூண்டுஂவஹதி விஶெஷதஃ|

எனக் காரணாகமத்திலும் வருவதனால் அறியப்படும்[2].

ஹோமகர்மமானது, குண்டத்திற் செய்வதும் ஸ்தண்டிலத்திற் செய்வதுமென இருவகையினதாம். குண்டத்திற் செய்வதாயின் விதிப்படி அதனை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஸ்தண்டிலத்திலாயின் ஹஸ்தவிஸ்தாரத்தில் அதனை மணலினால் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு ப்ரமாணம்,

கூண்ெ வா ஷூண்ிலெ வாவி யஜநஂ சிவியஂ ஸூரதஃ|

என்னும் அம்ஶுமான் தந்த்ரமும்,

வத்தூநா வியிநாவஹ் கூண்ஞெசதூயெகூ ஸ்ரயஃ|

வாலுகை ஷூண்ிலுஞெத்த வதைெ ஹஸ்தவிஸ்தரெ|

என்னும் ஸுப்ரபேதாகமமும் பிறவுமாம்.[3]

---

[2] ஸஹஸ்ராகமம் - அஷ்டபந்தனவிதி படலம் காண்க.

[3] ஹஸ்தஆதுஞ ஶீவநூஂ ஸ்ைாகூ சதுரஶ்ரஂ ஸஉஂ ததஃ|

[4] குண்டத்தினது குறுக்களவும், மூன்று மேகலைகளோடு கூடக் கிண்டப்படும் ஆழத்தினளவும் ஒரு முழமாகும். உள்ளே ஒரு அங்குல அளவினால் கண்டம் செயற்பாலது. குண்டத்தின் வெளிப்புறத்தில் மேகலைகள் மூன்றும் மேலிருந்து முறையே நான்கு மூன்று இரண்டு அங்குல அளவினால் உயரமும் அகலமும் சரியாக உள்ளதாகச் செயற்பாலது. நாபி, குண்டத்தின் பாதியளவாகச் செயற்பாலது, எட்டங்குல அகலமும் ஒரு அங்குல உயரமும் குண்டகண்டம் வரையும் வ்யாபித்ததுமாகிய யோனி செய்யத்தக்கது. இது ஸகலகுண்டங்களுக்கும் பொது லக்ஷணமென்றறிக. இதனை த்ரிலோசன ஶிவாசார்யர் இயற்றியருளிய ஸித்தாந்த ஸாராவளி முதலியவற்றால் அறிக.

ஸுகாஸனமாவது கால்களிரண்டும் மடித்து அட்டணைக்காலேறிட்டிருத்தல் எனத் தத்வப்ரகாஶ உரையிற் சொல்லப்பட்டது.

உஷுவு, ஷூஜி ஹி ஷூ கூதைொ௱ஊதஷ த்ருயாஂ ஶுஜ்ரு।

[4] ஶிவாகம ஶேகரம் ஶிவப்ரதிஷ்டாவிதி பக்கம் 87 முதலியவை காண்க

॥ 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

குண்டஶுத்தி விதி

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌭𑍇𑌣 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣, 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌤𑌾𑌡𑌨𑍇 𑌕𑍁𑌶𑍈𑌃 𑌹𑍂𑌂 𑌫𑌡𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣, 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑍌𑌷𑌡𑌨𑍍𑌤 𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨, 𑌖𑌨𑌨 𑌅𑌵𑌕𑍀𑌰𑌣 𑌪𑍂𑌰𑌣 𑌸𑌮𑍀𑌕𑌰𑌣 𑌸𑍇𑌚𑌨 𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌨 𑌸𑌂𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌲𑍇𑌪𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 । 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌅𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌾𑌖𑍍𑌯𑍀𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯, 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯, 𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌾𑌸𑌨𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌉𑌦𑌗𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌰𑍇𑌖𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂, 𑌉𑌦𑌯𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍁𑌶𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌶𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇𑌨 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌥𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣, (𑌏𑌵𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍)

கது - அந்த குண்டத்தில், ஊநாகிகாம ம ஷாஹ்யாம -
மோதிரவிரல் பெருவிரல்களால், நுஸ்ஷ மைந -
ந்யஸிக்கப்பட்ட மூலமந்த்ரத்தையுடைய, வக்ஷுஷா -
கண்களினால், ஶிவஊைத்ரண - மூலமந்த்ரத்தை உச்சரித்து,
கூணுஸு நிரீக்ஷணம - குண்டத்திற்கு நிரீக்ஷணத்தையும்,
குமைஃ - தர்பைகளினால், ஹு ம ஷஊதாஷுண ஓம ஹஃ
ஊஷாய ஹு ம வட - என்னும் மந்த்ரத்தால், வைூாக்ஷண
தாஊநெ - ப்ரோக்ஷணத்தையும் தாடனத்தையும், வளஷஊத
கவவெந - 'வௌஷட்' என்பதை அந்தமாகவுடைய கவச
மந்த்ரத்தால், ஊஹு க்ஷணம - அப்யுக்ஷணத்தையும், வநந
கவகீரண வ ரண ஸீகரண ஸெவந கூடந
ஸம ஊஜூந ஸஊநெவநாநி - மண்ணை வெட்டல்,
தோண்டல், நிரப்புதல், ஸமமாக்குதல், நனைத்தல்,
உரஞ்செய்தல், துடைத்தல், மெழுகுதல் என்னும் எட்டு
ஸம்ஸ்காரங்களையும், வஜ்ரந - அஸ்த்ரமந்த்ரத்தைக்
கொண்டு, கூமைந - தர்பையால், வியாய - செய்து, கூணு
ஊயு வ வ யாஊ உதூ வஜ்ஷெஷ - குண்டத்து
நடுவிலும், கிழக்கு, தெற்கு, வடக்கு, மேற்கு மேகலைகளிலும்,
ஶாஷுதீதாகிகலா ஊஷ்ரா - ஶாந்த்யதீதை முதலிய
கலாமந்த்ரங்களை, நுஸூ - ந்யாஸம் பண்ணி, கலாஜம
வரிகலு - கலைகளின் தன்மையை கற்பித்து, த்ரிஸமிதுா -

மூவிழை நூலினால், ஊஷெ்ணத்ர - அஸ்த்ரமந்த்ரத்தை உச்சரித்தலோடு, கு்ணூஸ - குண்டத்தின், ஊவ்வு ஜெவஞாயாம் - மேல் மேகலையின், ஊயஜெஸெ - நடுவிடத்தில், ஸம்வெஷ - நன்றாகச் சுற்றி, ஒம் ஹாம் கஞாஊயாய கு்ணாய நமஃ ஐதி - என்று, ஊஹூவபூ - பூஜித்து, வூாமாயதம் - கிழக்குமுகமாகவாவது, உஃமாயதம் வா - வடக்குமுகமாகவாவது, தியூஜெவயா ஸஹ - குறுக்கு ரேகையோடுகூட, ஸெவா உதுஷூம் - நான்கு ரேகை கீறுதல், உஹயதூ - இருபக்கங்களிலும், திூஸூஞாகூதிநா - முத்தலைச்சூல வடிவினதாய், கூஸதூயெண - மூன்று தர்பைகளால், வஜீகாணம் - (ஹ்ருதயமந்த்ரமுச்சரித்து) வஜ்ராயுத வடிவாய்ச்செய்தல், வூவெூாத்தூணாமூ கூஸஉயெந - கிழக்கு நுனி வடக்கு நுனிகளையுடைய இரு தர்பைகளால், உதுஷ்யநூாஸம் - சதுஷ்பத ந்யாஸம் என்னும் ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்யவேண்டும், என்பதாம்.

ஈஸ்வரன் ஸாந்நித்யமாதற் பொருட்டு ஆசார்யர் குண்டம் முதலியவைகளில் மந்த்ரபூர்வமாக ஸம்ஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும். குண்டஸம்ஸ்காரம் என்பது குண்டத்தை ஸுத்தமாக்கும் க்ரியையாகும். ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்படாத குண்டத்தில் ஸிவாக்னி ஸித்திப்பதில்லை. அக்குண்டத்தில் ஆஹுதி செய்யப்படின் நிஷ்பலமாகும். இதற்கு ப்ரமாணம்,

𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌹𑍀𑌨𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌳𑍇 𑌵𑌾 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌮𑍍।

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃।

என்னும் அஜிதாகமமும்,

𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿।

என்னும் காமிகாகமமும் பிறவுமாம்.

𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂-𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍, 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂-𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂, 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂-𑌤𑌾𑌡𑌨𑌂, 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂-𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂, 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂-𑌖𑌨𑌨𑌂, 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂-𑌉𑌤𑍍𑌕𑍀𑌰𑌣𑌂, 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂-𑌪𑍂𑌰𑌣𑌂, 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂-𑌸𑌮𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂, 𑌨𑌵𑌮𑌂-𑌸𑍇𑌚𑌨𑌂, 𑌦𑌶𑌮𑌂-𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌨𑌂, 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌂-𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂, 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌂-𑌉𑌪𑌲𑍇𑌪𑌨𑌂, 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌂-𑌕𑌲𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌂, 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌂-𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂, 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌂-𑌕𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂, 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂-𑌰𑍇𑌖𑌾𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂, 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌂-𑌵𑌜𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂, 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌂-𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌥𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 என்பவைகளாம்.

நிரீக்ஷணம் முதலிய குண்டஸம்ஸ்காரங்கள் பதினெட்டையும்,

𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌣𑍁𑌨𑌾।

𑌕𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍁 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌲𑍈𑌨 𑌪𑍂𑌰𑌣𑌾।

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍।

ஸெசநம் கவசெநாம கூடநம் ஹெதிநாசஎெகி

ஸ ஜாஜூந ஸஉாஞெவம் கவசெந ஸஉாசஎெகி

நெஹூவ ஹா மாஞூகீதாஷா உக-ஏவ வவ-ூழிதஃ கஞாஃ।

திஸ தீ வமியாநெந தந தூாணெந வெஷயெகி

கஞாஜயாயகூணாய நஉஸ்ஸ ்யொஜ சாசூநஜ।

திஸ ஃ வவ-ூநநாஃ காயூா ஸவெகாவொதூாநநா।

வஜீ காணஉஸ்வெண வஜூாகாாம் கூமெஷ்ஹி ஹிஃ।

ஹூஷா சதூஷூம் காயூம் ஷொஜெரூாஜூ கூமசயாகி

ஐதஷாஷமஸம் ஸூாாஃ கூணெ ஷெரூாஞாஸ்ஸஉாஸதஃ।

என ஞானரத்னாவளி கூறுவதாலறிக.

வநநம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்கள், எலும்பு முதலிய தோஷங்கள் நிவ்ருத்தியாதற் பொருட்டு மனதாற் பாவித்துச் செய்யப்படுவனவாம்.

கலாமந்த்ரங்கள் ஒம் ஹளம் மாஞூகீதகஞாயெ நஉஃ, ஒம் ஹைம் மாகிகஞாயெ நஉஃ, ஒம் ஹூம் விஷாகஞாயெ நஉஃ, ஒம் ஹ்வீம் வ்ரதிஷ்ஹாகஞாயெ நஉஃ, ஒம் ஹூாம் நிவரூதிகஞாயெ நஉஃ என்பனவாம்.

மூவிழை நூலினாற் சுற்றுதலை, ஊஜெஷூ திஸ தும் ஸம்வெஷூ வவ-ூாஜீரூ ச தயைவ ச। என்னும் வீரதந்த்ர ப்ரமாணத்தானுமறிக.

ஆசார்யர் வடக்குமுகமாக அமர்ந்திருந்தால் வடக்கு முகமாக மூன்று ரேகையும் கிழக்கு முகமாக ஒரு ரேகையும், ஆசார்யர் கிழக்கு முகமாக அமர்ந்திருந்தால் கிழக்கே அக்ரமாக மூன்று ரேகையும் வடக்கே அக்ரமாக ஒரு ரேகையுமென நான்கு ரேகை கீறுதல் ஸ்வா ஆதுஷ்ய வியாஸம் என்பதாம். அது,

ஸ்வாத்யஞ்ச வாஷவதூாஸம் ஸ்வைகா ஷொத்தாாஜவா।

வாஹொவாயம் வியிஃ காயெதூா ஸ்வாஃ கூறுூாஷூாாத்திகாஃ।

எனக் கிரணாகமம் கூறுவதாலறியப்படும். நான்கு ரேகைகளுக்கும் அதிபர்கள் ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்ர, மஹேஶ்வரன் என்பவர்களாம்.

மூன்று தர்பைகளை எடுத்து ஒரு தர்பையை நீளமாகப்பிடித்துக் கொண்டு அதனடியிலும் அக்ரத்திலும் இரண்டு தர்பைகளை மடித்து, அடிமுடிகளில் த்ரிஶூலவடிவாகச் செய்தல் வஜ்ரீகரணம் என்னும் ஸம்ஸ்காரமாம்.

திரிஶூலைஃ வருகாவீத வஜ்ரீகாண ஸம்ஸ்காதிழ।

என ஸித்தாந்த ஶேகரம் செப்புதலால் இதனையறிக.

கதுஸ்வா ஆதுஷ்ய விநூாஸ வஜ்ரீகாண

ஸம்ஸ்காாசயம் ஹாஜய ஜ்ஞைண காயதூாகஃ। கநாக்காநி

கநூாநி கஜதூாணி யாநிதாநூவி ஹாஜயெநெதூாசதெ।

யஷக்கு, உக்காநாக்கம் ச யஜிஷிகஃ தத்வதூம்

ஹாஜயெநத ஜதி । யசா கஷெண வா காயதூாகஃ ।

எனப் ப்ரபையிற் சொல்லப்பட்டது.

கிழக்கில் அக்ரமாகவும் வடக்கில் அக்ரமாகவும் ஒன்றன்மேலொன்றாய் இரண்டு தர்பைகளை வைப்பது 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌥𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 என்னும் ஸம்ஸ்காரமாம். அது,

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍁𑌶𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍॥

என்பதனாலறியப்படும்.

[illegible]॥

[illegible] 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌥𑌂 [illegible]॥

என ஸித்தாந்த சேகரத்தில் கூறப்பட்டது.

॥ வாகீஶ்வரீ வாகீஶ்வர ஆவாஹநம் ॥

வாகீஶ்வரீ வாகீஶ்வரர்களை ஆவாஹநம் செய்தல்

குண்டஸ்யாப்யந்தரே ஸமந்தாத் உல்லிகிதை:
கூர்ச்சை: ஸுஸ்வாடம் ஸலேந விதாய, மத்யே
ஸம்பூர்ணசந்த்ரவம் விஷ்டரம் ஓம் வாகீஶ்வரீ வாகீஶ்வராஸநாய
நம: இதி உக்த்வா தஸ்மிந்

தேவீமாவாஹயேச்சிஶ்யாம் விதிவத் விஶ்வமாதரம்।
ஶ்யாமாம் ருதுமதீம் த்யாத்வா ஸர்வாபரணபூஷணாம்।
ப்ரஸந்நவதநாம் பத்மபத்ராப நயநத்வயாம்॥

இதி த்யாத்வா। ஓம் ஹாம் வாகீஶ்வர்யை நம: இதி
வாகீஶ்வரீம் ததஶ் வாகீஶ்வரம் ச,
ஈஶாவாஹ்யம் ஸிதம் ஸௌம்யம் பஞ்சாஸ்யம் த்ரிலோசநம்।
நாமாக்ரேவம் ததா தேவம் தேவ்யாபிமுகவக்த்ரயா।
ஸஞ்சிதீ ஹவநம் வஹ்நி ஜநநாய த்வாஶிதி॥

இதி த்யாத்வா। ஓம் ஹாம் வாகீஶ்வராய நம: இதி
ஹ்ருதயேந ஆவாஹ்ய கந்தாதிபி: ஸம்பூஜ்ய।

குண்டஸ்ய - குண்டத்தினுடைய, அப்யந்தரே - உள்ளிடமாகிய கண்டத்தின் மேல், ஸமந்தாத் - நான்கு

பக்கங்களிலும், உஃபிதைஃ ஃைொஃ - கிழக்கு வடக்கு நுனிகளாகப் போடப்பட்டனவாகிய நான்கு தர்பைகளால், ஃஃஷவாடிம் - திரைச்சீலையை, ஃவஷெந வியாய - கவசத்தாற்செய்து, ஃயெஒ - அதன் நடுவில், ஃஃசஃஃஃவம் விஷஃம் - கூர்ச்சவடிவான ஆஸனத்தை, ஒம் வாமீஸ்ரீ வாமீஸ்ராஸநாய நஃஃ ஐதி - என்று, ஒஃவா - கொடுத்து, தஃஃ அந்த ஆஸனத்தில்,

விஸ்ஃதாஃம் - உலகமாதாவும், ஃஒாஃம் - பச்சை நிறமுடையவரும், ஃதஃஃதீம் - ருதுஸ்நானமுடையவரும், ஃசாஃொஃஃஃஃஷணாம் - ஶ்ரேஷ்டமான வஸ்த்ரம், மாலை, ஆபரணங்களையுடையவரும், ஃஃஃஃவஃநாம் - ஸந்தோஷமான முகத்தையுடையவரும், ஃஃவஃஃஃ நயநஃயாம் - தாமரைத்தளம் போன்ற ப்ரகாஶமான மூன்று கண்களையுடையவருமாகிய, விஃஒாம் ஃவீம் - வாகீஶ்வரீ என்னும் தேவியை, யஒாஃவா - த்யானித்து, வியிவஃ - ஶாஸ்த்ரோக்த க்ரமமாக, ஃவாஹயெஃ - ஆவாஹநம் பண்ணுக. ஐதி யஒாஃவா - என்று த்யானித்து, ஒம் ஹாம் வாமீஸ்ஃெஃ நஃஃ ஐதி - என்று, வாமீஸ்ரீம் - வாகீஶ்வரியையும், தஃஃ - அதுபோல, வாமீஸ்ஃம் ச - வாகீஶ்வரரையும்,

ஓஶவாஹு॰ - பத்துக் கரங்களையும், ஸிதம் - வெண்ணிறத்தையும், ஸௌம்ய௰ - ஶாந்த குணத்தையும், வஞ்சாஸ்ய௰ - ஐந்து முகங்களையும், திஶிலொசநம் - பதினைந்து கண்களையும், நாதரூவம் - நாதவடிவத்தையுமுடைய, ஷைவம் - வாகீஶ்வரனை, தயா - அப்படியே, விந்ருரூவயா - பிந்து வடிவான, ஷைவ்யா - வாகீஶ்வரீதேவியோடு, ய௰வாம் - நீங்கள், வஹ்நி ஜநநாய - ஶிவாக்னியின் உற்பத்திப் பொருட்டு, ஸஹிப்ஹவதம் - ஸாந்நித்யமாகுக.

ஐதி - என்று, ய்ாகூா - த்யானம் பண்ணி, ஓம் ஹாம் வாகீஶ்வராய நமஃ ஐதி - என்று, ஹ்ருதயென ஆவாஹ்ய - ஹ்ருதயத்தால் ஆவாஹித்து, மாதாதிஹிஃ ஸஹூவூ௰ - கந்தம், புஷ்பம் முதலியவற்றால் அர்ச்சித்து, (என்றவாறு)

கக்ஷவாடம் - இடும்முறையை,

கக்ஷவாடாய கணொஷ்லூ கவஜைந க௰ஶாஜ நஷைகு।

என ஞானரத்னாவளியிலும்,

கணெ்ாஹூம் வ ாிதஃ வ ாவெ ூாத்தாாைஞெஃ வஃூணாக ைெஃ

ஜகூஷவாட ம் என ராமநாதபத்ததியிலும்,

கூ ணூஸ ஹ ாஜ ூஜஹாஷு கணெ்ாவ ாி வ ாிதஃ

கூ ஶஉதூஷயஶாஹீய ூதாஃ। என்று ப்ரபையிலும்

வருவனவற்றால் அறிந்துக்கொள்க. அக்ஷபாடமென்பது திரைப்புடைவை. இது வாகீஸ்வரீ வாகீஸ்வரர்கள் சேரும்போது மறைவுக்காக வேண்டப்படுவதாமென்று ஸித்தாந்த ஸாராவளி வ்யாக்யானம் கூறுகின்றது.

ஐந்து தர்பங்களினாலே க்ரந்தி ஓரங்குலமாகவும், மூலந்தொடங்கி அக்ரமளவும் பத்தங்குலமாகவும், செய்யப்படுவது வாகீஸ்வரீ ஆவாஹந விஷ்டரமாம். அது,

விஷ ாம் வஞஃைஹூஷு ூ நீரொகாஜூ ுெம் ஹவெஃ।

ஃ ஜ ூாஜுள வா ஃஶாஜூ ு ம் விஷ ாஜ விபீயதெ।

என ஸ்ரீமத் ஸுப்ரபேதாகமம் செப்புவதால் உணரப்படும். இந்த விஷ்டரத்தைக் குண்டநாபிமத்தியில் வைத்து வாகீஸ் வாகீஸ்வரர்களைக் கந்த புஷ்பாதிகளால் அர்ச்சிக்கவேண்டும்.

வ ாஷெஶஶாதூகைஃூைஹூஃ கூ ஊூகா ம் தயைெ ஊ।

நாஹிஃயெ து விநஸ வாமீஶிம் வ ஜயெத்தஃ।

என ஸூக்ஷ்மாகமம் செப்புதலால் அஃது உணரத்தக்கதாம்.

கூ ணூஃயெ ஹூஷாவிஊாஜ விஷ ாம் விந ஸெஜூ யஃ।

நாஹிஃயெது வாமீஶிம் நீரொத்து ஃஊவ ஹாஃ।

ஐத ஹ்நாதாம் ஸக ச ஷ்டாம் யதாயக தநருஜ்ரு த:।

வாமீஷ்வாஸம் ஸஹவ ஷ எனவருவதும் காண்க.

ஈண்டுக்கூறிய வாகீஶ்வரீ த்யானம் ம்ருகேந்த்ராகமத்திற் சொல்லப்பட்டதென அறிக. இந்த ப்ரகாரமன்றி வேறு ப்ரகாரமாகவும் ஶிவாகமங்களிற் கூறப்படும்.

ஶஶாஹாம் ஶக்ஷுவஷாஜூம் ஜடாகடணிதாம்।

யளவநாஞ ஐதஹ்நாதாம் ஸவஹாணஹஷிதாம்।

கஹய வஷொவெதாம் வாமீஶீம் வஜயெதத:।

எனக் காரணாகமம் செப்புகின்றது.

[5]இங்கே கூறிய வாகீஶ்வர த்யானம் ஞானரத்னாவளியிற் சொல்லப்பட்டதென அறிக.

சில இடங்களில்,
வாமீஷ்வாஞ ஈக்ஷாஹம் திணெதஞ சதஹஜ।

கஹய வஷொவெதம் வாஶமுயாஙிதம்।

என்றபடி சிவந்த நிறமுள்ளவரும், மூன்று கண்களுடையவரும், நான்கு திருக்கைகளுள்ளவரும், அபயம், வரதமாகிய இருகரங்களோடு பாஶம், ஶூலம் என்னுமிவற்றைத் தாங்கிய இருகரங்கள் உள்ளவருமாகிய வாகீஶ்வரனைத் த்யானிக்க வேண்டுமென்று காணப்படுகின்றது.

காரணாகமத்தில்,
திணெதம் வஞவக்ஷம் வ சதஹஷ்டம் தயெவ ச।

ஜடாகடஸம்யக்தம் ஸவஹஷெஹஷிதம்।

---

[5] ஓஶவாஹ எனும் த்யானம்

ஶாஂஞும் கவாருஸஂய ாகு॰ கஹுயஂ வாஜஂ தயா।

எனக் கூறப்பட்டது காண்க.

பார்வதீபரமேஶ்வரர்களே வாகீஶ்வரீ வாகீஶ்வரர்களாகத் த்யானிக்கப்பெறுபவர்களாவார். ஶிவாக்னிக்கு மாதா வாகீஶ்வரீ; பிதா வாகீஶ்வரன்; அந்த வாகீஶ்வரீ கௌரியேயாம்; வாகீஶ்வரன் மஹேஶ்வரனேயாம்; இப்படியறிந்து, உலகமாதாவாகிய வாகீஶ்வரியைப் பூஜிக்கவேண்டும். இதற்குப் ப்ரமாணம்:

வாமீஶ்வாஷு விதாஂ வாமீஶீஹௌ்தி ஜாதா॰।

என்னும் அம்ஶுமான் தந்த்ரமும்,

வாமீஶீ ஸா ஹவெஜ மளஶீ வாமீஶஃஸ்ாநுஹௌஶ்வாஃ।

ஜதி ஜூாகாாத யஷேந வ ஜயெ ஆிஶ்வஜாதா॰।

என்னும் காலோத்தராகமமும் பிறவுமாம்.

॥ வஹ்நிஸம்ஸ்கார விதி: ॥

அக்னி ஸம்ஸ்கார விதி

கா௱ணெ:, ஸ௱ய௨கூாணாகூ, பிஜ௱ஹாகூ, ஷ௱ஹாகூ வா, வஹ்நிம், ஶ்ரதாதெ தாஷ்வாதெ வா ஆநீய । ஓம் ஹ: அஸ்த்ராய ஹும்பட் இதி, ஆநெயாத், வைஶாநாம், நைஜாம் வா நியாய, கஹ்நிகளும் க்ஷவ்யாதமும் அஸ்த்ரெண நைஜதெ நிக்ஷிப்ய । நிரீக்ஷணாதிபி: சதுர்பி: ஸம்ஸ்காரை: ஸம்ஸ்க்ருத்ய, ஓம் ஹாம் ஹூம் ஹாம் வஹ்நிசைதந்யாய நம: இதி, ஹோதாக்நிம் ஸம்ஹார முத்ரயா வாமெநெண ஆதாய । ஹ்ருதயெந கும்பகெந நாஸிகாயாம் பிந்துநா ச ஸம்யோஜ்ய । (பிம்பமுத்ரயா உத்பவ முத்ரயா) ரேசகெண நிக்ஷிப்ய । (ஸாதிக வைடவ ஜாடாக்நிம் ஸ்வீக்ருத்ய) ஓம் ஹாம் ஹூம் வஹ்நி சைதந்யாய நம: இதி, பாத்ரஸ்த்ஷ அக்நி விந்யஸ்ய, ஸம்ஹிதயா ஸம்பூஜ்ய, ஸம்ரக்ஷ்ய அவகுண்ட்ய, ஆஸாநே வஶஷத்தெந யெநாமுத்ரயா அம்ருதீக்ருத்ய, கும்பாய, ஸவ்யாஜாதெந குண்டஸ்ய உபரி (யோநிதெஷாதயம்) ப்ரதக்ஷிணம்

த்ரி: வாஸிஹுா௨௯, ஸிவஸீஜஶிதி யஹாக௯ா, விதா௱

௯ஂஶஜ்ஹுத ஸிரஸள யஹாயஷ, வாமீஶ்வரீ மஹூநாவ௯ாஂ

வாமீஶ்வரேண கஷிவஹோணஂ விஹாவ௯, ஹுஜஷு

ஜாநமூஷூமைநெ ஞுதவஸூரவஂ கஷிவெகு।

ஜாணெ: - தீக்கடை கோலிலிருந்தாவது (அரணிக்கட்டையிலிருந்து கடைதல்), ஸூர்யகாந்தாகு - ஸூர்யகாந்தக் கல்லிலிருந்தாவது, விஜமரஹாகு - ப்ராஹ்மண க்ருஹத்திலிருந்தாவது, ஸ்வமரஹாகு வா - தன் வீட்டில் இருந்தாவது, வஹ்நிஂ - அக்னியை, ஊதூதெ - மண்பாத்ரத்திலாவது, தாம்ரவாதெ வா - தாம்ரபாத்ரத்திலாவது, ஞுநீய - எடுத்துவந்து, ஓஂ ஹ: ஜஸ்த்ராய ஹுஂ பட் ஜதி - என்று, ஞுநேயாஂ - அக்னி கோணத்திலாவது, ஐஶாநாஂ - ஈஶாநகோணத்திலாவது, நைஜதாஂ - நிருருதிகோணத்திலாவது, நியாய - வைத்து, கவ்யாதாஂஶஂ - அக்னியின் சிறிதுபங்கை, ரக்ஷோகூஂ - ராக்ஷதர் பொருட்டு, ஜஸ்த்ரேண - ஓஂ ஹ: ஜஸ்த்ராய ஹுஂ பட் - என்னும் மந்த்ரத்தால், நைஜதெ நிக்ஷிப்ய - நிருருதி திக்கிற்போட்டு, நிரீக்ஷணாதை: - நிரீக்ஷணம்

முதலிய, ஊதுஹிடிஃ ஸம்ஜ்ஞாஸைஃ - நால்வகை ஶுத்திகளினால், ஸம்ஜ்ஸ்ரத்வ - சோதித்து, ஓம் ஹாம் ஹம் ஹாம் வஹ்நிசைதந்யெ நமஃ இதி - என்று, ஹைதாநிம் - பூதாக்னியை, வூரகெண - பூரகத்தினால், ஸம்ஹார ஊஜ்யா - ஸம்ஹாரமுத்ரையினாலே, மரஹீகா - எடுத்து, ஹ்ருஜயெந - ஹ்ருதய மந்த்ரமுச்சரித்து, கும்ஹகென - கும்பகத்தினால், நாஹ்வநிநா - இயற்கையாயிருக்கும் நாபி அக்னியுடன், ஷிவநிநா ச - (புருவநடுவிலிருக்கும்) பிந்துவக்னியுடன், ஸம்யொஜ்ய - நன்றாக யோஜித்து, (விஜுயா - பிங்கலையினால், உஜுவஊஜ்யா - உத்பவமுத்ரை கொண்டு) ரெசகெண - ரேசகத்தினால், நிஷ்ாயு - வெளியே கொணர்ந்து, பூதத்தன்மை நீங்கி ஶிவத்வம் உண்டானதாகப் பாவித்து, (ஹௌதிக வைநவ ஜாடூாக்நியஃ ஊகீகுத்வ - பௌதிகபைந்தவ ஜடராக்னி மூன்றையுமொன்றுபடுத்தி) ஓம் [6]ஹூம் வஹ்நி வைதந்யாய நமஃ இதி - என்று, வாதுஹெ குஹஷ -

---

[6] விநஷ்ய வஹ்நி வைதந்யம் வஹ்நிவீஜென ஷெஶிகஃ।
ஓம் ஹூம் வஹ்நிவைதந்யாய நமஃ। இதி ஷொஶஹூ வஜ்தஃ।

பாத்ரத்திலிருக்கும் அக்னியில், வி ந ஹஸ ் - ந்யஸித்து, ஸ ஂ ஹி தயா ஸ ஂ வ ாஜ ் - (ஶுத்தகுணம் பொருந்துவதற்காக) ஸம்ஹிதா மந்த்ரங்களினாற் பூஜித்து, ஸ ஂ ரக்ஷ ாவ கு ண்ு - திக்பந்தனமும் அவகுண்டமும் பண்ணி, வ ்ராஸாஷெந வஷலைெந - வஷட் - என்பதை அந்தமாகவுடைய ப்ராஸாதமந்த்ரத்தினால், யெந ாஊ ஆயா - தேநு முத்ரையினாலே, கஊதீகூத ் - அம்ருதீகரணம் செய்து, கூஊய - பெருவிரல் சுட்டுவிரல்களினால் அக்னிபாத்ரத்தை எடுத்து, ஸெ ாஜாதெந - ஸத்யோஜாதத்தால், கு ண்டஸ ் உவரி - குண்டத்துக்குமேல், வ ்ஊக்ஷிணஂ - வலமாக, (யொநிகொஷாஹாய ஂ - வாகீஶ்வரியினுடைய யோனி க்ஷேபத்தின் பொருட்டு) த்ரி: வரிஹ ாஊ ் - மும்முறை சுற்றி, ஶிவஶீஜஊதி - பரமேஶ்வரபிந்து என்று, ய ாகுா - சிந்தித்து, விதாள - தாய் தந்தையர்களாகிய வாகீஶ்வரீ வாகீஶ்வரர்களை, ஈஶாஊிறத ஶிஸள - ஈஶாநதிக்கில் ஶிரம் வைத்து ஶயனிப்பவர்களாக, ய ாயாந - த்யானித்துக் கொண்டு, வாமீஶ்வரீ மஹநாஊ ாஂ - வாகீஶ்வரியினுடைய கர்பநாடியில், வாமீஶ்வரெண - வாகீஶ்வரரால், க்ஷிவ ்ஊாணஂ - விடப்பட்டதாக, விஹாவ ் - பாவித்து, ஹூஊிஷஜாநஃ - பூமியிற்பற்றிய முழங்கால்களையுடையவனாய் (தன்னை

ஶிவமாக பாவித்துக் கொண்டு), ஊமைறு ந - மூலமந்த்ரத்தினால், ஷூதவஸஜுவ ம - தனக்கெதிராக, கூஷிவெகூ - தாபித்தல் வேண்டுமென்றவாறு.

உதஜொZஈணி ஷஸ ஹஸதொ ஊகூஹஊஸயஆகாஜஜ8।
ஸயஊஸ்ரொதிரூயா மாஈாஹிஜா மாஈாஷிஜொZநஶுழ।

என ஸித்தாந்த ஶேகரமும்,

ஶாஈவெ தாஂவாதெ வா நிக்ஷிவஹாஹிஂ வஶிமூஹெஷ।
அக்னியை ஶராவபாத்ரத்திலாவது தாம்ரபாத்ரத்திலாவது வைத்து க்ரஹித்தல் வேண்டும் என ஸூக்ஷ்மாகமமும்,

ஊதூாதெ தாஂவாதெ வா கூாஂஷெஹ வாநஶுஊநயெஷ।
என அம்ஶுமான் தந்த்ரமும்,

தாஂவாதெ ஶாஈவெ வா ஷஊவணெஆ ஈாஜதெவி வா।
நவஊணுயவாதெ வா தஜஶுஹெ விஶெஷத8।
என ஸுப்ரபேதாகமமும் செப்புதலால், கூஈணெ8, ஷஸயஆகாஹாக, ஆஜமூஹாக, ஹுமூஹாகூ வா, வஹிஂ, ஊதூாதெ தாஂவாதெ வா ஷூநீய । எனப்பட்டது.

ஷஸயஆகாஹொஹவஸ்ரூஷ8 காஷஜொ ஊயஹஶொ ஹவெஷ।
ஸ்ரொதிரூயாமாஈஜொ வஹி8 கூநஹஸஹிதி கீதிஆதழ।
எனக் காரணாகமத்திற் கூறப்பட்டது.

அந்த அக்னியை முப்பத்திரண்டு கூறுடையதாகக் கொண்டு, அதில் ஒருபங்கை ராக்ஷதர் பொருட்டு நிருருதியில் போட வேண்டும். அது,

தஜ்ஹிம் ஶகளூஞைவ ஜாதிஂஶக வி ஹஜைத்த:।

கூவஹ்ாஹாஂஶஂ தஜைகஹு நைஜகைத வாிதஹ்ஜெகு।

என அம்ஶுமானாகமமும்,

கூவஹ்ாஹாஂஶஂ வாிதஹ்ஜஹ் வெ்ாக்ஷயெ ஜஸ்ஹவாரிணா।

எனக் காமிகாகமம் கூறுவதாலறியப்படும்.

'நிரீக்ஷணாத்யை:' என்றதனால் ப்ரோக்ஷணமும், தாடனமும், அப்யுக்ஷணமும் கொள்ளப்படும். மூலத்தால் நிரீக்ஷணமும், அஸ்த்ரத்தால் ப்ரோக்ஷணமும் தாடனமும், கவசத்தால் அப்யுக்ஷணமும் செய்க. அது,

ஶஂக்ஷணஂ ஜுஹஜைஹெண வெ்ாக்ஷணஜுாஹ்ஜைஹெத:।

தாஂநஜுாஹ்ஜைஹெண வஜூணாஹ்க்ஷணஂ ஹவெகு।

என்பதனால் அறிக.

வீக்ஷணாதி ஜதஃ வஹ்ாகு ஓஂகாரஂ வஹவஜூஜஹ்ாரு।

ஸாஹஂ ஷீவஜூாக்ஷரஂ வெ்ாஹஂ ஸாஹஂ ஹூஹ்ஹமைவச।

ஸாஹஂ ஷீவஜூாக்ஷரஂ வெ்ாஹஂ ஜகாராஹஂ வஜுஹ்ஜக்।

வஹ்ஜைஜூதி ஸஂவஜஹ் வாருசஜூவஜூஹா தகா।

எனவரும் காமிகாகம வசனங்களால் வஹ்ஜதி

மந்த்ரோத்தாரம் உணரப்படும். ஓம் ஹாம் ஹம் ஹாம்

வஹ்நிசைதந்யே நம:। இதி ஹ்ருதாஹ்நிம் ஹம்ஹாகேண

மூர்த்நா ஹகுவியேந கும்பகேந நாஹ்யஹ்நிநா பிநத்விநா

ச ஸம்யோஜ்ய । (உத்பவமுத்ரயா உத்பவ முத்ரயா)

ரேசகேண நிஷ்காஸ்ய । (ஸௌதிக வைஷ்டவ

ஜராக்நிசுயம் ஸமீகுதஶ்) ஓம் ஹாம் ஹூம் வஹ்நி

சைதந்யாய நம: இதி, பாத்ரஸ்த வஹ்நௌ விந்யஸ்ய,

என்றவிடத்து அக்னியின் சைதன்யத்தை ஹ்ருதயத்தால் ஸம்ஹார முத்ரையினாலே எடுத்து கும்பகத்தால் நாப்யக்னி பிந்த்வக்னிகளோடு கூட்டி உத்பவ முத்ரையினால் ரேசகத்தால் வெளியிற் கொண்டுவந்து பாத்ரத்திலுள்ள அக்னியில் வைக்கவேண்டுமென்னும் முறையறிக.[7]

ஔஷயஷம் வைஷ்டவம் ஸௌசஷ் ஸமீகுதந்யாநஷுருயஷ்।

எனக் காமிகாகமஞ் செப்புகின்றது.

நாஹ்யாக்நிநா தத: வஹ்நீஷ் ஸாதம் ஸுதகாரசைதந்யதெ।

வஹ்நிசைதந்யசிஷ்கா சஸ்யாஹ்நாவி ஸவ்ய ஹஷ்।

என்பதனால் வஹ்நிசைதந்ய மந்த்ரோத்தாரமுணரப்படும்.

---

[7] இடையெரிபூரகத்தினாலுடற் குள்ளாக்கி
யிதிலுதரவெரிவிந்துவெரியுங்கூட்டிய
படிரேகத்தினான் மூன்றங்கியாகப்
பாத்திரத்தினிற் சங்கிதாசுத்திபண்ணே.
என்பது தத்துவப்பிரகாசம்.

யொநிகெஷாஹாய கூஜொஷ்ஷு க்ரியா தம் ஹாஜயெகுரஷா|

என ஞானரத்னாவளியும்.

க்ரியாகூரகூாம ஜாநுஹ்ராம் விநுஸெஜவநிஜூதஃ|

வாமீஸீமஹுநாஷுராஜு ஷ்வாதூநஷ்ஸம்ஜவஜயா|

ஜஜுஜஜெுண நிகூஷிவஸு ஷ்வாதூநம் ஸிவவகூ ஷவெுகூ|

எனக் காமிகாகமமும்,

ஞூதூநம் ஸிவவகூ யஸுாகூா யஸுாயெஜூம் த ஸீஜவகூ|

ஸஜெஸுஜாதெந ஜஜெுண ஹுாஜயிகூா க்ரியா ஸநைஃ|

என மதங்காகமமும் கூறுதலின்

கூஜுஸெுவாஸி (யொநிகெஷாஹாயூம்) வுஜகூிணம் க்ரிஃ

வாஸிஹாஜு, ஸிவஸீஜஜிதி யஸுாகூா, விதாஸள ஸுஸஜிஜூ

ஸிஸவஸள யஸுாயநு, வாமீஷ்வஸீ மஹுநாஷுாம்

வாமீஷ்வஸெண கூஷிவஸுஜாணம் விஹாவஸு, ஹுஜிஷு

ஜாநுஜுஜமெுந ஞுதஷ்ஜுவம் கூஷிவெகூ|

என்று இங்கே சொல்லப்பட்டது.

ஹுாஜயிகூா க்ரியாகூஜும் ஞுஜாடாஜும் ஷஜுஷுதஜ| என

அம்ஶுமான் தந்த்ரம் கூறும்.

ஶிவனுக்குரிய ஸூர்யன், அக்னி, சந்த்ரன் என்னும் முச்சுடர் வடிவானதும், மூன்று ஶக்திவடிவானதுமாகிய மூன்று கண்களும், ஶிவதீக்ஷா ஸம்ஸ்கார உரிமை பற்றித், தனக்கும் உள்ளனவாகப் பாவித்துத் திவ்ய முத்ரையினாற் பார்த்தல் நிரீக்ஷணம்.

பெருவிரலநாமிகை பிடித்ததினடுவாற்
பரனதுநோக்காய்ப் பார்த்த னிரீக்கணம்.

அஸ்த்ரமந்த்ரமுச்சரித்து நிமிர்த்திய பதாகை முத்ரையினால் பிந்துஸ்தானத்திலிருக்கும் அம்ருதத்தைத் தெளித்தல் ப்ரோக்ஷணம் எனப்படும்.

நிரீக்கணஞ் செய்துபின் நிகழ்பதாகையினாற்
புரோக்கணஞ் செய்வது புரோக்கண முத்திரையே

ஶிவஶக்தி ப்ரகாஶித்தற்பொருட்டு அஸ்த்ரமந்த்ரம் உச்சரித்து சுட்டுவிரல் நீட்டிய கையினால் தட்டுதல் தாடனம்.

தர்ச்சனியதனாற் றாடனஞ்செய்வது
பொற்புறு தாடனம் புகலுமுத்திரையே

ஶிவஶக்தியின் ப்ரகாஶமானது நீங்காதிருத்தல் பொருட்டு கவசமந்த்ரம் உச்சரித்து கவிழ்த்தபதாகை முத்ரையினால் மூடுதல் அப்யுக்ஷணம்.

அதோமுகமாகப் பாதாகைமுத் திரையால்
அப்பியுக்கணம் செய லப்பியுக்கணமே.

இவற்றால் நிரீக்ஷணாதி முத்ரைகளின் இலக்கணம் அறிந்து கொள்க.

சங்கார முத்திரை

அங்குலி நான்கும் அங்குட்டத்தடி
தங்குற வளைப்பது சங்கார முத்திரை.

உற்பவ முத்திரை

சிறுவிரல் நீட்டிச் சிறந்ததற் சனியுடன்
உறுபெரு விரல் தொடின் உற்பவமுத்திரை.

தேநு முத்திரை

இருகைகள் கூட்டி இடையிடைச்சேர்த்திடும்
விரல்களில் தற்சனிவிரல்கனிட்டைகளைப்

பார்த்திடு மத்திமை அநாமிகைகளினால்
சேர்த்துறப் பிடிப்பது தேனுமுத்திரை.

॥ வஹ்நிவிநஹ்ராஸாநஷார காரணீய வியிঃ ॥

அக்னியை வைத்தபின்னர்ச் செய்ய வேண்டுவன

உத்தரவாஸ்வூ கஹ்நிவாத்ரும் விஸரஜ்ஹ, கஷதொஜகம் விநிக்ஷிவ்ஹ, ததঃ நாஹிஷெஸெ ஹ்ருஷா ஸஃஹஹ்ஹ, வாஸியாநஸ்ஹ ஸம்வரதிம் விஹாவ்ஹ, ஶளச சூசஉநாயூம் தொயபிந்தும் ஹ்ருஷா ஜகா ।

கவசெந ஸஜிஙநைঃ சூத்தாஜஹ, கஷேண வர்ஜ்ஜாறுஹ, ஓம் ஹாம் ஹூம் மஹாஸ்த்ரயெ நமঃ இதி மஹாஸ்த்ரிம் ஸம்வஜஹ, மஹாஸ்ரகஷாயூம் (ஸஹ்தயா) கஸ்த ஜஹ்த உஹூகங்கணம் ஷெவீ ஜக்ஷிண ஹஸ்தெ பத்வா, ஜக்ஷிணஷெவஜொவாசி நியாய।

உத்தரவாஸ்வூ - வடக்குப்பக்கத்தில், கஹ்நிவாத்ரும் விஸரஜ்ஹ - அக்னிபாத்ர விஸர்ஜனம் பண்ணி, கஷதொஜகம் விநிக்ஷிவ்ஹ - அக்ஷதையையும் ஜலத்தையும் போட்டு, ததঃ - பின்பு, நாஹிஷெஸெ - நாபியினிடத்தில், ஹ்ருஷா - ஹ்ருதயமந்த்ரத்தால், ஸஃஹஹ்ஹ - சிதறிய அக்னியைச் சேர்த்து, வாஸியாநஸ்ஹ ஸம்வரதிம் - வஸ்த்ரத்தினால் மறைப்பை, விஹாவ்ஹ - சிந்தித்து, ஶளசாசஉநாயூம் -

மௌசாசமனத்தின் பொருட்டு, ஷாயவிடு॰ - ஜலத்துளியை, ஹரஷா - ஹ்ருதயமந்த்ரத்தால், ஓகுா - கொடுத்து,

ஸஜிஙலைந॰ - நல்ல இந்தனங்களால் (எரிபொருள்=விறகு), கவஎெந - கவச மந்த்ரமுச்சரித்து, சூத்தாஜ௯ -மூடி, கஷேண - ஓ॰ ஹ॰ கஸூய ஹ॰வட் - என்னும் மந்த்ரத்தால், [8]வஜ்ஜாஜ௯ - ஜ்வலிப்பித்து, ஓ॰ ஹா॰ ஹ॰ மஹாழுயெ ந॰ ஐதி - என்று, மஹாழு॰ - கர்பாக்னியை, ஸ॰வஜ௯ - பூஜித்து, மஹாகஷாய॰ - கர்பத்தைக்காப்பதன் பொருட்டு, ஸவுயா கஸ ஐவ ஓஹாக॰கண॰ - ஏழுதரம் அஸ்த்ரமந்த்ரத்தினால் ஜபிக்கப்பட்ட தர்பைக்காப்பை, ஜெவீ ஓக்ஷிணஹஸ்தே - வாகீஶ்வரியின் வலக்கரத்தில், ஊயூ - அஸ்த்ரமந்த்ரம் உச்சரித்துக் கட்டினதாகப்பாவித்து, ஓக்ஷிணஜெவஸ்ரொவரி - தெற்கு மேகலையின் மேல், நியாய - அதனை வைத்து; என்பதாம்.[9]

---

[8] கஹூ॰ வஜ்ஜாஜ௯ சாஷேண வஜஸைந ஸஜிதஜ।

[9] பண்ணிய பினீசுவிந்து வெரிபெரிய விரலும்
பகர்சுட்டுவிரலுமாமுக்காற்சுற்றிக்
கண்ணிய கான்மடித்துப்பின்றன்னைப்பார்த்துக்
கவிழ்த்துக்குண்டத்தில் வாணிகற்பகமாக
நண்ணியபின் குண்டசுத்திசெய்துகங்கணமு
நாடுகவசத்திட்டெள்ளான்முக்கா
லெண்ணோமவர்ச்சனைகள் சாத்தியிதயாதி
யிவைகருப்பம் புஞ்சவனஞ்சீமந்தமியற்றே.

நாஹிஷெஸெ ஹுரஷா ஸஉஊஹு - என்பதுதொடங்கி,

ஜக்ஷிணஜெவஜொவாரி நியாய - என்பது வரை கூறப்பட்ட

க்ரியாக்ரமங்களை,

தஜொஜஹஷ்ீத ஸீஜஸு நாஹிஷெஸெ ஸஉஊஹநூ।

ஸஂவரதிஂ வரியாநஜ ஶஉஷஜாஷஉநஂ தயா।

மஹநூாஜெ்நூ்8 வஊஜநஂ கூரகூா தஜகூாயமூஂ ஶராணஊநா।

ஸநீயாஜ்ஹூஜஂ ஷெவநூா8 கூஜுணஂ வாணிவஜ்ஜெ।

என ஸர்வஜ்ஞானோத்தரம் கூறுவதாலும்,

ஸவூவாராஸஜவெூந ஜஹெூநெவாஸுகூஜணூ।

ஸநீயாஜ்கூஷிணெ ஹஷெூ கூஸஉஜூஉநஊஷூரா। என

ஸ்வதந்த்ரம் கூறுவதாலும்,

வாமீஸீ வாஉஹஷெூ ச ஜஹைூஸஊதுாகூரதிஜயா।

ஸவநூஹாமெ ஷெவஜெ ச நூஷெஸைவ விஶெஷத8।

எனக் காரணாகமம் கூறுவதாலும் அறிக.

அஸ்த்ரமந்த்ரத்தால் ஏழுமுறை ஜபிக்கப்பட்ட தர்பகங்கணத்தை காரணாகமத்தில் கூறியவாறு வாமகரத்தில் கட்டியதாகப் பாவித்தலும் பொருந்துமென அறிக.

நாபி என்பது குண்டமத்யத்தில் வைக்கப்படும் அவயவ விஶேஷம். ஸ்ரீமத் காமிகாகமத்தில்,

---

என்பன வாதியாகத் தத்வப்ரகாஶத்தும் அதனுரையிலும் வருவனவும் ஈண்டுச் சிந்திக்கத்தக்கன.

நாஹிஸ்ஸ்ஹாக ஃ்ணூஉயெஹக் ஸாஜஆஉஶாநெந நிஷிஆகழ்।

தவுக்யூாம்ஶதொதுீஹும் வஜூாகாஈம் யயாஹவெக।

என அதனிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

॥ 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

கர்பாதானம் முதலிய ஸம்ஸ்காரவிதி

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯, 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌆𑌹𑍁𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑌿𑌲𑍈𑌃 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌵𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯, 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑌿𑌲𑍈𑌃 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯, 𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑍍𑌨𑌯𑌨 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌅𑌘𑍋𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯, 𑌶𑌿𑌖𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍁𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑌿𑌲𑍈𑌃 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌶𑌿𑌖𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌂𑌗 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯, 𑌜𑌨𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯, 𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀𑌃 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍।

𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌦𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯, 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌕𑌂𑌕𑌣𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾, 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯, 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑌕 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌚𑍍𑌯, 𑌦𑌰𑍍𑌭𑍇𑌣 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌤𑌾𑌡𑍍𑌯, 𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯, 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 [illegible], 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍, 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍

கஷைண க்ஷூஷீய ஃ, தெஷ ் வாயி விஷூ

வாவிஷ்ஷூணாது ஷம் ஷ்ஷாவ ஃ!

மஹூயாநாய - கர்பாதான ஸம்ஸ்காரத்தின் பொருட்டு, ஷஷைஜாதெந கஹூவ ஃ - ஸத்யோஜாத ஶிவனைத் த்யானித்து ஸத்யோஜாத மந்த்ரத்தால் பூஜித்து, ஹூஷயெந - ஓம் ஹாம் ஹூஷயாய ஸ்வாஹா - என்னும் மந்த்ரத்தால், திலைஃ - எள்ளினால், க்ஷூஹூதிகுயம் ஓகா - மூன்றாஹுதி கொடுத்து,

இதற்குப் ப்ரமாணம்,

மஹாஷைவ ஃ ஷஷைந ஹூஷாஓகாzzஹூதிதுய!

என்னும் கிரணாகமமும்,

யொநஷத ் ஸீஜவக கூவிஷ்ஷா ஷஷைஷஷ்ஷம் ஶிவம் ஷ்ஷாு!

ஷஷைஜாதெந த ் ஹூஷா ஓஷாகூ க்ஷூஹூதி வஷகூ!

என்னும் ஷட்ஸஹஸ்ரிகையும்,

ஷஷைஜாதம் ஷஊவாஹூ ஹூஷயெந க்ஷூஹூதிதுய!

என்னும் காமிகஶ்ருதியுமாம்.

வும்ஷவநாயூம் - பும்ஸவனத்தின் பொருட்டு, தூதீயெஊஷி - மூன்றாம் மாஸத்தில், வாஊஷைவெந கஹூவ ஃ - வாமதேவஶிவனைத் த்யானித்து வாமதேவ மந்த்ரத்தால் அர்ச்சித்து, ஶிஷா - ஓம் ஹீம் ஶிஷெ ஸ்வாஹா -

என்னும் மந்திரத்தால், ஞஹாுதிதுய ம - மூன்றாஹுதிகளை, திலைூஃ - எள்ளினால், ஜுகா - கொடுத்து, ஜஸுவிடுுமை விநிக்ஷிவ஺ - ஓம ஹாம வாுய஻ஷெக்ஷெஹாய நஃஃ - என்று ஜலத்துளியைத் தர்பை நுனியால், வாுஜாஹுஹவ - எனப் ப்ரோக்ஷித்து, ஷஷௌஜாஸி - ஆறாம் மாஸத்தில், ஸீஜெ உஷயந நிஜித்தம - ஸீமந்தோந்நயனம் என்னும் ஸம்ஸ்காரம் ஸித்தித்தல் பொருட்டு, கவொரெுண - அகோரமந்த்ரத்தால், கஹூவ஻஺ - பூஜித்து, ஶிவயா - ஓம ஹூும ஶிவாவை ஸ்ூாஹா - என்று, ஞஹாுதிதுய ம - மூன்றாஹுதிகளை, திலைூஃ - எள்ளினால், ஜுகா - கொடுத்து, ஶிவவைவ - ஶிகாமந்த்ரத்தினாற்றானே, வக்ஷ கஂம கூுநா - முக முதலிய அவயவங்களைக் கற்பித்தலையும் (வக்ஷ்ூாஷாடநம - வாயைத் திறத்தலையும்), நிஷூரதிஜ - வாயை ஶுத்தி செய்தலையும், வியாய - மும்மூன்றாஹுதிகளால் செய்து,

ஜஶஷௌஜாஸி - பத்தாம் மாஸத்தில், ஜநநாயூம - ஜநநத்தின் பொருட்டு, தத்ுருுஷெண - தத்புருஷ ஶிவனைத் த்யானித்து தத்புருஷ மந்த்ரத்தால், கஹூவ஻஺ - அர்ச்சித்து, கவவெந - ஓம ஹைம கவவாய ஸ்ூாஹா - என்னும் மந்த்ரத்தால், திஸ்ராஹாுதீஃ ஜுகா - மூன்றாஹுதி கொடுத்து,

ஜாதெ - ஜநநமான அளவில், மஹூஜேூாவஹ ஷூநாயூம் - கர்பத்தில் உண்டான அழுக்கைப் போக்குவதான ஸ்நாநத்தின் பொருட்டு, வஹ்ஂ - அக்னியை, உஹூாஷெஃ: - தர்பை முதலியவற்றால், ஸஙூக்ஷு - ஜ்வலிப்பித்து, (அர்க்யத்தால் ப்ரோக்ஷித்து), ஷெவீ ஹஸ்த உஹூ கூங்கணூ உநூவு - வாகீஸ்வரியின் கையில் இருக்கும் தர்பைக் காப்பை விஸர்ஜநம் செய்து, ஷூணூவஙூநம் - பொற்காப்பை, ஷெவூா: - வாகீஸ்வரிக்கு, கூாதூ ஐதி - சாத்தப்பட்டதென்று, யூாகூா - சிந்தித்து, ஹூஷா கூஹூவூ - ஹ்ருதயத்தால் பூஜித்து, ஸஜூ: - உடனே, ஸூதகூ நிவூாதூயெ - ஸூதக நிவ்ருத்திப் பொருட்டு, கூணூம் - குண்டத்தை, கூஷூாம்பூநா - ஓம் ஹ: கூஷூாய ஹூம்ஃபட் - என்று, ஸம்ஷிவு - ப்ரோக்ஷித்து, உஹைூண - தர்பையினால், கூஷைூண - அஸ்த்ரமந்த்ரம் உச்சரித்தலோடு, ஸம்தாஃூ - தாடனம் செய்து, கூவசெந - கவசத்தினால், கூஹூக்ஷூ - அப்யுக்ஷணம் பண்ணி, வஹூாக்ஷாயூம் - அக்னியைக் காத்தற்பொருட்டு, வூவஷூாஜி ஷெவறூாஸூ - கிழக்கு முதலாக மேகலைகளில், உதூா வூவூாமூாஞ - வடக்கு மற்றும் கிழக்கு நுனியுடையவைகளாகிய, உஹூாஞ -

தர்பைகளை, ஊஷ்ஷுண - அஸ்த்ர மந்த்ரத்தால், ஞூஷீய ூ -
பரப்பி, தெஷ ு - அவைகளில், வ ரியி விஷு
வ ரிஷ்ணாஙு - பரிதி விஷ்டர பரிஸ்தரணங்களை,
ஷ ஷாவ ு - வைத்து,

வாகீஶ்வரீ கர்பம் ஶிவாக்னிக்கு தோற்றுமிடமாகக் கூறியமையின் அதற்குக் கர்பாதானாதி ஸம்ஸ்காரங்கள் சொல்லப்பட்டன.

இதற்குப் ப்ரமாணம்,

மஹூாயாநாய ஷ வ ஜு ஷைுாஜாதெந வாவகூ|
ததொ ஹரூய ஹஷெுண ஜ ஹ யாஷாஹ தி தூய |
வ ஷவநாய வாஊந தரதீயெஶஷி வ ஜநூ|
ஞுஹ தி தி தயம் ஜஷுாகூ ஶி ஷாம்ப கணாஙிதூ|
ஷீஊஹொஜய நெ ஷஷெ ஶஷி ஷ வ ஜு விணா|
ஜ ஹ யாஷாஹ தீஷ்ஷிஷு ஶிவயாஶிவயெவ து|
வக்ஷாஜ்கஷநாம் கூ யூாகூ வஷெூஷாட ந நிஷரதீ
ஜாதகூஷூநரவஷூஷாம் ஜஶஷ ஶஷி வ ஜநூ|
என்னும் ஸோமஶம்புவும்,
வஷ்ீம் ஷ க்ஷு ஜஹூாஷைு ஷ்நாம் மஹூஜ்ரொவஹூ|
ஷ வணூவஙநம் ஷவுா கூரதம் யுாகா ஹரஷாசூயெக|
ஷஜு ஷ தகநாஶாய வுாக்ஷயெஜஷ வாஶிணா|

கூ¯ணுஞு¯ வஹிா¯ஷெண தாஉலயெ௨௨௴ணாப௴யெக்ஷ|

என்னும் ஞானரத்னாவளியும்,

கிஹு¯ வ¯ஂஸவநெ ஙிடு¯௨வாஂ௨ஹைாூண நிகூஷிவெக்ஷ|

ஜீவ௨ிதஎஹிஸாஙாய ஙு¯ஷயாஜுவவ¯௨ாநிதி|

என்னும் ம்ருகேந்த்ரமும் பிறவுமாம்.

பும்ஸவனம் ஆண் கர்பம் உண்டாதற்பொருட்டு மூன்றாம் மாஸத்தில் செய்யும் ஸம்ஸ்காரமாம். வ¯௨ாஜ

ஸ¯ஷயதெ கஙெந ஐதி வ¯ஂஸவநஃ. ஸீமந்தம் அவயவங்களின் நிறைவைக் கற்பித்தல் பொருட்டு ஆறாம் மாஸத்தில் செய்யும் ஸம்ஸ்காரமாம். ஸீ௨ைொஹய ந நி௨ிதூஃ -

ஸீ௨ா கவயவாநா௨வயிஃ ஐபூாஜா தஸஹாஙொயஃ ஸஜாவுிஃ

தஸஹ உஹயந நி௨ிதூஂ வ¯ிகஷுநாயடூஂ என நிர்மலமணி கூறுவர்.

ஶிகாமந்த்ரத்தாற்றானே முகம், கழுத்து, தொடை, பாதம் முதலிய அங்கங்களைக் கற்பித்தல். வதெ௱ாஜாடநஂ - வாயைத் திறத்தல், நிஷ்ரதி - வாயைச் ஶுத்திசெய்தலென்னுமிவற்றை மூன்றாஹுதிகளால் செய்ய வேண்டும் என்று கொள்க,

வதெ௱ாஜாடநஂ - ஞூஸஹா¯ஸெ௱ாஜெயநகிதஎயடூஃ நிஷ்ரதிஃ வததுாஸொயடநஂ ஐதி ஹாவஃ| நிஷ்க்ருதியின் பொருட்டுப்

பதினைந்தாஹுதி பண்ணவேண்டுமென்று சில இடங்களில் சொல்லப்பட்டது. இவற்றிக்கு மாஸ எல்லை

ஹவெத்ஷீஜகாஷீஷ்டூம் ஊஸாஸ்தவ் ச நிஷ்ரதிஃ।

ஹரஷாzதுராஷாடூ வஷ்ரெந கூரகா ஷகாzzஹுதிதுயபூ।

என கிரணாகமம் செப்புதலால் அறிக. நிஷ்ரதிஞு வியாய என்பதற்கு ஶேஷ கரணங்களில் நிறைவையும் செய்து என்று கூறுதலுமாம். நிஷ்ரதிநிபூஷ்ஷகாணம் தஷ்ராஷநஶிதி கெஷிகு । என ஸோமஶம்பு பத்ததி வ்யாக்யாநம் செப்புவதறிக.

குண்டத்தினது மூன்று மேகலைகளும் மூன்று தத்வமாகவும், மூலத்தில் ப்ரஹ்மாவையும், நடுவில் விஷ்ணுவையும், அக்ரத்தில் ருத்ரனையும் அதிபராகவும் உடையனவென்று காமிகாகமம் செப்பும்.

குண்டத்தின் மேகலைகளில் பரிதி, விஷ்டர, பரிஸ்தரணங்கள் ஸ்தாபிக்கும் க்ரமம்.

வரிஸ்தாஷ்யொஹமெ ஜய௳ெ விஷூம் தயா।

ஊஷ்ரூத வரியிம் ந௳ஸ௳ கநெ௳ாந௳ாஸக்ககாம் ஸ்யா।

ஷஹைூஷ்வ வரிஷீயூ வருதிஜிழஶஹிஸ்தஃ।

ஷக்ஷிணா வொத்தா வைவ உத்தாஷ்யாயாஸ்யா।

வஷவூாமூா வொத்தாமூாஷ் வூாமாஜீநி கூஊக்ஷிவெகு।

என வீரதந்த்ரம் செப்புதலால் அறிக.

பரிதி, விஷ்டரம், பரிஸ்தரணம் என்னும் மூன்றில் பரிதி லஷணம் ஸ்ரீமத் காமிகாமத்தில்,

தஹாநா ஜவஸ்ஸாஞாஸ்தஜ்ஷுஸஜிஜ்ஹவா:।

நிவரூணாஜு ஸஉஹ்ஜிரா: வெராஷா: வாஙியய ஸ்ஸரா:।

ஞயாஉம் ஹஸ்துராநெத கநிஜூாஜு்ஞி நாஹகூ।

சதா: வாஙியய: வெராஷும் ஜவஞாயாஷ விஙஸெஙு।

ஊகஜெவஞகூஷுஜெஜவஞாயாம் வாஙிஸ்துஙெகு।

சிஜவஜெ சிதீயெ ச உகூ௭ஜ ச திரஜவஜெ।

ஜூஜீஜெ ஸைகதாஉ்பாஹெ௭ வாஙிஸ்தூண உஙு௭ஜெ।

எனவும்,

விஷ்டர லக்ஷணம் ஸ்ரீமத் காரணாகமத்தில்,
திரம்ஶஉஹூஉஸைவெஜுவ ஸஉாஜம் ஜஜீாஙு௭தெ।

ஊகஉஹெூண ஸம்வெஷ௭ விஷாம் வாஙிகீதிூதஉ।

வெஜிகாஉீவூதஹாநம் விஷாம் வாஙியிம் தயா।

வாஙிஸ்தூணஜவொஷும் தாவஉீவூம் வரகஜுயெகு।

எனவும்,

மேலும், யாகலக்ஷண படலத்தில்,
சாதிரம்ஶஉஹூ ஸம்யஷும் கஜுாநாம் விஷாஷுயா।

எனவும்,

வேறாகமத்தில்,
ஸவ்துஉஹூஸஉாயஷும் ஜுயிதம் ஸவ௭உாமூத:।

ஙதூ௭ஜூஙும் ஹவெஜுமும் ஜஜீஙெகாஜுமும் உதஉ।

விஷாஸ௭ விபி: வெராஷொ ஞம்பகூசூவியிம் ஶரண।

எனவும்,

பரிஸ்தரண லக்ஷணம் ஸ்ரீமத் ஸுப்ரபேதாகமத்தில்,

ஊகவிஂஶதி ஊஹைஸூ ஷு கூறாஹ்ஸ்ஸு வஙயெகு।

எனவும்,

ஆகமாந்தரத்தில்,

யஊஊஹூஸஶாய ஷஂ ஹ்ஹீவகூஷாஜூஜூஂ ஹவெகு।

வெஜாஜூஜூஂ தஊஹ்ஂ ஸ்ஸாக ஷந்ஂஶஜூஜூாய தழ।

வரிஷூணஶாவஹாதஂ ஊஹூஶாறூ வியிஂ ஶரண।

எனவும் கூறப்பட்டன.

வகூாணாஂ ஜூஜூ கவநொஊநாய கைஃ

வஷயெ ச ஶறாஹ்யொஃ வரதாஜாஃ வக ஸஶியஃ

வைஜ்ந ஹகா।

வரியிஷ வவு வஞ்ஃ ஊகூிணொஜூரஸ

ஶிகூஷ, ஓஂ ஹாஂ ஹ்ஹணெ நஃ, ஓஂ ஹாஂ விஷ்ணவெ நஃ,

ஓஂ ஹாஂ ரூஜூாய நஃ, ஓஂ ஹாஂ கநஜாய நஃ ஐதி

வரியிஷூாங ஸஂவஜை।

விஷ்ஶஷ வவூஶி ஶிகூஷ,

ஓஂ ஹாஂ ஐநூாய நஃ, ஓஂ ஹாஂ அழயெ நஃ, ஓஂ

ஹாஂ யஶாய நஃ, ஓஂ ஹாஂ நிஜஜதயெ நஃ, ஓஂ ஹாஂ

வருணாய நஃ, ஓஂ ஹாஂ வாயவெ நஃ, ஓஂ ஹாஂ

கூுவொாய நஃ, ஓ‌ஂ ஹாஂ ஈஂஶாநாய நஃ, ஈஂஶாந

ஐக்ஷிணெ ஓஂ ஹாஂ ஸ்ரஹணெ நஃ, நைஜுதி உத்தரெ

ஓஂ ஹாஂ விஷ்ணவெ நஃ, ஐதி ஸஂவுஜெ |

வாிஷு ாணெஷு வஜாஷீநு ஸஂவுஜ,

கவுயிஷா, தாநு கஜைநஃ கஹிஃவாநு யாகா,

தத்தக ஜெவதாஸ்தாநெ ஞாஜவ ஷைஃ கஜுஂகூதஂ,

விநுஸஂவாதஂ நிவாய, ஸாநுகஂ வாநுயிஷுய ஐதி

ஶிவாஜ்ஞாஂ ஞாவயெக|

கஜைநஃ - அக்னியினுடைய, வக்தூாணாஂ ஞாஞ

கவநொஜநாய - ஐந்து முகங்களில் பொருந்திய வாய்களில் இருந்து நுரைகளைத் துடைத்தற்காவும், வுஷயெ ச - புஷ்டியடைதற்காகவும், ஊுஞாஜுயொஃ - அடியும் அக்ரமும், வுதாகூஃ - நெய் தோய்க்கப்பட்டவைகளாகிய, வஞ ஸஜியஃ - ஐந்து ஸமித்துக்களை, வஜைந ஹுகா - ஓஂ ஹஃ கஸ்துாய ஸ்வாஹா - என்னும் மந்த்ரத்தால் ஆஹுதி செய்து,

வாியிஷு - பரிதிகளில், வுவ வஶ்சிஃ ஐக்ஷிணொத்தராஸு ஜிக்ஷு - கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு திசைகளில், ஓஂ ஹாஂ ஸ்ரஹணெ நஃ| ஓஂ ஹாஂ

விஷ்ணவே நமஃ। ஓம் ஹாம் ருத்ராய நமஃ। ஓம் ஹாம் அநந்தாய நமஃ। இதி - என்று, பரிதிஸ்தாந் - பரிதியில் இருப்பவர்களை, ஸம்பூஜ்ய - பூஜை செய்து, விஷ்டரேஷு - விஷ்டரங்களில், பூர்வாதி திக்ஷு - பூர்வம் முதலிய திக்குகளில், ஓம் ஹாம் இந்த்ராய நமஃ। ஓம் ஹாம் அக்நயே நமஃ। ஓம் ஹாம் யமாய நமஃ। ஓம் ஹாம் நிர்ருதயே நமஃ। ஓம் ஹாம் வருணாய நமஃ। ஓம் ஹாம் வாயவே நமஃ। ஓம் ஹாம் குபேராய நமஃ। ஓம் ஹாம் ஈசாநாய நமஃ। ஈசாந தக்ஷிணே ஓம் ஹாம் ப்ரஹ்மணே நமஃ। நைருதி உத்தரே ஓம் ஹாம் விஷ்ணவே நமஃ। இதி ஸம்பூஜ்ய - என்று பூஜித்து, பரிஸ்தரணேஷு - பரிஸ்தரணங்களில், [10] வஜ்ராதீந் ஸம்பூஜ்ய - வஜ்ராதிகளைப் பூஜித்து, தத்வார்க்யம் - அர்க்யம் கொடுத்து, தாந் ஸர்வாந் ஸஹிதாந் த்யாத்வா, தத்தத் தேவஸ்தாநே லாஜபுஷ்பைஃ ஸமலங்க்ருத்ய - அக்னிக்கு அபிமுகமாக இருப்பவர்களாக த்யானித்து, அந்தந்த தேவஸ்தானத்தில் நென்மலரால் அலங்கரித்து, விக்நஸங்காதம் - விக்ன கூட்டங்களை, நிவார்ய - அகற்றி, பாவகம் - அக்னி

---

[10] ஓம் ஹாம் வஜ்ராய ஹும் ஃபண் நமஃ இத்யாதி

ஶிஶூவை, வாருயிஷ்யு - ரக்ஷியுங்கள், ஐதி - என்று,

ஶிவாஜ்ஞாம் ஶ்ராவயேத் - ஶிவாஜ்ஞையை அறிவிக்க வேண்டும்.

வாயிலிருந்து வரும் உமிழ்நீரைப் போக்குவதற்காகவும், புஷ்டிக்காகவும் ஹோமம் செய்வதை,

வக்த்ராணாஃஸ்தைஞ்யேண தகொ ஶுருரவந்தயே।

ஸஜ்ய: வக்ஷஹொதவ்யா: வ்ராஙகஃமெவ்யரதவ்யூதா:॥

என ஸோமஶம்பு ஶிவாசார்யர் கூறுவதாலும் ஸ்ரீமத் காமிகாகமத்திலும் அறிக.

பரிதி, விஷ்டர, பரிஸ்தரண தேவதார்ச்சனை க்ரமம் ஸஹஸ்ராகமத்தில்,

ஶ்ரூஹாணஃவங்தம் ஈஜ்ஞஃநஜம் வரியள நூஸெக்।

விஷ்ஶெ ஞொகவாருாம்ஶு வஜ்ராஹீநி வரிஷ்தரெ।

ஃஷிஶாத்ரம் கூஶெஞாஜம் ஜெவஞொஜ்ஜெவ ச விநஸெக்॥

விக்ஷிஶெருபூஜவஶைஜ்ஜு கூஷ்ணஜெஷஃஶெஷகூ।

ஶவஜெவப்ரகாரெண வஜஜயெஜ்ஶிகொதுஃ॥

எனவும்,

கிரணாகமத்தில்,

ஜெவாது ஶ்ரூஹாதிகாநூஜஜ்ர வ்ராமப்ர ஶாருகாக்ஷணா॥

வஜவபூஷி வ்ரக்ரஜணெஶாது ஞொகவாருாது நூஸெத்துநஃ॥

எனவும்,

ஸோமஶம்பு பத்ததியில்,

வஂவஹாஜஂதூவயஹுஙம் வாஸியிஸ்ஹாநநஂகூஊக॥

கஹ்ஹூஹிஊவீஹஂதாஜ நிஜஷிக்ஷஂ ஹாஜஷாசஹுயெக॥

எனவும்,

ஶம்புபூஜா விதியில்,

தஹூவஹுஹுவாஂணாஙக வொாஜஷிக்ஷஂ

ஊஂதிஹுதுயம் முஂஂஂநஙஊயாஜ்ஹுயெச்சு॥

எனவும் வருவதனால் அறிக.

வஜ்ராதிகளை பூஜிக்க வேண்டும் என்பதற்கு வஜ்ரம், ஶக்தி, தண்டம், கட்கம், பாஶம், அங்குஶம், கதை, த்ரிஶூலம், பத்மம், சக்ரம் என்னும் தஶாயுதங்களையும் பூஜிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து. அங்குஶத்தினிடத்தில் த்வஜத்தை அர்ச்சித்தலுமாம்.

ஆசார்யரானவர், மேகலாதி தேவர்கள் அக்னியாகிய குழந்தையை இரக்ஷிக்குமாறு,

ஹொஹொஷெவாஹஂஸஙலாவாஜஊநம் ஶிவாஜ்ஞயா।

ஂக்ஷதெதி ஶிவாஜ்ஞாம் ச ஶ்ராவயெஜ்ஜஶிகொதஊ॥

என்று ஶிவாஜ்ஞையை அறிவிக்கவேண்டுமென அறிக.

॥ ஸ்ருக்ஸ்ருவ ஸம்ஸ்காரஃ ॥

ஸ்ருக்-ஸ்ருவமென்னும் இவற்றின் ஸம்ஸ்காரம்

தத꞉ ஸ்ருக்ஸ்ருவௌ ஸதர்பௌ ஊர்த்வவதனௌ அதோமுகௌ ச்ருஹீத்வா, அஸ்த்ரேண ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய, கவசேன அப்யுக்ஷ்ய, அவகுண்ட்ய, அக்னௌ ப்ரதாப்ய, அஸ்த்ரேண தர்பாக்ரம் ஸம்ஸ்ப்ருச்ய, ப்ருஷ்டே ப்ரதாப்ய, மத்யேன மத்யம் ஸம்ஸ்ப்ருச்ய, ப்ருஷ்டே ப்ரதாப்ய, மூலேன மூலம் ஸம்ஸ்ப்ருச்ய, தயோ꞉ அக்ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டப்ரதேசேஷு, சிவவித்யாத்மதத்வம் தத்த்ரயம் க்ரமாத் விஷ்ணுப்ரஹ்மாதிப்யாம் ஸம்யோஜ்ய ந்யஸ்ய, ஓம் ஹாம் ஹீம் ஹூம் சக்திஸம்ஸ்கரிணீ, ஸ்ருவே சம்பும் ந்யஸ்ய, ஸூத்ரேண த்ரிஸூத்ரீவேஷ்டிதம் க்ருத்வா, ப்ரதன꞉ ஸம்பூஜ்ய அக்னௌ ஸம்ஸ்தாப்ய, ஹ்ருதா ஸம்பூஜயேத்।

தத꞉ - பின்பு, ஸ்ருக்ஸ்ருவௌ - ஸ்ருக்-ஸ்ருவங்களை, ஸதர்பௌ- தர்பையோடு, ஊர்த்வவதனௌ-அதோமுகௌ - மேல் முகமாகவும், அதோ முகமாகவும், ச்ருஹீத்வா - எடுத்து, அஸ்த்ரேண ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய - அஸ்த்ரமந்த்ரத்தால் ப்ரோக்ஷித்து,

கவசெந கஹ்ுக்ஷ்ு - கவசத்தால் அப்யுக்ஷணம் செய்து, கவகுண்ு - அவகுண்டனம் செய்து, கஹ்ள வ்ுதாவு - காஷ்டத்தன்மை நீங்கும் பொருட்டு அக்னியில் காய்ச்சி, சூஹூாஜு - சுற்றி, கூஶாகு்ரண - தர்பைநுனியால், தஜ்ரூ ஂ - ஸ்ருக்-ஸ்ருவங்களின் அக்ரத்தை, ஸஂஸ்பூஶ்ு - தொட்டு, வுநஃ - பின்பு, வஶிஹூாஜு - அக்னியில் சுற்றி, ஐஸெுந - தர்பை நடுவால், ஜஸுஂ - ஸ்ருக்-ஸ்ருவங்களின் நடுவை, ஸஂஸ்பூஶ்ு - தொட்டு, வுநஃ - பின்பு, வஶிஹூாஜு - அக்னியில் சுற்றி, ஜுலைந - தர்பை மூலத்தால், ஜுலூஂ - ஸ்ருக்-ஸ்ருவங்களின் அடியை, ஸஂஸ்பூஶ்ு - தொட்டு, தயொஃ - அவைகளுடைய, கூஶஸ்பூஷ வ்ுஶெஷு - தர்பையால் தொடப்பட்ட இடங்களில், ஶிவவிஜ்ுாத்ஹாவுஂ - ஶிவதத்வம், வித்யாதத்வம், ஆத்மதத்வம் என்னும், தகூதூயஂ - மூன்று தத்வங்களையும், ரூஜுவிஷ்ணுுஹ்ுஹாவுாயிவ ஸஂயுதஂ - ருத்ரன், விஷ்ணு, ப்ரஹ்மா என்னும் அதிபரோடு கூட, கூஜாக - முறையே, ஓஂ ஹூஂ ஹீஂ ஹாஂ ஶஂவவைஃ - ஓம் ஹூம் ஹீம் ஹாம் என்னும் பீஜாக்ஷரங்களால், விநுஸு - ந்யாஸம் செய்து, ஸுூசி - ஸ்ருக்கில், ஶக்திஂ - ஶக்தியையும், ஸுூவெ - ஸ்ருவத்தில், ஶஂஹூஂ - ஶிவனையும், நுஸ்ூ - ந்யாஸம்

செய்து, வசூணா - கவசமந்த்ரத்தை உச்சரித்து, தி,ஸ௱த்ரீ,வெஷித ம்ரீவள - மூவிழை நூலினால் சுற்றப்பட்ட கழுத்தை உடையனவாய், ஆதநஃ - தனக்கு, ஸவ௶ஷி ஹோமெ - வலப்பாகத்தில், கு௱ஸொவாி - தர்பாஸனத்தின் மேல், ஊ௱லெந - மூலமந்த்ரத்தால், ஸ௦ஹூாவ௶ - கீழ் முகமாக வைத்து, ஹாஷா - ஹ்ருதய மந்த்ரத்தால், ஸ௦வ௱ஜயெக - பூஜிக்க வேண்டும். (என்பதாம்)

ஸ்ருக்கை மேல் நோக்கிய முகமாகவும், ஸ்ருவத்தை அதோ முகமாகவும் எடுக்க வேண்டும். அது,

மூஹீகா ஸ்ரு௱ஸ்ரு௱வாவ௱வூ வஷநாயொஊ௱வள ஆஊாக।

என ஸோமமம்பு மிவாசார்யர் கூறுவதாலுணரப்படும்.

கஷேண ஸ௦வெ்ாக்ஷ௶ என்று தொடங்கி ஹாஷா ஸ௦வ௱ஜயெக என்பது வரையுள்ள க்ரியாக்ரமங்களை,

மூஹீகா ஸ்ரு௱ஸ்ரு௱வாஷேண ஹ௶ஹ௶௱க்ஷ௶ கவசெநத௱।
கவசு௱ண௦௶ வ்தாவ௶ாஹூள ஆஹூாஊ௶ ச தஷஹ்த௳।
ஊஹூாஹெ்ணெவ ஸ௦ஹூாம௶ ஹூாஊ௶ ஊஜெ௶த௱ ஊஜ௶ஃ।
வ௱நாஹூாஊ௶ ஊ௱லெந ஊ௱லு௦ ஸ௦ஹூாம௶ தகுசயொஃ।
தகுத்ருயஙு விந௶ஸ௶ ஸ்ரு௱சி மக்தி௦ ச விந௶ஸெக।

ஷ੍ரு¬வெ ஶம் ஹு் ஷஜஹ்ுவ-ஃ் ஷ்ஹாதுநொஃஷிணெ ந்ுஷெஸ॥

ஜஹுாணாஜுவு௱ிஷுாத்து வு௳ஜயெ கூரஜயெ நத॥

எனக் காமிகாகமமும்,

ஹாஜ்தீ௱ொஜ்ஜாறி நீ ஶீஜைஃ தெஷு தகூதூயம் ந்ுஷெஸ॥

என ராமநாதபத்ததியும் கூறுவதாலறிக.

காஷ்டத்தன்மை நீங்கும் பொருட்டு, ஸ்ருக்-ஸ்ருவங்களை அக்னியிற்காய்ச்சி ஶுத்தி செய்யவேண்டுமென்பது,

தத்ஹாஷ்கூ நி௱ாஷாய வீக்ஷணாஜி விஶொயிதஸ॥

வூதாவுஷ்ரு¬கூவாவெதஸ என ஞானரத்னாவளியில் கூறுவதாலுணரப்படும்.

வியாயாவாஜூவஸ ஷ்ஹாவு ஷவுதஃ கூஶவிஷு௱ொ॥

ஸ்ருக்-ஸ்ருவங்களை வலப்பக்கத்திலே தர்பாஸனத்தில் கீழ்முகமாக வைத்து என ம்ருகேந்த்ரஶ்ருதி கூறுவதால் ஷம்ஷ்ஹாவு என்பதற்கு அதோமுகமாக வைத்து எனப்பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

தர்பாஸனத்தில் வைத்தலை,

ஜஹைுாவு௱ி தயா ஷ்ஹாவு ஷ்ரு¬கூவாவவி ஜக்ஷிணெ॥

என ஸுப்ரபேதாகமம் செப்புகையாலும் உணர்க.

வில்வம், அரசு, கருங்காலி முதலிய யாக வ்ருக்ஷங்களால் ஸ்ருக்கு-ஸ்ருவங்கள் செய்யத்தக்கன. அவை செய்யும் விதி காமிகாகமம், கிரணாகமம், ம்ருகேந்த்ர வ்ருத்தி, ஸித்தாந்த ஸாராவளி வ்யாக்யானம் முதலியவற்றால் அறியத்தக்கது. சொல்லிய இலக்கணமுடைய ஸ்ருக்கு-ஸ்ருவம் கிடையாவழி.

கூயவா ஷ்ரு¬கூ¬வஹைுவ வஜுாஶொஜுமஸா௱ஜயா॥

ச ~ உதவைதூ ஸஜ்ஜா ஹ உத்தஜ ஆழி தூய ஞயா।

என அம்ஶுமான் தந்த்ரமும்,

கு ஹாவெத ஸ்ஹு ~ வஞுாவி வஞாவைஶா ~ ஜ ~ ம்பவை:

ஜவைஉ:। எனக் கிரணாகமமும் சொல்லியவாறு பலாசு, அத்தி, சூதம் என்னுமிவற்றின் பத்திரங்களைக் கொள்க.

உ ஜாஸிவவவ ~ ய ~ ழ ~ ஞூபா ஹ ~ ம் தி ணை த்ரு ம்

ச ~ ணய ~ மவிரிஷி ம் ஶாஹுதம் விஷு ~ ஜய ।

கூஜா ~ விஶஶா ம் கும் நா ~ உவல் ஸ்ஹு ~ ஜா ~ வாதை

ஸகுஜ ~ நீ ~ அயா ஜும் ஸ்ஹு ~ ஸ்ஹு ~ வாவ ம் ஹஜைZஹ।

என்று த்யானித்துப் பூஜிக்கவேண்டும்.

|| அத ஆஜ்ய ஸம்ஸ்கார꞉ ||

நெய் சுத்தி

அத கவ்யம் ஆஜ்யம் ஆநீய, வீக்ஷணாதி ஷட்விதஶோத்ய, ஸ்வதேஹம் ப்ரஹ்மாஸநம் விதிஜ்ஞ ஆதாய, கர்ணஸ்ய ஊர்த்வம் க்ருத்வா ஆவர்த்ய, அக்நிமத்யே தாபயித்வா, ஆக்நேயாம் ஸ்தாபயித்வா, உத்பவநேந பவித்ராப்யாம் ஆதாய, ஓம் ஹாம் ப்ரஹ்மணே ஸ்வாஹா இதி ஹுத்வா, புந꞉ விஷ்ணுபாகம் ஸ்வதேஹம் ப்ரக்ஷ்ய, ஆஜ்யபாத்ரம் ப்ரதக்ஷிணேந ஸௌம்யாநாம் அபிஸ்ருத்ய, பூர்வாக்ரேண ஆஜ்யபிந்தும் ஓம் ஹ்ரீம் விஷ்ணவே ஸ்வாஹா இதி ஹுத்வா, புஷ்பாக்ஷ ஸ்வஸ்திகம் ருத்ரஸ்ய தத்வா, நாபௌ ப்ரஹ்வா, ஓம் ஹ்ரூம் ருத்ராய ஸ்வாஹா இதி ஆஜ்யபிந்தும் பூர்வாக்ரேண ஜுஹுயாத் இதி உபாஸ்ய ।

ப்ராதேஶமாத்ர உத்பவநஸ்ய நிமித்த ஸப்தாங்குலிவிஸ்தாரம் ஸம்வேஷ்ட்ய அநாமிகாங்குஷ்டாப்யாம் க்ருஹீத்வா, அஸ்த்ரேண ஆஜ்யம் அக்நிஸம்ஸ்காரம் க்ருத்வா உத்பவநம் ஆஜ்யம், ததஶ், ஸூத்ரஸம்ஸ்காரம் ஸம்ப்லவநம் ஹ்ருதா க்ருத்வா, தத்பவித்ராப்யாம் உத்கூர்ச்ய, அக்நௌ க்ஷிபேத் । ஹ்ருதா

கஹிஊஹி௱க ஃஜ ஃஹூ உஶூ௱கூ௰ கஸெஷூண வ௱கெ

கூஷிவூா, வவிதீ௱கூ௱க௯, க௰வி கூழ஁ள கஸெஷூண கூஷிவெகு।

ஃவெூக கஸெ௯ந ஃஹெூண கவஸெந நீ௱ாஜ௯, கூழ஁ள

கூஷிவூா । கவளாண ஃவெூக கஸெஷூண வஸஂஃவ௯, க௰வி

உஶூ௱கஂ வஹூள கூஷிவெகு।

கம - பின்பு, மவ௯௰ கூஜ௯ஂ - பசுவின் நெய்யை, கூநீய - கொணர்ந்து, வீக்ஷணாஜிஹி௨ - நிரீக்ஷணம் முதலிய நால்வகை ஸம்ஸ்காரங்களினால், விஶாய௯ - ஶோதித்து, ஸூஷஹஂ - தன்னுடைய தேஹத்தை, ஸ்ரஹஜஂ - ப்ரஹ்ம ஸ்வருபமாக, விஃஜ௯ - சிந்தித்து, கூஷாய - நெய் பாத்ரத்தை எடுத்து, கூ௱ணூஸ௯ ஊவூஂ - குண்டத்துக்கு மேல், தியா - மும்முறை, கூவக஁ூ௯ - சுற்றி,

ஐதி ஹூ௨ணஂ வஞு௨ஂ, ப்ரமணம் என்னும் ஐந்தாவது ஸம்ஸ்காரம்.

தி௱யாதஹூ௱ா௨யெஜூ௱ணெ வய஁ஹூிகா௱ணஂ ஹி தகு।

என ஞானரத்னாவளியில் விளக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க.

நிரீக்ஷணம், ப்ரோக்ஷணம், தாடனம், அப்யுக்ஷணம் என்னும் நால்வகை ஶுத்திகளும், ப்ரமணம் என்னும் ஶுத்தியொன்றுமாக ஐவகை ஶுத்திகள் இங்கே சொல்லப்பட்டமை காண்க.

வபதைஷ்மவ௯ம் தஜ்ஜை ஷும் ஷு்வவணவு ஊணத:।

என ஸுப்ரபேதாகமம் கூறியவாறு ஹோமகர்மத்துக்குப் பசுநெய்யே ஸ்ரேஷ்டமாதல் பற்றி மவஊஜஊநீய என ஈண்டு அதுவே விதந்து கூறப்பட்டது.

கவிஜாயா வபதம் ஜெஷும் உஜுயெநொஜு ஃஸஃ।

ஜெஷாஜ௯ம் கநஸம்வைஜாஜம் ஊஹிஷாஜ௯ம் வஜா வஜா।

என வீரதந்த்ரம் செப்புமென்றறிக. அந்த நெய்யைத் தாம்ரம் முதலியவற்றாலாய பாத்ரத்தில் ஸ்தாபித்து ஶுத்தி செய்யவேண்டும்.

தாஜுவாதெுமவா ஹாணெ ஷூாவஜாஜ௯ம் காவிஜும் ஶுஹு।

எனக் கிரணாகமத்தில் வருவதால் உணரப்படும்.

கஜிமொவஸ - அக்னி ஜ்வாலையின் மேல், தாவயிகா - காய்ச்சி, ஞெயாம் - அக்னிகோணத்தில், ஷூாவயிகா - வைத்து, ஊஹூாஜெண - தர்பை நுனியால், வபதபிஜும் - நெய்த்துளியை, ஜுஷாய - எடுத்து, ஓம் ஹாம் ஸூஹணெ ஷூாஹா ஊதி ஹுகா - என்று ஆஹுதி செய்து,

ஊதி தாவநம் ஷட் - இப்படி தாபனம் என்னும் ஶுத்தி சொல்லப்பட்டது.

வுந: - பின்பு, ஷுஜெஹம் - தன்னுடைய தேஹத்தை, விஷுஜம் - விஷ்ணு ஸ்வருபமாக, யாகா - சிந்தித்து, ஜுஜவாதும் - நெய் பாத்ரத்தை, வுஊக்ஷிணெந - வலமாக,

வைஸாநஂ - ஈஸாநகோணத்தில், ஐயிஸ்ரீதஂ -

ஸ்தாபித்து, கூஸாஹைண - தர்பை நுனியால், ஜுஜஂபிடூஂ

- நெய்த்துளியை, ஓஂ ஹீஂ விஷ்ணவே ஸ்வாஹா ஐதி ஹூகூா

- என்று ஹோமம் செய்து, ஐகஂயிரூயணஂ ஸவூஜஂ

வஷ்ராஸ - பின்பு, ஸ்வசூதிஂ - தன்னுடைய

தேஹத்தை, ரூஜுஸீஂ - ருத்ரரூபமாக, ஜகூா - நினைத்து,

நாஹளயரகூா - நெய்பாத்ரத்தை குண்டநாபியில் வைத்து, ஓஂ

ஹாஂ ரூஜுாய ஸ்வாஹா ஐதி - என்று, ஜுஜஂபிடூஂ -

நெய்த்துளியை, கூஸாஹைண - தர்பைநுனியால்,

ஜுஹூயாக - ஹோமம் செய்யவேண்டும், ஐதி உஜாஸஂ -

இப்படி உத்வாஸனம் என்னும் அஷ்டம ஸம்ஸ்காரம் செய்து,

இங்கே சொல்லப்பட்ட ஶூத்திக்ரமங்களை,

ஸ்கூாஂ ஸுஹஸீஂ ஶூதிஂ யரகூாzzஶாய கூஸாஹுதஃ।

ஸுஹணௌஜுஹுயாஜ்விடூஂ ஸ்வஹாஜஹரஜயாணூநா।

தாவநஜக ஸஶாவஂாதஂ வூநவிஷ்ணுஸீஂ ஸ்வயழ।

ஶூஸாநிகொணெ வரதஂ யரகூா விஷ்ணவெ ஜுஹுயாதூதஃ।

ஐகஂயிரூயணஂ வஂாதஂ நாஹள யரகூா தமா வரதழ।

ரூஜொரூஜுாய தூஜஂாஜுசாஸநஜிதீஸிதழ।

ஸ்வசிஷெகதூயஂ வெ்ராஜஂ ஹரூஜிரூஜுஶஜிகாணுஹிஃ।

என ஞானரத்னாவளி செப்புவதாலறிக.

வ்ராஷெஶாகு ஜஹூாமூலய நிஜூத

ஐஸுஹூ ஂயிவவிகுஊஂ - ப்ராதேஶம் என்னும் அளவுள்ள, இரண்டு தர்பை நுனிகளால் செய்யப்பட்ட, நடுவே ப்ரஹ்மமுடிச்சுள்ள பவித்ரத்தை, ஊஂமுஷ்ஷ ஊநாஜிகாஹூாஂ - பெருவிரல் அணிவிரல்களினால், மூஹீஙா - பிடித்து, ஊஷெண - அஸ்த்ரமந்த்ரத்தினால், ஊஜிஷஂஜுவஂ - அக்னிக்கு அபிமுகமாக, ஜுஜஹூஂ - நெய்யை, திபா - மும்முறை, உஙூாவயெஊ - உத்ப்லவனம் செய்யவேண்டும்.

ஐதி உஜவநஂ நவஜஂ - இப்படி ஒன்பதாவது உத்ப்லவனம்.

உத்ப்லவனம் செய்தபின் முடிச்சை அவிழ்த்துக் கிழக்குநுனியாக அக்னியில் போடுதல் வேண்டும். ஸூக்ஷ்மரூபமாயுள்ள விக்னங்கள் மேலே செல்லுதல் உத்ப்லவனமாகும். ப்ராதேஶம் என்பது பெருவிரலையும் சுட்டுவிரலையும் நீட்டியளக்கும் அளவு.

அதனை

ஊஜுஷ்ஷதஜஹூநீய஼ஊஂ வ்ராஷெஶஜிதி கீதிஜூதழ।

என ஸுப்ரபேதாகமம் செப்புதலாலறிக.

ஊஂமுஷ்ஷ ஊநாஜிகாஹூாஂ மூஹீஙா என்பதற்கு வாமகரத்தின் அங்குஷ்ட அநாமிகைகளால் தர்பையின் மூலபாகத்தையும், மற்றைக்கரத்தின் அங்குஷ்ட அநாமிகைகளால் அக்ரபாகத்தையும் பிடிக்கவேண்டுமென்பது கருத்தாகக் கொள்க. அது,

ஜவணிதாரு ஃஓஞாஹுகூாயா: வ்ராஷெயஊாதுகா:।

வரதஷஂஷூதயெயொஜஂாநெதஸ ஹாஷாஹரஹு।

கூகாணூசயஂ ஃயெஂ ஙுஹஈருணுகூரதாஷூஃ।

திஹஹூாஜஈஹூாநாஊாஹெ தநுஓூாஜஂ நிமரஹஂ ச।

என ஞானரத்னாவளி கூறுவதால் உணரப்படும்.

தசஃ - அதுபோல, ஞுதஹஂஃவஂ - தனக்கு அபிமுகமாக, ஷஂவூவநஂ - ஸம்ப்லவனமென்னும் ஸம்ஸ்காரத்தை, ஹுஷா ஷகூா - ஹ்ருதயத்தால் கொடுத்து, தவிகுருஂயி உநூவஂ - அந்த பவித்ரமுடிச்சையும் அவிழ்த்து, கூஹுள - அக்னியில், கூஷிவெஃ - கிழக்கு நுனியாக போடுதல் வேண்டும்,

ஊதி ஷஂவூவநஂ ஷஶ - இப்படி ஸம்ப்லவனம் என்னும் பத்தாவது ஸம்ஸ்காரம் சொல்லப்பட்டது. ஸூக்ஷ்ம ரூபமாயுள்ள விக்னங்கள் கீழே செல்லுதல் ஷஂவூவநஂ ஆகும்.

தசஃ (அதுபோல) என்றதனால், அவ்விதமானவேறு பவித்ரத்தால் ஸம்ப்லவனம் செய்யவேண்டுமென்பது அறியத்தக்கது.

ஊஂருணுயதஂ ஷஹூசயஂ வ்ராஷெயஷஂஜுகூ।

ஞுஷாயாநாஓகாஜூஷைஃ வஹு ஷஂஃவஃதவ।

ஶஷ்ூண கூரகூாதஂ ஃகுருணுஂ வஹுள விநிக்ஷிவெஃ।

தசஃ தாஷரஶஷஹைூண ஹரஷயெநாதஷஂஃவ।

விஹாவ௯ - பாவித்து, ஶ¬க்ஷவக்ஷெ - ஶுக்லபக்ஷத்தில், ஜக்ஷிண வாஜ ரூ உ ஐய௯ஹாமெஷ¬ - வலம், இடம், நடு என்னும் பாகங்களில், விஜஜைஉலா ஸ¬ஷ¬ஂநா நாஜீதுயஂ ச ஸஂகஜ்௯ - பிங்கலை, இடை, சுழுமுனை என்னும் நாடிகள் மூன்றையும் கற்பித்து, ஸவ௯ஹாமாகஃ - வல பாகத்திலிருந்து, ஸ்ரு¬வெண - ஸ்ருவத்தால், (தெஜொஜயஂ - ஒளிமயமான) ரூஜ௯ஂ - நெய்யை, ரூஜாய - எடுத்து, ஒஂ ஹாஂ கூநயெ ஸ்வாஹா ஐதி - என்று, கூநிஜக்ஷிணநெதெ - அக்னியின் வலக்கண்ணிலும், வாஜஹாமாகஃ - இடப்பாகத்திலிருந்து, (கஜரதஜயஂ - அமிர்தமயமான) ரூஜ௯ஂ - நெய்யை, ரூஜாய - எடுத்து, ஒஂ ஹாஂ ஸொஜாய ஸ்வாஹா ஐதி - என்று, கூநிவாஜநெதெ - அக்னியின் இடக்கண்ணிலும், ஐய௯ாகஃ - நடுபாகத்திலிருந்து, ரூஜாய - உபயாத்மகமான நெய்யை எடுத்து, ஒஂ ஹாஂ கூநிஸொஜாஹ௯ாஂ ஸ்வாஹா ஐதி - என்று, கூநிஐய௯நெதெ - அக்னியின் நடுக்கண்ணிலும், ஒஂ ஹாஂ கூநயெ ஸ்விஷகூரதெ ஸ்வாஹா ஐதி - என்று, கூநிவதெ௯ ச - அக்னியின் முகத்திலும், ஸெ்வதி - ஸ்வா - என்று, கிஞரிஃ ஹு¬கூா - சொற்பநெய்யை ஆஹுூதிசெய்து, ஶெஷஜாஜ௯ஂ - எஞ்சிய நெய்யை, ததுகஃ - எந்த எந்த

ஶுஜ்ஜம் தத்ஷாஜ்ஜ ஹாமெஷு ஹெகி கூிவெசு (ஹவம்)

ஶுகூவகெஷ

கூஷ்ணவகெஷத் ஓம் ஹாம் ஸொமாய ஸ்வாஹா, ஓம் ஹாம் அக்நயெ ஸ்வாஹா, ஓம் ஹாம் ஸொமாக்நிஹ்யாம் ஸ்வாஹா, ஓம் ஹாம் அக்நயெ ஸ்விஷ்டக்ரூதெ ஸ்வாஹா ஜதி, வாம தக்ஷிண ஹஸ்தாமெஹ்ய ஶுஜ்ஜாஜாய, அஜ்நெ வாம தக்ஷிண ஹஸ்த நெதெஷு வஜெ ச வூவசுவசு ஹுசா, ஶுஜ்ஜம் ஸம்ஹிதயா அஹிஜ்ஜ, ஸம்ரக்ஷ்ய அவகுண்ஜ, வஷஙஞ தாரெந யெநாமூயா அஜ்தீக்ரூதஜ, தாரெந ஸம்வஜ்ஜ, ஹஜயெந ஶுஜ்ஜ விஜுஷெவாக அநஜ்ஜாஜ ஸொயநம் கூயுாக -

தத: - பின்பு, ப்ராதெஶமாத்ரம் - ப்ராதேஶம் என்னும் அளவுள்ள நீளமுள்ளதாய், ஹஸ்தஹ்ரஸ்தி கூஶதயம் - நடுவே முடிச்சுள்ளதுமான இரண்டு தர்பைகளை, ப்ரணவெந - ப்ரணவ மந்த்ரத்தால், வஜ்மதெஹ்ய - நெய்யின் நடுவில், அக்நிஸம்முகம் - அக்னிக்கு நேராக, நஹ்ஸா - வைத்து, ஸ்வ தக்ஷிண வாமக்ரமெண - தனது வலமிடக்ரமத்தால் (ஸவ்யாபஸவ்யக்ரமமாக), ஶுக்லக்ருஷ்ணபக்ஷதயம் - ஶுக்லபக்ஷம், க்ருஷ்ணபக்ஷம் என்னும் இரண்டையும்,

உச்சரித்து, ஷஂஜீவ்ய - தீபனம் (ப்ரகாஶம் என்னும் ஶக்தியைச் செய்து), தக உல்மூகம் கவி - அந்தக் கொள்ளியையும், வஹ்நௌ க்ஷிபெத் - அக்னியில் போடுதல் வேண்டும் (என்றவாறு),

இதி ஜ்யாதநம் த்ரயோதஶ

ஜீவ்ய நாவா உஹைூண நீராஜ்யாநெ்ய ஜீவயெத்।

கஷ்த்ரஸைண நிஜமூழ்ம் வஹ்நௌ ஹூம் வாநஃ க்ஷிபெத்।

தத: வ்யாஷெஶாதும் ,ஜய்ஹ்ருஂயி காஶசயஂ வ்யணவெந வரதஜயெ்ய கஹ்நிஷஂஜாவஂ ந்யஷ்யா, ஷ்வ ஜகூிண வாஜக்ருஜெண ஶாகூகூரஷ்வக்ஷசயஂ விஹாவ்ய, ஜகூிண வாஜ கூஜ ஜய்ஹாமெஷா, விஜைஉா ஷாஷாஂநா நாஜீதுயஂ ச ஷஂகல்ப்ய, ஷவ்யஹாமாக ஷ்யாவெண குஜ்ஜ் குஜாய, ஓஂ ஹாஂ கஹ்நயெ ஷ்வாஹா இதி கஹ்நிஜகூிண நெதெ, வாஜஹாமாக குஜ்ஜ் குஜாய, ஓஂ ஹாஂ ஸொஜாய ஷ்வாஹா இதி கஹ்நிவாஜ நெதெ, ஜய்ஜாஜாய ஓஂ ஹாஂ கஹ்நீஜொஜாஹ்யாஂ ஷ்வாஹா இதி கஹ்நிஜய்ய நெதெ, ஓஂ ஹாஂ கஹ்நயெ ஷ்விஷ்கூரதெ ஷ்வாஹா இதி கஹ்நிவதெ்ர ச, ஷ்வதி கிஞ்சித் ஹாகா, ஶெஷஂ

ஹாஷா ஊஹிஊதி,த ஜஹு ஜஹ உஜ்ூஊ -

ஹ்ருதயத்தால் அபிமந்த்ரிக்கப் பெற்றதும், கொளுத்தப்பட்டதாயும் உள்ள தர்பைக் கொள்ளியை, ஊஸ்ரேண - அஸ்த்ரமந்த்ரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு, வூதெ

ஷிஷ்வா - நெய்யில் போட்டு, வவிதீ்ஊரக - பவித்ரீகரணம்

என்னும் ஸம்ஸ்காரம் செய்து, தஜவி - அதனையும், ஊநள -

அக்னியில், ஊஸ்ரேண ஷிவெஃ - அஸ்த்ரமந்த்ரத்தால்

போடவேண்டும்.

ஜதி வவிதீ்ஊாணஜ ஊஊாஜம. இப்படி பவித்ரீகரணம் என்னும் பதினோராவது ஸம்ஸ்காரம் சொல்லப்பட்டது.

பவித்ரீகரண ஶுத்தி பண்ணும் முறை, ஹாஷாஜூஜஜஹஶஸஷெஷவாஃ வாிதுயெஃ பின்னர் ஹ்ருதயமந்த்ரத்தால் மந்த்ரிக்கப்பட்டதாயும், கொளுத்தப்பட்டதாயும் உள்ள தர்பையை அஸ்த்ரமந்த்ரத்தை உச்சரித்து, நெய்யில் போடுவதால், நெய்யை ஶுத்தி செய்யவேண்டும் என ஸோமஶம்பு பத்ததியில் கூறப்படுவது காண்க.

ஜீவ்ரேந - ஜ்வாலை செய்யப்பட்ட, ஊநெந ஜஹூண

வேறு தர்பத்தால், ஊவவெந நீராஜ - கவசமந்த்ரம்

உச்சரித்து நீராஜநம் செய்து (ஜ்யோதிருபம்), ஊநள ஷிஷ்வா -

அக்னியிற்போட்டு,

ஜதி நீராஜநம் ஊாஜம

ஜீவ்ரேந - ஜ்வாலை செய்யப்பட்ட, ஊவாண

ஜஹூண - வேறு தர்பையினால், ஊஸ்ரேண - அஸ்த்ரமந்த்ரம்

பாகங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதோ அந்த அந்த, கூஜ௶ ஹாமெஷ¯ - நெய்யின் வலம், இடம், நடு என்னும் பங்குகளில், ஹெதி - ஹா - என்று, க்ஷிவெக - சந்தானமாக விடுதல் வேண்டும். (ஊவம் ஶ¯க்ஷூவகெஷ)

ஐதி நெதெ௹ஊாடநாவ௵ ஊஹ௹ெ௵ாதநம் சத¯ஊூஶ

ஸவ௵ஹாமாக-வி௦மஊாநாஷீமத வஹ்ஹிஹாமாக ஐத௵ய௰௸, வாஊஹாமாக-ஐலாநாஷீமத சநு௹ஹாமாக, ஊய௵ாக-ஷ¯ஷ¯௦நாமத கஹ்ஷீெஷாஊாத்கக ஊய௵ஹாமாக, தத்க கூஜ௵ஹாமெஷ¯-யக யக ஹாமாக வ௹தஊாஹ௹த௦, தத்க ஹாமெ ஐத௵ய௰௸ என அகோரஶிவாசார்ய பத்ததி வ்யாக்யாகாரர் விளக்கினார்.

க்ஷிஹ்லா வ௹தெ க௹தஹ்௹௦யிக¯ஶ௦வ௹ாஷஶ ஷ௦ஶிதஃ
வக்ஷசயஶிலாஷீநா௦ தூய௦ சாzzஜெ௵ விஹாவயெக।
கூஊஹ்ஹாமதுயாஊாஜ௵௦ ஷு¯வெணாஊாய ஹொஊயெக
ஷெ்த௵ஹ்ள ஹெதி தகஹாமெ ஶெஷஊாஜ௵௦ க்ஷிவெஜ்௹ஊாக

ப்ராதேஶமென்னும் அளவுள்ள நடுவில் முடிச்சையுடைய தர்பைகளை நெய்யிற்போட்டு, நெய்யில் ஶுக்லபக்ஷம், க்ருஷ்ணபக்ஷம் இவற்றையும், பிங்கலை, இடை, சுழுமுனை ஆகிய மூன்று நாடிகளையும் கற்பிக்க வேண்டும்.

முறையே மூன்று பாகங்களிலிருந்தும் நெய்யை ஸ்ருவத்தாலெடுத்து, ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்வா என்று அக்னியில் ஹோமம் செய்து ஹா என்று சொல்லி எஞ்சியநெய்யை அந்த அந்த நெய்யின்பாகத்தில் விடவேண்டும் என்று ஸோமஶம்பு ஶிவாசார்யர் இந்த ஸம்ஸ்காரங்களை விளக்கியிருப்பதும் காண்க. ஸ்ரீ ராமநாதபத்ததியில்,

வ௱தஂ ஹா௱மதூ வெ ஷ்விஷகூ௱தெஷ்வெதிஜ்ஜூஹூா௱வெ।

ஹெத௱ஹூாஜ௱ஹ௱யாஹ்வி ஷஂவ௱தஹா௱மதூயெவிவா।

என சொல்லப்பட்டது.

கூ௱ஷ்வபக்ஷெத௱ - அபரபக்ஷத்திலெனில், ஒஂ ஹாஂ ஷொாஜாய ஷ்வாஹா ஒஂ ஹாஂ ஐஹூயெ ஷ்வாஹா ஒஂ ஹாஂ ஷொாஜாஹிஹூாஂ ஷ்வாஹா ஒஂ ஹாஂ ஐஹூயெ ஷ்விஷகூ௱தெ ஷ்வாஹா ஐதி - என்றிப்படி, வாஜ ஓக்ஷிண ஜய௱ஹா௱மெஹூ௱ கூஜ௱௨ கூஜாய - இடம், வலம், நடு என்னும் பாகங்களிலிருந்து நெய்யை எடுத்து, ஐஹூெ: - அக்னியினுடைய, வாஜ ஓக்ஷிண ஜய௱ நெத்ரெஷ௱ - இடக்கண், வலக்கண், நெற்றிக்கண்களிலும், வதெ௱ ச - முகத்திலும், வ௱வ௱வசு ஹ௱கவா - முன்போலஹோமம் செய்து,

இதற்குப் ப்ரமாணம்:-

ஜ௱ஹ௱யாஓஹூயெ ஷ்வாஹெத௱யஷொாஜாய சக்ஷ௱ஷொ:।

தயொ:ஷஜஷ்தயொாஜ௱யெ௱ கூ௱ஷ்வபக்ஷெ விஹொாஜத:।

எனவும்,

ஹா மது யெ ஹ¬ நெவைவ கூ஬ஷவகெஷ விஜொஉதஃ।

எனவும் வரும்.

ஞூஜஂ - நெய்யை, ஸஂஹிதயா - பதினோரு மந்த்ரங்களால், ஊஹிஉஞூ - அபிமந்த்ரித்து, (ஜதி ஊஹிஉஞணஂ வஞஉஶ) ஸஂ¬கூஷி - அஸ்த்ரமந்த்ரத்தால் ஸம்ரக்ஷணம் செய்து (¬கூஷணஂ ஷொஉஶ), கவகுணு - கவசத்தால் அவகுண்டம் செய்து (கவகுணுநஂ ஸவுஉஶ), வஷலஞ உஜெந - ஓஂ ஹாஂ ஶிவாய வஷட் - என்று, யெநுஉஜயா - என்று தேனு முத்ரையினால், கஉதீகூகு - அம்ருதீகரணம் செய்து, (ஜதி வுஶாவநஉ கஷஉஶ) உஜெந ஸஂவஜு - மூலமந்த்ரத்தால் பூஜித்து, ஹ஡உயெந - ஹ்ருதயமந்த்ரத்தால், ஞூஜு ஶிஶெஷவாக - நெய்த் துளியை விடுவதலால், கநுஜு ஶாயநஂ - மற்ற நெய்யின் ஶுத்தியை, கூயாகு - செய்க. என்றவாறு.

வஞவுஹஷலஜெஷு ஊஹிஉஞூ தவைவ ச।

எனக் காரணாகமமும் பிறவும் கூறுமென அறிக.

இங்கே ஆஜ்யத்துக்கு நிரீக்ஷணம் முதல் அம்ருதீகரணம் வரையிலான ஸம்ஸ்காரங்கள் பதினெட்டென்பது அறியத்தக்கது. அவை, நிரீக்ஷணம், ப்ரோக்ஷணம், தாடனம், அப்யுக்ஷணம், ப்ரமணம், தாபனம், அதிஶ்ரயணம், உத்வாஸனம், உத்ப்லவனம், ஸம்ப்லவனம், பவித்ரீகரணம், நீராஜனம், த்யோதனம், நேத்ரோத்காடனம், அபிமந்த்ரணம், ரக்ஷணம், அவகுண்டனம், அம்ருதீகரணம் என்பன.

வீக்ஷணாஜ்ஞாஸ்துதஸ்யாஸ்ய வஹ்நௌ தத்ஜ்வலனம் தயா।
தாவநாயிப்ரயோசாஸஜ்ஞத்வஸ்ஸம்ஞ்வஸ்ஜ்யா।
வஈத-நீராஜநொஷ்ஞாத-ஜ்ஞா ஷெஞாதந-ஜ்ஞா ணஃ।
ரக்ஷாகுண்டந ஸாசஞ்ம் ச வரதைஸ்ஷாஜஸஸம் ஸ்ரதிஃ।
கதூவஞா ஜ்ஞாவஈதாச தஜா தஜ்ஜரதம் ஹவெகு।

என்றிவ்வாறு ஞானரத்னாவளியில் சொல்லப்பட்டது. மந்த்ரத்தால் ஶுத்தமான ஆஜ்யம் அம்ருதமாகின்றது.

ஶுத்தி செய்த ஆஜ்யபிந்துவை விடுதலால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்படாத நெய்யை ஶுத்தி செய்யவேண்டும் என்பது.

ஸம்ஸ்ரதஞாஜ்ஞவஷெவாகு வரதஜநஞ்சிஶாயயெகு।

என ஞானரத்னாவளி கூறுவதாலும்,

ஹரஜாஜ்ஞாபிந்து விஷெவாகு கூய ஞாஜநஞாஜ்ஞஶாயநஃ।

என க்ரியாகாண்டக்ரமாவளி கூறுவதாலும் அறிக.

॥ ஊஹைவ ருக்ஷு ாஹிவாஈாஜிவியி: ॥

தஜநு ஓம் ஹம் ஸஜெ்ஹாஜாதாய ஸ்வாஹா, ஓம் ஹிம் வாஉஜைவாய ஸ்வாஹா, ஓம் ஹும் கவொாாய ஸ்வாஹா, ஓம் ஹைம் தத்பு ுஷாய ஸ்வாஹா, ஓம் ஹொம் ஈஶாநாய ஸ்வாஹா ஐதெ்கைகயா வபுதாஹுதஹா கஹிவக்ஷு ாணாஓ ஜுவாாஓ ।

ஓம் ஹம் ஹிம் ஸஜெ்ஹாஜாத வாஉஜைவாஹ்யாம் ஸ்வாஹா, ஓம் ஹிம் ஹும் வாஉஜைவ கவொாஹ்யாம் ஸ்வாஹா, ஓம் ஹும் ஹைம் கவொா தத்பு ுஷாஹ்யாம் ஸ்வாஹா, ஓம் ஹைம் ஹொம் தத்பு ுஷ ஈஶாநாஹ்யாம் ஸ்வாஹா ஐதி வக்ஷு ாநுஸந்நாநஓ ।

ஓம் ஹம் ஹிம் ஹும் ஹைம் ஹொம் ஸஜெ்ஹாஜாத வாஉஜைவ கவொா தத்பு ுஷ ஈஶாநெஹ்ய: ஸ்வாஹா, ஐதி கஹிதொ வாயும்மதயா நிஜதித ஈஶாநம்மதயா வபுதாஹுதஹா கஹி வதைகீகாணம் விஉயஹாக।

அக்னிவக்த்ராபிகாரம்

அதன்பின் அக்னியினுடைய மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, ஈஶானம் என்னுமைந்து முகங்களிலும் ஒவ்வொருதரம் நெய்யினால் ஆஹுதி பண்ணுதல். கஹிவக்ஷு ாஹிவாஈம்

என்றும், தீவநம் என்றும் சொல்லப்படும். வக்த்ராபிவாரம் - அக்னியின் முகங்கள் ஜ்வாலையுண்டாகும்படி செய்தல். அல்லது முகங்களில் தனித்தனி ஆஹுதி கொடுத்தல் என்பதாம். அது,

ஸத்யோஜாதாதி நாஹுத்யா ஓம்காரம் வா௦வ௩௪௦ஞ்ஹு॥

ஸாஙம் ஹு ஸ்வாக்ஷரம் வெ்ராகும் ஹிம்காரகு ௰ிதீய௯॥

ஹும்காரவைவ ஹெம்காரம் ஹெஶிதஃ௯ல் வா௦வ௩௪ாஹரெ௯॥

ஸ்வஹாகம் வக்த்ரீவகு வாநஸ்ஸஃஜ்ாதிநா ஹுநெக॥

எனக் காரணாகமத்திலும்,

வக்த்ராணஶாபிவாராமாஹெஸ்ஸம்யாநகு ஶுவைகுதா॥

ஸத்யோ ஜுஹுயாஶ்ாஜஃம் வஷ்ிஶாஸெ௯ ஹவிஹுஜஃ॥

வாஶநொ௯ஜுவெ ஹுகூா ஷுக்ஷாஸெ௯ வஹு௦வி௭॥

வாம்ஸா வ்ராஷ்ஷநெவொஸ்வு௩ஶுவெவைஶாநஃகு௫ஃ॥

வவைகுயாவரதாஹுதஃ ௯ிஸரஹிவ௩ாஹிவாரண௰॥

என ஷட்ஸஹஸ்ரிகையிலும் சொல்லப்பட்டது.

ஓம் ஹம் ஸத்யோஜாதாய ஸ்வாஹா என்று அக்னியின் மேற்கு முகத்திலும், வாமமந்த்ரத்தால் வடக்கு முகத்திலும், அகோரமந்த்ரத்தால் தெற்கு முகத்திலும், தத்புருஷமந்த்ரத்தால் கிழக்கு முகத்திலும், ஈசாநமந்த்ரத்தால் ஈசாந முகத்திலும் ஒவ்வொரு முறை நெய்யால் ஹோமம் செய்தல் தீபனம் எனப்படும்.

|| வக்த்ராநுஸந்தாநம் ||

இரண்டு முகங்களைச்சேர்த்து ஓராஹுதி செய்தல் வக்த்ராநுஸந்தானம் என்பதாம். எங்ஙனமெனில் ஸ்ருவத்தால் நெய்யை எடுத்து, ஸத்யோஜாத முகத்தை வாமதேவ முகத்துடன் சேர்த்து ஓராஹுதியும், வாமதேவமுகத்தை அகோரமுகத்துடன் சேர்த்து ஓராஹுதியும், அகோரமுகத்தை தத்புருஷ முகத்துடன் சேர்த்து ஓராஹுதியும், தத்புருஷமுகத்தை ஈசாநமுகத்துடன் சேர்த்து ஓராஹுதியும் செய்தல் வேண்டும்.

தஷுக்ஷம் ஷஹ்ஸஹவஸி்ரகாயாம்,

கூஹ்தெ வக்த்ரஸங்தாநம் வஹுாவஸ்ஹாஹுதயா யஙா।

ஜுஹுயாஉஜவாஉாஹ்ஹாம் ஹுரூவெநாஜ்யஜஷாவஸ்யொஃ।

ஜுஹுயாசாஉவொராஹ்ஹாம் தசக்த்ரூஉிதயெ வாதழ।

வொரதத்துருஷாஹ்ஹாஷு தசக்த்ரூஉிதயெ வாதழ।

ஜுஹுயாத்துருஷெஶாஹ்ஹாம் வஉநஉிதயெ வாதழ।

வெஶெ ச ஜுஹுயாஷாஜ்ஹம் தசக்தெர்ஶிவவாசகழ।

ஊகா வா வக்த்ரஸங்தாநெ திஸெ்ரவாzzஹுதயா உதாஃ।

ஊதி,

|| வக்த்ரீகரணம் ||

ஓம் ஹாம் ஹிம் ஹும் ஹெம் ஹொம் ஸஜ்யொஜாத வாமஜெவாஜொர தத்புருஷெஶாநெஹ்யஃ ஸ்வாஹா ஊதி- என்று, கூஹ்நிதொ வாயும்மதயா - அக்னியிலிருந்து வாயுவரையிலும், நிஜதித ஶும்ஶாநம்மதயா -

நிருருதியிலிருந்து ஈமாநம் வரையிலும் இடைவிடாது ஒழுகுகின்ற, வரதாஹாதரா - ஆஜ்யாஹுதியினால், கழிந

வதைகீகரணம் விதைக்யாக - அக்னியின் முகங்களை ஒருமுகத்தில் அடக்குதலாகிய ஏகீகரணத்தைச் செய்யவேண்டும்.

தகூம் ஷணஹலிகாயாம்,

லக்ஷ்ராழி வதுவதைஹெரா வரதயாராம் கூஷிவெஷ்யா।

கழிநகொணலொரஹா வாயகொணாஜநீ தயா।

நிஜதைஃ கொணகாரஹா ரஷகொணாஜநீ தயா।

கவீத வசைநைகவு கவிதுஜாஜயாராயா।

ஜிஹ்வா தீவநாழிகவு

தசந ஜிஹ்வா தீவநம் காரயெக

வஜ்ரெ ஓம் யம் ஹிரண்யாயை ஸ்வாஹா।

ஐயெ ஓம் ரும் கநகாயை ஸ்வாஹா।

உத்தரெ ஓம் வம் ரக்தாயை ஸ்வாஹா।

ஐக்ஷிணெ ஓம் ஶம் க்ருஷ்ணாயை ஸ்வாஹா।

வவெ ஓம் ஷம் ஸுப்ரஹாயை ஸ்வாஹா।

கூநயாம் ஓம் ஸம் அதிரக்தாயை ஸ்வாஹா।

வெஶாந்யாம் ஓம் ஹம் பஹுரூபாயை ஸ்வாஹா।

ஐதைகைகாஹுதி ஓரநெந ஜிஹ்வா தீவநம் க்ருகா,

ஜிஹ்வாநஸ்நாநம் விதைக்யாக,

ஓம் யம் ரும் ஹிரண்யா கனகாப்யாம் ஸ்வாஹா இதி வஹ்னே: த்ர்யஸ்ராக்ரம், ஓம் ரும் வம் கனகா ரக்தாப்யாம் ஸ்வாஹா இதி த்ர்யஸ்ராத் தக்ஷிணாக்ரம், ஓம் வம் ஶம் ரக்தா க்ருஷ்ணாப்யாம் ஸ்வாஹா இதி உத்தரஸ் தக்ஷிணாக்ரம், ஓம் ஶம் ஷம் க்ருஷ்ணா ஸுப்ரபாப்யாம் ஸ்வாஹா இதி தக்ஷிணஸ் பஶ்சிமாக்ரம், ஓம் ஷம் ஸம் ஸுப்ரபா அதிரக்தாப்யாம் ஸ்வாஹா இதி பஶ்சிமஸ் ஸௌம்யாக்ரம், ஓம் ஸம் ஹம் அதிரக்தா பஹுரூபாப்யாம் ஸ்வாஹா இதி ஸௌம்யஸ் ஈஶாநாக்ரம் ஜிஹ்வாந்யாஸநம் க்ருத்வா, ஜிஹ்வைகீகரணம் விதத்யாத்,

ஓம் யம் ரும் வம் ஶம் ஷம் ஸம் ஹம் ஹிரண்யா கனகா ரக்தா க்ருஷ்ணா ஸுப்ரபா அதிரக்தா பஹுரூபாபி: ஸ்வாஹா இதி ஏகத்ர யோஜயேத்।

ததந - பின்பு, ஜிஹ்வா தீபநம் - ஜிஹ்வாதீபனத்தை, காரயேத் - செய்தல் வேண்டும், வஹ்னே ஓம் யம் ஹிரண்யாயை ஸ்வாஹா .... ஶைஶாந்யாம் ஓம் ஹம்

஬ஹு௱௱௴வாவெ ஸ்வாஹா ஐதி - என்று, ஊகைகஃ

ஷூஹு௱தி ஷாநெந - தனித்தனி ஒவ்வோராஹுதி

கொடுத்தலால், ஜிஹ்வா ஷீவநம் - ஜிஹ்வாதீபனத்தை, கூரஞா

- செய்து, ஜிஹ்வாநு௱ஸஙாநம் - ஜிஹ்வாநுஸந்தானத்தை,

விஃஷஹ்ாகூ - செய்க.

அக்னியின் நாக்குகளுக்குத் தனித்தனி ஒவ்வோராஹுதி கொடுத்தலாகிய தீபனத்தைச் செய்தல் எங்ஙனமெனில்; மேற்கில் ஹிரணியையும், நடுவில் கனகையும், வடக்கில் ரக்தையும், தெற்கில் க்ருஷ்ணையும், கிழக்கில் ஸுப்ரபையும், அக்னியில் அதிரக்தையும், ஈஶானத்தில் பஹுருபையுமாக ஶிவாக்னிக்கு ஏழுநாக்குகள் உள்ளன. அந்தந்த நாக்குகளில் ஆஹுதி கொடுத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

யாஃஹாஞா விநாஎ௱ஷம் ஒெZவி ஷஜஸ்வ௱ாஙிதாஃ।

நாஃஙிடு௱ஸஃாய௱ஜுஜிஹ்வாஃஹ்ாஃ வ்ரகீதிரதாஃ।

ஊகைகாஹு௱திஃாநெந ஜிஹ்வாஃவநஃாசஎ௱கூ।

எனக் காமிகாகமமும்,

ஹி௱ணஹ்ா கூநகா ௱ஞா கூரஷ்ணா ச ஸு௱வ்ரஹா தயா।

ஊதி௱ஞா ஬ஹு௱௱௴வா ச ஜிஹ்வாஃஸ்தவ்ரகீதிரதாஃ।

என ஸுப்ரபேதாகமமும்,

ஹி௱ணஹ்ா வா௱௱ணெ ஜிஹ்வா கூநகா ஊஹ்ஃஷ்ஹிதா।

௱ஞா ஷொத்௱ ஜிஹ்வாஸஹ்ாகூ கூரஷ்ணா யாஃஹ்ஃஶிஸ்தயா।

ஸுவ்ருஹா வ ஙவ-ஜிஹ்வாஸ ாசு கதிஙகாஙி ஸம்ஷிதா।

ஙஹ-ஙவெய ஜிஹ்வாஸ ாசு ஜிஹ்வாஸ்தாநம் வ்ருகீதிதம்।

என வீராகமமும் செப்புமென்றறிக.

ஏழு நாக்குகளில் ஹிரண்யை பொன்னிறமும், கனகை பச்சை நிறமும், ரக்தை சிவப்பு நிறமும், க்ருஷ்ணை மஞ்சள் நிறமும், ஸுப்ரபை பொன்னிறமும், அதிரக்தை வெண்ணிறமும், பஹுருபை சிவப்பு நிறமுமாகவும் உள்ளன என்று காரணாகமத்தில் சொல்லப்பட்டது.

ஹிரண்யா ஹெஙவண-ாஹா கநகா ஙாஙாகருதி:।

ஙக்தா வ ஙக்தவண-ாஹா க்ருஷ்ணா வைவ ஹரித்ருஹா।

ஸுவ்ருஹா வீதவண-ா வாதிஙக்தா ஷெதவண-கா।

ஙஹ-ஙவாஙிவண-ா வ ஜிஹ்வாவண-ம் வ்ருகீதிதம்।

ஶிவாக்னிக்கு முகங்களைந்துள்ளன. ஸத்யோஜாத முகத்தில் ஹிரண்யா என்னும் நாக்கும், வாமதேவமுகத்தில் ரக்தா என்னும் நாக்கும், அகோரமுகத்தில், க்ருஷ்ணா என்னும் நாக்கும், தத்புருஷமுகத்தில், ஸுப்ரபா என்னும் நாக்கும், ஈஶானமுகத்தில் கனகா-அதிரக்தா-பஹுருபா என்னும் மூன்று நாக்குகளும் இருக்குமென்றறியத்தக்கது.

॥ ஜிஹ்வாநுஸம்யாநம் ॥

ஜிஹ்வாநுஸந்தானம் = இரண்டு நாக்குகளைச் சேர்த்து ஒரே ஆஹுதி கொடுத்தல்:- அது எங்ஙனமெனில்,

ஸ்ருவத்தால் நெய்யை எடுத்து, மேற்கிலிருந்து மத்யாந்தகமாக ஹிரண்யையைக் கனகையுடன் சேர்த்து ஓராஹுதியும், மத்யத்திலிருந்து வடக்கு அந்தமாக கனகையை ரக்தையுடன் சேர்த்து ஓராஹுதியும், வடக்கிலிருந்து தக்ஷிணாந்தமாக ரக்தையை க்ருஷ்ணையுடன் சேர்த்து

ஓராஹுதியும், தெற்கிலிருந்து கிழக்கு அந்தமாக க்ருஷ்ணையை ஸுப்ரபையுடன் சேர்த்து ஓராஹுதியும், கிழக்கிலிருந்து அக்னி அந்தமாக ஸுப்ரபையை அதிரக்தையுடன் சேர்த்து ஓராஹுதியும், அக்னியிலிருந்து ஈசானாந்தமாக அதிரக்தையை பஹுரூபையுடன் சேர்த்து ஓராஹுதியும் கொடுத்து நாக்குகளைச் சேர்த்தல் ஸந்தானம் என்பதாம். அதன் பின் ஜிஹ்வைகீகரணம் செய்தல் வேண்டும்.

ஜிஹ்வைகீகரணமாவது ஏழு நாக்குகளையும் ஒரு நாக்கில் அடக்குதல். ஹிரண்யாதியை உச்சரித்துக் கொண்டு நெய்யையெடுத்து சிவாக்னியின் ஈசானமுகத்துக்குரிய நடுநாக்காகிய பஹுரூபையில் ஹோமம் செய்தலாகும்.

[illegible]

|| நாமகரணாதி ஸம்ஸ்காரா: ||

பெயரிடுதல் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்கள்

ததோ நாமகரணாக்²ய கர்மாங்கே³ந ஈஶாநேந ஸம்பூஜ்ய, கவசம் நத்வா, அகோ⁴ரேண ஜுஹோதி பஞ்சகம் ஹுத்வா, ஶிவாக்³நிகம் ஹுதாஶந இதி நாம க்ருத்வா, பா³ஹ்யாக்³நிம் த்⁴யாத்வா,

கநகஶதஸஹஸ்ரம் வ்யாக்⁴ரகம் பஞ்சவக்த்ரம்

ஸர்வபாபஹரேதிம் வந்தே³ ஸதா³ ।

ஸாமவேத³ம் ஸாங்க³ம் ஸர்வ வாமம்

ஸதா³ஶிவம் ஶிவபாத்ராக்³நிர்மலம் ।

உபநிஷ்க்ரமணாய ஸத்³யோஜாதேந, ஸத்³யோ ஜுஹோதி பஞ்சகம் ஹுத்வா, அந்நப்ராஶந கர்மணாம் ஸத்³யோஜாதேந ஜுஹோதி பஞ்சகம் ஹுத்வா, சௌல கர்மணாம் ஸத்³யோஜாதேந பஞ்சாஹுதீர்ஹுத்வா, உபநயநாக்²யம் வாமதே³வேந ஜுஹோதி பஞ்சகம் ஹுநேத், வ்ரதகர்மாணாம் அகோ⁴ரேண ஜுஹோதி பஞ்சகம் ஹுத்வா, பூர்ணாஹுதிம் த்⁴யாத்வா,

ஜ்யேஷ்ட²ம் பஞ்சவக்த்ரம் ஸர்வகாமேஶம் ஸவ்யஜிஹ்வா ஸம்ஹிதம்

ஶாந்தம் வஜ்ரம் வந்த³ம் பாஶாங்குஶம் ஸவ்யஹஸ்தே வரதா³ம்!

வாஶம் ஶக்திஞ்ச ஸ்வடம்ஸ்யணிஜ்வி வாஷம் வாஉஹைஸ்த்ஷூயாநம்
நாநாருஜ்ஜாயக்ஷம் ஸாசிரவவஷம் யளவநாந்ஷிம் வ்யவஷ்யே॥

ஸஉாவதஆநாயஆம் தத்வஷெண குஹதி வஞ்சகும்
ஹகுா, விவாஹாயஆய் ஏஶாநெந குஹதி வஞ்சகும்
ஹநெகுஃ, வ்யஸஉந்ஷிம் யந்ாகுா,

வஉஷ்ஷும் வஞ்சவக்ஷும் ஷஶஹஜஸஹிதம் ஈக்ஷவணஆம் த்ரிணேத்ரம்
ஶஅரும் வஜ்ஜ்ஞ வஷ்டும் வாஶ ஸ்யணிமஷா டஜ்வாஶாஜ்வசருய்॥
பிஹூாணம் ஷக்ஷவானைஃ காதருக்ஷௌரோஃ ஸவ்த்ஜிஹ்வாஸஷீத்வம்
யந்ாவெகுஹ்வாஹாஹ்வயாஹந்ாம் ஸகருவஙிவ்யதம் குண்ஜஉயைந்
ஶிவாந்ஷிய்॥

பின்பு, பெயரிடுதற்பொருட்டு ஈஶானமந்த்ரத்தால் பூஜித்து, அர்க்யங்கொடுத்து, அஸ்த்ரத்தால் ஐந்தாஹுதி கொடுத்து அக்னியே ‘நீர் ஶிவாக்னி’ என்று நாமகரணஞ் செய்து, பாலாக்னியைத் த்யானித்து.

உபநிஷ்க்ரமணத்தின் பொருட்டு, ஹ்ருதயத்தாற் பூஜித்து, ஹ்ருதயத்தால் ஐந்தாஹுதி கொடுத்து, அன்னப்ராஶனத்தின் பொருட்டு ஸத்யோஜாதத்தால் ஐந்தாஹுதி கொடுத்து, சௌளத்தின் பொருட்டு ஸத்யோஜாதத்தால் ஐந்தாஹுதி கொடுத்து, உபநயனத்தின் பொருட்டு வாமதேவத்தால் ஐந்தாஹுதி கொடுத்து, வ்ரதத்தின் பொருட்டு அகோரத்தால் ஐந்தாஹுதி கொடுத்து, ஶிவாக்னியை யௌவனாக்னியாகத் த்யானித்து,

ஸமாவர்தனத்தின் பொருட்டு தத்புருஷ மந்த்ரத்தால் ஐந்தாஹுதி கொடுத்து, விவாஹத்தின் பொருட்டு ஈஶானத்தால்

ஜந்தாஹுதி செய்து, ஶிவாக்னியை வ்ருத்தாக்னியாகத் த்யானிக்க. (என்பதாம்)

ஏவம் ஶாந்தம் நாமகர்மணேசாவாவாஹ்யாஸ்த்ரேண ஹோமயேத்।

என காமிகாகமமும்,

ஶிவாக்நிரிதி ஸம்ஜ்ஞா ஸ்யாத் ஜாதகர்மணி ச।

பாலோ நாமகரணேசைவ வ்ருத்தாம்ஶ்சைவ ததைவ ச।

ஸர்வதந்த்ர வைவாஹ்யம் ஸமாப்தி ஸ்ருஹ்யேதத:।

ஸர்வாஹுதிம் ப்ரயச்சைவ வஸ்த்ராசாமீஷ்வாம் யஜேத்।

என காரணாகமமும்,

ஜாதம் ப்ரஸம் மிசேநேதி ஜாதோ பவாம்ஶிவிணீ।

ஜிஹ்வாம் ஸம்பஜ்ய ஸர்வத்ர ததோ ஜ்வாலாநாமிகம்।

சதுராதிகாணாயுக்த ஜாஹுயாதாஹுதீர்புதா।

திஸ்ர ஸ்திஸ்ர ஸ்திரோமன ஸர்வகர்மபஜயேத்।

என ஸிந்தாந்த ஶேகரமும் செப்புகையால் நாமகரணாதி ஸம்ஸ்காரக் க்ரமங்கள் உணரத்தக்கன.

பாலாக்நிர்கர்ப்ப ஶாந்த்யாதௌ யௌவநஸ்ஸ்ய, உத்வாஹ பர்வநாக்நி: ப்ரயோக்தவ்ய:, ப்ரதிஷ்டாயாம் வ்ருத்தாக்நி: ப்ரயோக்தவ்ய:।

ஶிவஶக்திகளிடமிருந்து உற்பவித்த ஶிவாக்னியானது ஸம்ஸ்காரங்களுக்குத் தக்கவாறு பாலாக்னியென்றும், யௌவனாக்னி என்றும், வ்ருத்தாக்னி என்றும் மூன்று வகைப்படும். நாமகரணாந்தமான ஸம்ஸ்காரங்கள்

செய்யப்பட்டது பாலாக்னி என்றும், வ்ரதாந்தமான ஸம்ஸ்காரங்கள் செய்யப்பட்டது யௌவனாக்னி என்றும், விவாஹாந்தமான ஸம்ஸ்காரங்கள் செய்யப்பட்டது வ்ருத்தாக்னி என்றும் கூறப்படும்.

தீக்ஷை, ஶாந்தி முதலிய க்ரியைகளில் பாலாக்னியும், ப்ரோக்ஷணம், உத்ஸவம் முதலியவைகளில் யௌவனாக்னியும், ப்ரதிஷ்டையிலும், நித்ய பூஜையிலும் வ்ருத்தாக்னியும் உரியனவாம்.

வ௫ஙா௱௵வ௰ வ௲திஷ்௠யா௨௲ஜவெத௲ ஸ௲யளவ௩௴।

ஹீக்ஷாய௱௰ ஶா௺௱௵வ௲ஙு௲ தெ௲யாஜெ௱௵வஉீ௴ிது௴।

என காமிகாகமமும்,

௩ாஉா௺௰ ஶா௺வ௬ிஸ்௹ா௴ாவ௲௫ா௺௺௲ யளவ௩௴।

விவாஹா௺௺௲ வ௫ஙா௬ிஃ கூ௬ித௲யஜிதிஸ்௫௴।

ஹீக்ஷாஶா௺ிஸ்௲ஶா௺ா௬ிஃ வெ௲ாக்ஷணொ௱௲வ யளவ௩௴।

வ௲திஷ்௠ா௩ித௲வ௫ஙா௬ிஃ கூ௬ிஹெ௰ தி௲யா ஹவெ௸।

என காரணாகமமும் செப்புகின்றன.

௨ளஊா௺௰ ஶா௺௨௩௺௰ வ௲௫ா௺௰ யளவ௩ா௩௺௴।

விவாஹா௺௺௲ வ௫ஙா௬ிஃ கூ௬ித௲யஜிதிஸ்௫௴।

எனக் கொள்வதுமுண்டு.

|| வாகீஶ்வரீ வாகீஶ்வர விஸர்ஜநாதி விதி: ||

வாகீஶ்வரீ வாகீஶ்வரர்களை விஸர்ஜனம் செய்யும் முறை

ததஃ ஹ்ருதயேந வாகீஶீ வாகீஶௌ ஸம்பூஜ்ய, பஞ்சபஞ்சாஹுதிபிஃ ஸந்தர்ப்ய, தௌ விஸ்ருஜ்ய, குண்டஸ்தம் யதாநிரூபிதம் வக்த்ரம் பரிகல்ப்ய, தஸ்ய ஜிஹ்வாயாம் விவாஹாங்க ஸம்ஸ்கார பூர்ணார்த்தம் வௌஷடந்த ஶிவேந பூர்ணாம் தத்யாத் ||

தத்யதா, ஸவித்ருஷா ஸ்ருக்பாவர்ணேந, புஷ்பாக்ஷதம் ஸ்ருவம் க்ருத்வா, தஸ்மிந் புஷ்பம் த்ருத்வா, வாமதக்ஷிண ஹஸ்தாப்யாம் ஶங்கஸம்ஸக்தாப்யாம் பாதஸ்தேந ஸம்ப்ருஷ்ட நாபௌ ஹ்ருதயாதாய, ஸமபாதஸ்தோऽபாய, ஸஶக்திகாயோ நாஸ்யாம் தியூத்வாய, ஸ்ருக்ஸ்ருத்தராவி: வௌஷடந்தஶிரோத்ச்சாரந், வாமஸ்தநாங்கம் ஸ்ருக்ஶிரோந்தநீய, குந்தேந்து பவப்ராணயாயா ஸம்ஸ்தாஜ்யம் வஹ்நௌ க்ஷிபேத் இதி பூர்ணாம் தத்வாய, உபவிஶ்ய,

ததஃ - பின்பு, ஹரஜயெந - ஹ்ருதய பீஜத்தோடு, வாமீஸீ வாமீஸஎ - வாகீஸ்வரீ வாகீஸ்வரர்களை, ஸஹஹ்வபூஹ - பூஜித்து, வஞவஞாஹுதிஹிஃ ஸஙவபூஹ - ஐவைந்தாஹுதிகளால் உவப்பித்து, தஎ - அவர்களை, விஸரஜஹ, - விஸர்ஜனம் செய்து,

வாகீஸ்வரீ வாகீஸ்வரர்களை அர்ச்சித்து, ஆஹுதி செய்து விஸர்ஜனம் செய்தலை,

ஹரஷாவிபூதஎ விஸரஜஹாமைெஃ விதாஎ வியிவணீஜ|

உெரெந வஎஷஙஹைந ஷஷஹாதுணபூாம யமாவியி|

என ஸோமஸம்பு பத்ததியிலும்,

ஞூசாயபூஹரஜயெநைவ வாமீஸஙு ஸுயொாஜயெஸ|

என அம்ஸுமான் தந்த்ரத்திலும் கூறப்படுவதால் உணர்க.

யமாஹிருஷிதம் வகூஂ - ஈஸாநம் முதலிய முகங்களுள் எந்தெந்த முகம் எவ்வெக்கர்மங்களுக்கு இஷ்டமாயிருக்கிறதோ அந்தமுகத்தை, குணூஜாநம் - குண்டத்தினளவாக, வரிகலூஹ - கற்பித்து, ஐயஹ ஜிஹ்வாயாம் - நடுநாக்கில், விவாஹாங ஸம்ஸ்காா வணாயபூம - விவாஹாந்த ஸம்ஸ்காரங்கள் நிறைவடைதற்பொருட்டு, வஎஷஙஙு உெரெந - வஎஷட் அந்தமான மூலமந்த்ரத்தால், வணபூாம ஷஷஹாகஸ - பூர்ணாஹுதி பண்ணுக.

ஈஸாநெ உகூயெஹொாஜஃ வஷெசாணிஜாஜிகஜ|

வ்ராயஸ்ரித்தாதிகம் வொராை தசதைா் கூ ைாகஆணி

வஶ்ாகஷூணஶொஹாூம் வாஉஷெவெத ஹொஉயெக॥

நிதஂகஉூவியாநஜ வஜெ்zஷிூ வஸ்ிஉ ஹிதஃ॥

முக்தியின் பொருட்டுச் செய்யும் ஹோமம் ஈசான முகத்திலும், அணிமாதிகளை உத்தேசித்துச் செய்யும் ஹோமம் தத்புருஷ முகத்திலும், ப்ராயச்சித்த ஹோமம் க்ரூர கர்மத்தைக் குறித்துச் செய்யும் ஹோமமும் அகோர முகத்திலும், வச்யம், ஆகர்ஷணம், மோஹனங்கள் வாமதேவ முகத்திலும், நித்யகர்ம ஹோமம் ஸத்யோஜாத முகத்திலும் செய்யப்படல் வேண்டுமென்று ப்ருஹத்காலோத்தரத்திற் கூறப்பட்டபடி கர்மாநுகுணமாக முகத்தின் ஐக்யத்தைச் செய்யவேண்டும். இதனை;

யஂாகா வக்ாணி வஜாஷெயூந யக் கஉூவாஞிதஃ॥

தஉவஂஉயூகசீூத தஷாநெ ஶொயூகஂஉவஃ॥

கஜஹூாவஂாநஂவகூ்ாணி தஜு கணுவ்உாணகஃ॥

எனவும்,

யஶாஹிஜஷிதஂவக்ூஂ கஞுஉாநஂ வ்கஷெூயெக॥

எனவும்,

ஸஷெஂாஜாதஉவெநஂஸஂாஉஜஹூதாநி ஹாவயெக॥

கூகஷெூ ஶாஞிகெ வஶஂவஸஷிகெ வாஶொயநெ॥

ஸஸஹாமஂ ஹஂவஉயூாநாஂ வாஉஷெவஉவெ தயா॥

கஜஹதாநி கவீூத வக்ாணஂநஂாநி பஸிஉாூ॥

உாணெ ஷஂஹநெ ஶஷெ உஜ்ாடெ வாவநிஷூதஸ॥

ஸவொாைவஷநெந௱ஸ௱ாஉஜஹ௷ூதாநி ஹாவயெக௴

நாநா ஹிஸ௱ாஜிவிஷயெ வ௱ாைஷாவெஸ௱ விஹாவயெக௴

ஸஜஹூ௷தாநி சகுாாஸி வஉநாநி தஉா தஉா

ஶுஂமாநெ வஉநெ உாஜுள ஸஜஹூ௷தாநி ஹாவயெக௴

ஸஜஹூ௷தஂ வியாயெதஂ ததஉாமாஉாவஂஸ்ஹ௷ெக௴

எனவும் வரும் ப்ரமாணங்களாலுமறிக.

அவ்வாறன்றி ஶிவாக்னியின் மற்றையமுகங்களைப் பார்க்கிலும் ஈஶானமுகம் முக்யமானது; ஸத்யோஜாதம் முதலிய நான்கு வக்த்ரங்களிற் செய்யும் ஆஹுதியின் பலனைக் கொடுக்கவல்லது; அதில் ஹோமம் செய்தால் விரும்பிய எல்லாப் பலனுமுண்டாம். ஈஶானமுகத்துக்குரிய பஹுரூபை என்னும் நாக்கும் விரும்பிய பலனைக்கொடுக்கும் வன்மையுடையது; ஆகையால் ஸத்யோஜாதம் முதலிய நான்கு முகங்களையும் ஈஶானமுகத்திலொடுக்கி, ஈஶானமுகத்தை குண்ட அளவாய் மேன்முகமாய்ப் பாவித்து, அம்முகத்துக்குரிய பஹுரூபை என்னும் நாக்கில் பூர்ணாஹுதி செய்தல் வேண்டும்.

யதா, ஶுஂமாநவக்ஷெ ஸ௱வக்ஷாணா௯

ஸஜஹூாவஂ விஹாவ௱, ததசக்ஷொாக்ஷ ஹுவ௱ஷுக௯

ஶுஂமாநவக்ஷெ விஹாவயெக । ஸ௱வக்ஷாணாஂ உகெ௱

ஶுஂமாநவக்ஷஸ௱ ஸவூகாஉஹுவ௱ஷுகெந உாவ௱காக,

வகைவ ஬ஹுாைவா து ஸவூகாஉஹுவ௱ஷா ஐகி

வசநாக, ஬ஹுாைவாயா ஶுஂமாந ஜிஹ்வெதி என்று

ஸித்தாந்த ஸாராவளி வ்யாக்யானம் கூறும்.

வஶ்யாகர்ஷணயோராஸ்யா கநகா ஸ்தம்ப⁴நே ஶிவா:।
வித்³வேஷோச்சாடயோ ரக்தா க்ருஷ்ணா மாரணகர்மணி।
ஸர்வத்ரா ஶாந்திகே ப்ரோக்தா ஸர்வதோஷோச்சாடநே ஶுபா⁴।
ஸைவ ப³ஹுவர்ணா ச ஸர்வகாமப²லப்ரதா।

என காலோத்தரத்திற் சொல்லப்பட்டது.

பூர்ணாஹுதி பண்ணும் முறை

அது எவ்வாறெனில், நெய்யை ஸ்ருக்கில் விட்டு, அதன்மேற் ஸ்ருவத்தைக் கீழ்முகமாகவைத்து, ஸ்ருக்கினுடைய அக்ரத்தில் புஷ்பத்தை வைத்து, வலக்கை மேலாகவும் இடக்கை கீழாகவும் ஶங்கமுத்ரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு, காலிரண்டும் ஸமமாக வைத்து நிமிர்ந்து நின்று, ஸ்ருக்-ஸ்ருவங்களின் அடிகளைத் தனது நாபிக்குச் சிறிது குறுக்காகப் பிடித்துக்கொண்டு, ஸ்ருக்கின் நுனியைப் பார்த்து, மூலமந்த்ரத்தை 'வௌஷட்' அந்தமாக உச்சரித்துக் கொண்டு, அவைகளின் அடிகளை ம்ருதுவாக இடஸ்தனம் வரையுங் கொணர்ந்து, பிந்துஸ்தானத்திலிருந்து பெருகும் அம்ருததாரையாகப் பாவித்து, இடைவிடாமல் ஒழுகும் யவப்ரமாணதாரையால் நெய்முழுவதையும் அக்னியில் ஆஹுதி பண்ணுதல் வேண்டும். இப்படிப் பூர்ணாஹுதி செய்து, அமர்ந்து கொண்டு (என்றவாறு)

(இது பூர்ணாஹுதி விதி)

விவாஹாந்தமான ஸம்ஸ்காரங்கள் பூரணமாதற் பொருட்டுப் பூர்ணாஹுதி செய்தலை,

ஶெஷஸம் ஸ்ஸாாஸம் விலைஜெ வஜுாக்ஷூணாூாம் வு ஜாவயெ௯|

நிஜூ உணாஹவுாஶது வுதவாஙநஜெவ ச|

சூலாமொஷாந வயூஜம் வுதாஜம் வூணூயா கூதழ|

எனக் காலோத்தரத்தும்,

கஜவுாஶநவூலாழி ஸம் ஸ்ஸாாணாம் வுஸிஜயெ|

ஜிஹ்வாயாம் உஜுஉஷ்ஹாயாம் வூணூாஹுதிஉஶாசஸெ௯|

வஷஜைந உைநெ ஹுாக்ஷ ஹுவாஹுாம் விஶெஷத௯|

எனக் காமிகத்தும் ஓதப்படுதலால் அறிக.

பூர்ணாஹுதி பண்ணும் முறையை உணர்த்தும் ப்ரமாணங்கள்:-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

என்னும் காலோத்தர ஶ்ருதியும்,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

என்னும் க்ரியாகாண்டக் க்ரமாவளியும்,

ஸ்வாஹாகாாஞ்ச ஹொரஃம ஸ்ராத்தூண்ணூாஸ்ராதுளஷஸஷிகா|

ஸ்ாவளஷ்டாஜிகெ கஃயபூாத்தும் வட்பாவாவஹெ ஹவெகு|

ஸ்வயா விதரக்ரியாயாம் ஸ்ராகூ வட்காரொ ஜபகஉணி|

என்னும் கிரணாகமமும் பிறவுமாம்.

|| ஆஜ்யாஹுதி: ||

ஸமுஜ்ஜ்வால்ய அக்நி ஶப்தாந் பரீக்ஷ்ய, வ்யாஹ்ருதிபி: ஹோமம், ஆஜ்யாஹுதிஹோமம், ததஶ்ச,

ஓம் ஹோம் ஶிவாக்நயே ஈஶாந மூர்த்தாய ஸ்வாஹா

இதி மத்யே,

ஓம் ஹைம் ஆஹவநீயாய தத்புருஷ வக்த்ராய ஸ்வாஹா

இதி பூர்வே,

ஓம் ஹூம் தக்ஷிணாக்நயே அகோர ஹ்ருதயாய ஸ்வாஹா

இதி தக்ஷிணே,

ஓம் ஹிம் கேவலாக்நயே வாமதேவ குஹ்யாய ஸ்வாஹா

இதி உத்தரே,

ஓம் ஹம் ப்ராஹ்மாய ஸத்யோஜாத பாதாய ஸ்வாஹா

இதி பஶ்சிமே,

ஓம் ஹாம் ஸப்யாக்நயே ஹ்ருதயாய ஸ்வாஹா

இதி அக்நௌ,

ஓம் ஹீம் ஸாமாந்யாய ஶிகாயை ஸ்வாஹா

இதி ஈஶாநே,

ஓம் ஹூம் யஜமாநாக்நயே ஶிவாயை ஸ்வாஹா

ஐதி நைஜகெ,

ஒ௦ ஹைெ௦ ஊாரூாநூயெ கவசாய ஸ்வாஹா

ஐதி வாயள,

ஒ௦ ஹௌ௦ ஸுகூாநூயெ நெதுைஹூ௦ ஸ்வாஹா

ஐதி ஏஶாந ஊக்ஷிணெ,

ஒ௦ ஹஃ காரூாநூயெ கஸ்த்ராய ஸ்வாஹா

ஐதி நெதூஸெூாத்தரெ, ஐதஜூஹாஹுதிஹாூகா,

நிறம், ஜ்வாலை, மணம், ஒலியாதியவற்றைப் பரீக்ஷித்து, வ்யாஹ்ருதிகளால் ஆஹுதி செய்து, அங்காஹுதி பண்ணுக (எ-று)

வணூ௦ மஙு௦ஸ்வநீயூ௦ ஶிவாநூள ஸுருக்ஷயெகு।

வஜ்ஞகாஷு நாளவஹூ௦ ஸிஜுரொஜுஸவ்ரூ ஹழ।

சூஜிதெஹாஷுவணூாஹ௦ ஹாஶிதாஞுஸவ்ரூ ஹழ।

வைஉயூஷுூதிஸ௦காஶ௦ விஜ்ஜுஷுஸ்வஹாவதஃ।

தவ்வாயஸஸுவணூாஹா ஊஶவணூாஃ வ்ரூகீதிூதாஃ।

சஙநாமாகவ்வூ கவ்ஜோருஜாதிமாஙுவகு।

ஜ்ஞூகாவாடஜீமாஙு ஜநாஙுஸுமாஙிகழ।

உஶீநாமவுஹாம சஂவகஷு ஸுஶொஹநழ।

ஶஜ்வஹெூாஜிநிவைூாஷ௦ ஜைவஷுஷுஹிநிஸ்வநழ।

ஸவூஸ௦வத்தா௦ வொஷ௦ யுவஜைவததஜூணு।

கந்து³வஷ்ப்ஸமாகாரம் பத்³மராகா³க்ருதிம் ஶுப⁴ம்।

ஶங்க²விஷ்ணுநிநாதா³காரம் பத்³மம் சாபி கர்ப்பூரம் ஹவைஷ।

ஸ்வஸ்திகாக்ருதிஸமாகாரா: சந்த்³ராகாரோர்த்⁴வமாத்ரிணீ

ஶிவாஶிவீவ்ருத்திகாஶா ஸ்தம்ப⁴ஶங்கா²க்ருதி:।

பஸ்யௌ ஹோமேஶிவாக்³னேஷா தஸ்யாஸித்³தி⁴ந்ருஸம்ஶய:।

அதோ²ஶ்ரீஶாகம் ஜ்ஞாத்வா காரயேத் தத்³விதூ³:।

அக்னியானது ஆதித்யோதயம், பத்மராகம், செந்தாமரை, பலாசம்பூ முதலியவை போன்ற நிறமும், பேரீ, ஶங்கம் முதலியவற்றின் நாதம் போன்ற ஶப்தமும், பத்மம், கற்பூரம், சந்தனம், அகில் ஆகியவைவை போன்ற மணமும், மேற்செல்வது, வலமாய் சுற்றுவது முதலிய இலக்கணமுடைய ஜ்வாலையும் உடையதாய் இருப்பின் ஶோபனமென்று குறிக்கப்படும்.

கருமை நிறமும், அமேத்யம் முதலியவைபோன்ற மணமும், நடுங்குதல், வெடித்தல் முதலியனவும், பன்றி முதலியவற்றின் ஶப்தம் போன்ற ஒலியுமுடையதாய் இருப்பின் அஶோபனமென்று ஸூசிக்கப்படும். அஶுபத்தை அறிந்து ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டும். அக்னியின் ஶுபாஶுப பலன் காரணாகமம், ஸுப்ரபேதம், வீரதந்த்ரம், ஞானரத்னாவளி முதலியவற்றில் விஸ்தரித்துக் கூறப்பட்டன.

உமாமஹேஶ்வரர் எனப்படும் வாகீஶ்வரீ வாகீஶ்வரர்களிடமிருந்து ஶிவாக்னி உற்பத்தியாயது, ஶிவாக்னியிலிருந்து ஆஹவநீயாக்னியும், வ்ருத்தாக்னியும், தக்ஷிணாக்னியும், யௌவனாக்னியும், கார்ஹபத்யாக்னியும், பாலாக்னியும், கேவலாக்னியும், ஸாமான்யாக்னியும் தோன்றியன எனக் காரணாகமம் கூறும்.

வாகீஶீ வஹ்நிஜாதா ச விதா வாகீஶ்வரஸ்ததா।

𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃।

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍।

𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑍍।

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌯𑌵𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌕𑌮𑍍।

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌮𑍍।

𑌸𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌵𑌮𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍।

|| 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿 𑌭𑌜𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ||

அக்னியைப் பிரிக்கும் முறை

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯, 𑌚𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯। 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯। [illegible] 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 [illegible] 𑌚, [illegible]।

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 - அக்னியை, 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 - ஒன்பது கூறாகவாவது, ஐந்து கூறாகவாவது பிரித்து, 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂𑌶𑌂 - அந்தந்த திக்குகளில் பிரிக்கப்பட்ட பங்குகளை, 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 - அந்தந்த திக்குகளிலுள்ள குண்டங்களில், 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 - ஸ்தாபனஞ் செய்து, 𑌚𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌂 - சருவின் பொருட்டு, 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 - ப்ரதான குண்டத்தின் மேற்கிலுள்ள கார்ஹபத்யாக்னியில் இருந்தெடுத்து, 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 - வேறிடத்தில் வைத்துக்காவல் செய்தல் வேண்டும்.

ஞுவாயபூ8 - குரு, ஜய?ஶாஂமஂ - ஶிவாக்னியின் நடுப்பாகத்தை, வ௫ஜ்ஞாரு? - ஜ்வாலையுண்டாகும்படி செய்து, ஶிவாஜ்ஞெ8 - ஶிவாக்னியின், ஞுவ?ாயநாய - இளைப்பு நீங்குதற் பொருட்டும், ஊஜ்ஞெ8 வ~ஷயெ ச - அக்னிக்கு புஷ்டியுண்டாதற் பொருட்டும், ஊகாாாஸை?8 ஷுளை~8 - அகாரம் முதலிய பதினாறு உயிரக்ஷரங்களினால், ஷொஊமாஜு~ரூாஶு - பதினாறங்குல நீளமுள்ள, வரூாஶாஶு ஐ௰ாஶு - பலாசஞ் ஸமிதைகளால், ஜ~ஹு~யாகூ - ஆஹுதி செய்க.

ப்ரதான குண்டாக்னியை ஒன்பது கூறாகவேனும், ஐந்து கூறாகவேனும் பிரித்து, அந்தந்த திக்குகளில் அவ்வாறு பிரிக்கப்பட்ட அம்ஶங்களைக் க்ரஹித்து, மூர்த்திபர்கள் அந்தந்த திசைக் குண்டங்களில் தத்தமக்குரிய திக்குமுகமாகவிருந்து ஸ்தாபிக்கவேண்டும். ஆசார்யர் நடு அம்ஶத்தை ஜ்வாலிக்க பண்ணி, ஹோமம் செய்யவேண்டும். சருவின் பொருட்டுப் ப்ரதான குண்டத்தின் மேற்கிலுள்ள கார்ஹபத்யாக்னியிலிருந்து எடுக்கவேண்டும். ப்ரயோஜனத்தின் முடிவில் அந்தந்த ஸ்தானத்தில் யோஜிக்கவேண்டும். இதற்குப் ப்ரமாணம்:

ஐக?~ஜுகுரதஷஂஷூா~ஂ வரமஜு~ஞெ ஹு~தாஶநபு।

சவபூஜிஷிஊயெ விசாஶு விஜய?ாசஉபூ~ஷீதபு।

என்னும் ம்ருகேந்த்ராகமமும்,

நவயா வஜுயா கூரகா ஷுஷுக~ஞெஷுஜிஐ~வ8।

ந?ஷூாவாஹ? ஶிவஂ ஷாஂபஂ ஷஂவ~ஜ?ாஜ?ஜு தவபூயெகூ।

சவபூமஂ ய~வதீவாகூபூழ ஒஜநாகூபூஜு க~ஞுத8।

ஜஹ்ராஹயெக வரமஹூஷெ வஹ்நிஉாஷரதஹ யநுதஃ।

கநாஹாதெ ஶிவெ வஹ்நள ஹொரஉஷ்வாவாஹிதெ ஶிவெ।

என்னும் காமிகாகமமும் பிறவுமாம்.

ஆசார்ய மூர்த்திப முகநிர்ணயம் ஸந்தான ஸம்ஹிதையிலே;

வாவெ.ஜகஷிணவஹ்நளதா ஜாஹாயாஷாதுாநநஃ।

எனவும்,

காரணாகமத்திலே,

வஹ்நளதா ஜகஷிணெ வாவெ. வொதுாஹிஉாவஷ்தஃ।

கநெஷா வுராஜாவொ ஹாகா ஹொஉம் காயராதிலகஷணஃ।

எனவும் வருவனவற்றால் உணரப்படும்.

நவகாணுவகெஷ:- வுயாநகாணெ ஸஷாஶிவம்

ஸம்வாஜ, கநெஷா கஷஉதீஶ்வாரா ஸம்வாஜ,

வஞ்சகாணுவகெஷ:- வுயாநகாணெ ஸஷாஶிவம்

ஸம்வாஜ, கநெஷா ஶம்ஶ்வா ரா ஜ விஷ்ணு ஷ்ரஹாணஃ

ஸம்வாஜயெக

ஸககாணுவகெஷ:- ஶிவம் ஸம்வாஜயெக।

நவகுண்ட பக்ஷத்தில்:- ப்ரதான குண்டத்தில் ஸதாஶிவனைப் பூஜிக்க, மற்றைய எட்டுக்குண்டங்களிலும் அஷ்டமூர்த்திப்ஶ்வரர்களைப் பூஜிக்க.

பஞ்சகுண்ட பக்ஷத்தில்:- ப்ரதான குண்டத்தில் ஸதாஶிவமூர்த்தியைப் பூஜிக்க, மற்றைய குண்டங்களில் ஈஶ்வரன், ருத்ரன், விஷ்ணு, ப்ரஹ்மா என்பவர்களைப் பூஜிக்க.

ஏககுண்ட பக்ஷத்தில்:- ஶிவனை பூஜிக்க.

நவகுண்ட பக்ஷத்தில்,

க்ஷாஃமூதிபூ: வூவபூஜிஹாமெ வஹிஃமூதபூஹி கொணகெ।

ஜக்ஷிணெ யஜாநஷு நைஜதூஃகூ வவச।

வஞ்ச ஜருஃமூதிபூஷூஹாவாயள வாயஷுஃமூதபூய:।

ஸளவு நிஶாகாவைவ வைஶாநூ வெஃமூதிபூவ:।

எனவரும் வாதுளாகமப் ப்ரமாணத்தால் அஷ்டமூர்த்தி ஸ்தானமும்:

ஶவபூ: வஶஶதிஷொருை: ஷூவைவ ஹவஹுயா।

ஶஶாநஷு ஜஹாஷெவொ ஹீஷைதூஷூஃமூதிபூவா:।

எனவரும் காமிகாகமப் ப்ரமாணத்தால் அஷ்டமூர்த்தீஶ்வரர்களும் உணரப்படும்.

இயைபுபற்றி இங்கே நவகுண்டக் க்ரமமும் குண்டநாமஸ்தானமும் கூறுப்படுகின்றன.

வூவெபூ து வதுஷுஹம் ஹூஜாமெயாது ஹமாகூதிழ்।

கூபூவநூது யாஃயாம் நைஜதூது திூகொணகழ்।

வாணூம் வதபூ கூஷும் ஷஷூாணவைவ வாயவெ।

உத்தரெ வஜகூஷுது வைஶாநூஷகொணகழ்।

ஐஶுஶாநயொ:பூஷு வஜகூஷும் வூயாநகழ்।

என நவகுண்ட க்ரமமும்,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

என நவாக்னி ஸ்தானமும், வாதுளாகமத்தில் சொல்லப்பட்டன.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

என குண்டநாமஸ்தானம் காமிகாகமத்திற் சொல்லப்பட்டது.

பஞ்சகுண்ட பக்ஷத்தில்;

[illegible]

[illegible]

[illegible]

எனவரும் வாதுளாகமப் ப்ரமாணத்தால் பஞ்சமூர்த்தி ஸ்தானமும்,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஶ்ரு ஹுாணம் வஹ்நெ ஹூமெ ஊவம் உசதீழுஶ்வாராஹ ஹைக்ஷ

என்பதால் பஞ்சமூர்த்தீச்வர ஸ்தானமும் உணரப்படும்.

இயைபுபற்றி, ஈண்டு பஞ்சகுண்ட க்ரமமும் குண்டநாமஸ்தானமும் பஞ்சாக்னி ஸ்தானமும் கூறப்படுகின்றன.

கூுாஹெ நவகுணும் ஸவாக பஞுகுணும் வகறுயெக்ஷ

சதுரஸ்ரும் சதுஷிழுக்ஷு ஹைமாநவாம் வருத்தகுணுகழ்

எனவரும் ப்ரமாணத்தால் பஞ்சகுண்ட க்ரமமும்,

பசிமெழுவுஷஹூரஹதுாகும் யாஜெவொாஸிஸ்தா

வாமள ஸஷழுஹு கவசம் ஸளஜெ வாஉஶிவஸ்தா ।

நெதுாஸ்ரெநஷைவெஸள கூசழுஜ் வாயாநவ குணுகெ

தத்தக்குணெ ஸஉவாஹ தத்தநஜெுண ஹொஉயெக்ஷ

எனவருவனவற்றால் குண்டநாமஸ்தானமும்,

பசிமெழுகாஹவநீயாழிஃ ஷகூிணாழிஸ்து ஷகூிணெ

வஹ்நெ மாஹூவதவாழிஃ கெவுாழிஸ்து லொதுள

ஐமாநெகு ஶிவாழிஸ்து வஞ்ஹாழிரிதிகீதிழுக8

என வருவனவற்றால் பஞ்சாக்னி ஸ்தானமும் உணரப்படும்.

ஏககுண்ட பக்ஷத்தில்,
ஊகாழுாயதநஜெத்து சதுரஸ்ரும் வகறுயெக்ஷ

என ஸூக்ஷ்மாகமத்தில் கூறியவாறு சதுரஸ்ரகுண்டத்தை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏககுண்ட விஷயம்,

உசுறிஷெ விஸெஷெண நவகுணும் வகறுயெக்ஷ

அத²வா பஞ்சகுண்ட³ம் வா ஷட்குண்ட³மதா²பி வா।

குண்டா³நே த்³வாவஹ்நே வா அத²வா பூஜிதே।

யாம்யாஶ்ரம் வ்ருத்தகுண்டா³ய ஷட்குண்ட³ம் ஸமாசரேத்।

அஷ்டமைந்த்³ரகோணம் வித்³யாத் சதுரைந்த்³ர ஶ்ரேஷ்ட²ம் ப⁴வேத்।

கு³ஹ்யாயாம் வா ஷட்குண்டே³ காம்யேஷ்வேவமுதா³ஹ்ருத:।

ஷட்கோணாய தத²ம் வேத்³ய சதுரஸ்ரம் வ்ருத்தகுண்ட³கே।

பத்³மாக்ஷி த்³ரோணாக்³ரம் ஷட்கம் வா த்³வாவஹீநகே।

எனக் காரணாகமத்திலும்,

சதுரஸ்ரம் வாத² வ்ருத்தம் வா ஶைவாத்³ய ஸம்மதம்।

எனக் காமிகாகமத்திலும்,

ஷட்குண்ட³ம் வ்ருத்தகுண்டா³ய வ்ருத்தம் வா சதுரஸ்ரகம்।

என அனலாகமத்திலும் கூறப்படுவது காண்க.

சந்த்ரஶேகரர், ஸோமாஸ்கந்தர் முதலிய மூர்த்திகளுக்குரிய குண்டக்ரமமும் பிறவும் ஶிவாகமங்களில் ஆங்காங்கு கண்டுகொள்க.

॥ ஶிவாஜ்ஞி ஷ்யாமமூநா ॥

ஶிவாக்னி ப்ரார்த்தனை

ஸிதவஜ்ஜாஸநாஸீநஂ வஞ்வக்ஷ்ஂ சதுூஹஜுூஜடு।

ஞுஂபகூமசூஂ ஷ்ரஹூஶமதிமூஂ ஜடாஶணூிதஶெவாஂ।

ஷ்ருஜஷணூஞூ ஓணூாகூஷஶஞூா வஶரூகுூாஂபூஜஜு।

வெண்தாமரை ஆஸனத்திலிருப்பவரும், ஐந்து முகங்களும், நான்கு புஜங்களுமுடையவரும், தொங்கிய தாடியையுடையவரும், ஜடையையுமுடையவரும், ஸ்ருக்கும் கமண்டலமும் தண்டமும் ருத்ராக்ஷமாலையும் தரித்த கரகமலங்களை உடையவரும், ப்ரஹ்மமூர்த்தியுமாகிய ஶிவாக்னியைத் த்யானிக்க.

யதா,

வஞ்வக்ஷ்யூதஂ ஊக்ஷஂ ஸவ்ஜிஹ்வாவிஊாஜிதஷ்।

ஓஶஹஸ்ஂ திரணெதூஞ ஸவமூாஹாஊணஹூஷிதஷ்।

ஊக்ஷவஸ்வஶீயாநஂ வஜ்ஜொவஶிஸஂஷிதஷ்।

பகவஜ்ஜாஸநாஸீநஂ ஜெவஞாதூய வாஶயூகூ।

ஶமஞூஂ வஜூஞ வஜ்ஞ ஶகிஞ ஸூணிஓகூஷிணெ।

மஶா ஓணூஞ வாஶஞ வஜ்ஂ சகூஞ வாஶகெ।

ஊவூவஞெ திரஜிஹ்வா ச ஶெஷாஃவ்யாமாஷிதஃ கூஶாகு।

ஷ்வாஹா ஷெவீ ஷ்யாவதீ ஓகூஷாஶெதூ ஸஂஷிதெ।

ஶிவாஜ்ஞிஂ ஹாவயெஷெவஂ ஸவமூாஹீஷாமூஸிகயெ।

𑌏𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾।

𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 - அல்லது;

ஐந்து முகங்களையும், சென்னிறத் திருமேனியையும், ஏழு நாக்குகளையும், பத்துக்கரங்களையும், மூன்று கண்களையுமுடையவரும், எல்லா ஆபரணங்களையும் தரித்தவரும், சிவப்பு வஸ்த்ரமணிந்தவரும், தாமரை ஆஸனத்திலிருப்பவரும், மூன்று மேகலைகளையும் பாதங்களாக உடையவரும், வலக்கரங்களில் ஶூலமும், வஜ்ரமும், வாளும், வேலும், ஸ்ருணியும் தரித்தவரும், இடக்கரங்களில் கதையும், தண்டமும், பாஶமும், தாமரையும், சக்ரமும் தரித்தவரும், ஈஶாந முகத்தில் கனகா, பஹுரூபா, அதிரக்தா என்னும் நாக்குகளையும், கிழக்கு முதலிய நான்கு முகங்களில் ஸுப்ரபா, க்ருஷ்ணா, ரக்தா, ஹிரண்யா என்னும் நாக்குகளையும் உடையவரும், வலப்பாகத்தில் ஸ்வாஹாதேவியையும், இடப்பாகத்தில் ஸ்வதாஶக்தியையும் உடையவருமாகிய ஶிவாக்னியை விரும்பிய ஸித்திகளின் பொருட்டுத் த்யானித்து,

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌵𑌂𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌤𑌃।

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌹𑍃𑌦𑌬𑍍𑌜𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌯𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌂।

𑌇𑌤𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍।

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇 - ஶிவாக்னியே, 𑌯𑌤𑌃 - எந்தகாரணத்தால், 𑌤𑍍𑌵𑌂 - நீர், 𑌶𑍈𑌵𑌂 - ஶிவஸம்பந்தமான, 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 - பரிஶுத்தமானதும், 𑌪𑌰𑌂 - மேலானதுமான, 𑌤𑍇𑌜𑌃 - ஶிவவீர்யம், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 - அக்காரணத்தினால், 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌹𑍃𑌦𑌬𑍍𑌜𑍇 - உம்முடைய ஹ்ருதயகமலத்தில், 𑌤𑌂 - அந்த ஶிவனை,

ஸம்ஸ்தாப்ய - நன்றாகத் ஸ்தாபித்து, தவபூஜாதி - உவப்பிக்கின்றேன், இதி ஆஜ்ஞாம் ப்ரார்த்ய - என்று ஆஜ்ஞையைப் ப்ரார்த்தித்து,

|| 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌶𑌿𑌵𑌯𑌜𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕 𑌹𑍋𑌮𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

அக்னியில் ஶிவனைப் பூஜித்து ஹோமம் செய்யும் முறை

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌾𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯, 𑌆𑌵𑌰𑌣𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯, 𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑍌 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌓𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍂𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌇𑌤𑌿, 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯, 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌂, 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌥 𑌶𑌿𑌵 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌰𑍂𑌪𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌥 𑌶𑌿𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌜𑌾𑌲𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍।

அதன் பின்பு அக்னியினுடைய ஶரீரத்தை நடுநாடியினால் ப்ரவேஶித்து, அக்னியின் ஹ்ருதய கமலத்தில் முன் போல ஶக்த்யாதிஶக்திபர்யந்தமான ஶிவாஸனத்தை ந்யஸித்து, அதிற் ஶிவமூர்த்தியைப் பூஜித்து தண்டபங்கீ, முண்டபங்கீ, வக்த்ரபங்கீ, வித்யாதேஹ நேத்ர ந்யாஸாந்தம் செய்து, மூலத்தால் ஆவாஹனாதி ஸர்வோபசாரங்களோடு ஆவரணபூஜை முடிவான க்ரியைகளைச் செய்து தூபதீபங்கொடுத்து, ஓம் ஹ்ராம் ஹ்ரூம் ஶிவாக்னிவக்த்ராப்யாம் ஸ்வாஹா என்று ஶிவனுடைய ஊர்த்வமுகம் அக்னியினுடைய மேல்முகங்களுக்குச் சேர்கையைச் செய்து, அக்னியில் வீற்றிருக்கும் ஶிவபெருமானுடைய நாசியிலிருந்து வெளிப்படுகின்ற ஞானாக்னி ஶிகை யாகத்திலிருக்கும் ஶிவபிரானுடைய ஒளிவடிவான ஶிகையுடன் கலந்ததாயும், பிரித்தறிய முடியாததாயும், த்யானித்தல் வேண்டும்.

இங்கே வரும் க்ரியாக்ரமங்களின் கருத்து:

கஹ்ஷைஸைஸ்வு்ஈ஁ தெஜஃ வாவநம் வாஊஂ யதஃ।

தஸ்ூாகுக்ஷீய ஹரதுஷெ ஸஂஸ்ூாவ஽ தவஃயாஉ஽ஹ஼।

வ்ராயஃயிகெதஹதஸ்ுஸ஽ யொஃமவீ஁ ஹரஜஂபஈஜெ।

விநஹஸ஽ கஹுயெநூஷதிஃஂ ஹாஸ்ூஈ஁ ஸஈவஈ஁ வாஊ஼।

ஞுவாஹநாஶிஹிஸ்ுஹ்ிர ஸஷியீகரதஹகாஈண஼।

வஊஜயிகா ஬ஹிஸ்ுஸ஽ ஹொஃமாஂமாநி வ்ருக்ஷயெகு।

எனக் காமிகாகமத்திலும்,

ததஸ்ூிவாஸநஞுாஃநள வஉஷகஂ வ்ரகஹுயெகு।

வஉாஸநாயெதஹஈஷுாயஃ நஉஹ்ூாஈஸஜுிதஹ।

ததுஜீஷெ யஹாஷெவஸ்ூஶாஶிவஉஷீஶிதஃ।

தஶா ஞஹாகாது தம் ஷெவம் வஞுவ்ரஹாஜஸஂயஈத஼।

ஞுவாஹநாஶிகஂ ஸவஃஂ கரகா ஹொஉஂ ஸஉாவஶெகு।

என அஜிதாகமத்திலும்;

கு஡ுயொவாயதொ ய஽ாகா ஹாஸ்ூஈாணி வரஹஹுரஹக்।

வ்ரஶொவ஽ வாஈகரத஽ ஶிவகுாஃநிவகு்யொஃ।

கரகா ஸஙாநஉஷைதஈ ஜெ஽ாதிநஃாஸாவிநிமஃத஼।

யாமஸ்ூாநஶிவெநைகீஹஊதஂ ஸஉ஽க் விசிஜயெகு।

எனக் காமிகாகமத்திலும்,

வஹெஹஃரஷயவஉெதஈ கஹுயெஶாஸநம் கூஉாகு।

பயா ததைராகுஷெவாநாம் வாசிவாாஸஷிதழ்।

கூாணாயிஷெவதாநவ-ூாந விநஹஷெதூாணுஃஜஹஃ।

வாஜஹாஜிதீவவய-ூஜஃவ-ூயெசியிநா ததஃ।

என ஸூக்ஷ்மாகமத்திலும், வருவனவற்றால் உணரப்படும்.

யோக பீடமென்பது ஶக்த்யாதிஶக்திபர்யந்தமான ஶிவாஸனமாம். அது,

கூிதஹாஜிகூாடிஜாவ்ராஙம் ஸஃஹாயூஜயம் ஶாஹழ்।

யொமஹவீடஜிஜம் ஜிவஹம் ஶிவஸஹாஸநஜாஹூயெ।

எனப் பஞ்சாவரண ஸ்தவத்தில் கூறப்படுவதாலறிக.

ஊவம், கூம்ஹ யாமாஷ்டி ஶிவைஃ ஞுதநா ச

ஸஹ, ஃஶதிஜவைஸ்ர ஸஹ நாஜீம் ஸஙாய।

நாஜீஸஙாநாயடும் ஃஶஜைந ஞுஹாதி ஜஶகும் ஹாகா।

ஹை ஹமவந கூாம் தவ-ூயாஜி ஜகி, ஞுஜூாம் வ்ராயடூஹ,

ஃஞ்தவ-ூணாயடும் ஃஶஜைந கஷொதா ஶதம்

தஜஶாம்ஶதொ ஸ்ரூஹாஜூநி ச ஹாகா, வஶணூம்

ஜகா, ஃநொநஹாஃ ஃஶஜாஹாதைஃ கயடும், வஞாவாண

ஷெவதாநாம் திரஃ, ஃணுவாயிஷிக ஷெவதாநாழ் ஊகும் ச

ஹாநெகூ । ஃஶதிஜவாஸ்ர கஹள் ஷ்வஃஜொவாகாஜூம்

கூகா, ஸம்வஶஜஹ, விஶெஷ தவ-ூணாயடும் தயைவ

வஶணூாஸஹிதம் ஜாஹாயாகூ । ஷெஶாவாஜந

காமுாவாஃந ஃ¯நிூஶிதூஸாஷி ஸ¯நிஶிதூாவாஃந ஹைகவெ

(வ்ருதிகூ¯ணூ°) ஃ°ஹைநெ ஞூஹா¯தி உத¯ஸ்ரூத° யமாஸஷி

வா வ¯ணஹூாஸஹித° ஜு¯ஹு¯யாகூ। வவிதூீகூ¯ணாமூ°

(வ்ருதிகூ¯ணூ°) ஃ°ஹைநெ (ஸத°) ஹு¯கூா, தவூணஷீவநெ

விஃயஹூாகூ ।

இப்படி, கும்பத்திலிருக்கும் ஶிவனுக்கும் யாகாக்னியிலிருக்கும் ஶிவனுக்கும் தன்னுடன் மூர்த்திபர்களோடுகூட நாடீஸந்தானம் செய்தல்வேண்டும். அதன் பொருட்டு மூலமந்த்ரத்தால் பத்தாஹுதி செய்யவேண்டும். பகவானே! உம்மைத் தர்ப்பிக்கிறேன் என்று ஆஜ்ஞையைப் ப்ரார்த்தித்து, மந்த்ர தர்ப்பணத்தின் பொருட்டு மூலமந்த்ரத்தால் நூற்றெட்டாஹுதியும் அதற்குத் தஶாம்ஶமாகப் பஞ்சப்ரஹ்ம ஷடங்க மந்த்ரங்களால் ஹோமம் செய்து, பூர்ணாஹுதியும் செய்து, மனோன்மணி முதலியோருக்கும் ஆஹுதி கொடுத்து விஶேஷ தர்ப்பணத்தின் பொருட்டும் அப்படியே நூறாஹுதி பூர்ணாஸஹிதம் செய்தல் வேண்டும்.

[11]தேஶத்திலுண்டாகும் கெடுதியும், காலத்தினால் உண்டாகும் கெடுதியும் நீங்கி, நல்ல தேஶம் நல்ல காலம் ஸித்திப்பதற்காகவும், துர்நிமித்தங்கள் நாஶமாவதற்காகவும், நல்ல நிமித்தமுண்டாவதற்காகவும் மூலத்தினால் தனித்தனி நூறுநூறு ஆஹுதியாக நானூறு ஆஹுதியேனும், ஶக்திக்கியன்றவாறேனும் பூர்ணா ஸஹிதமாகச் செய்தல்

[11] ஸதமயஙு ஹொதவூ° ஸ°வதூள ஷெஸகாமுயொ:।
ஷிநிூஶிதூாவநொஃாய ஸ¯நிஶிதூகூரதெ யமா।
ஸதமயஙு ஹொதவூ° ஃ°முஃஹை்ண வ°வூவகூ।

- க்ரியாகாண்ட க்ரமாவளி

வேண்டும். பவித்ரீகரணம் =புனிதமாக்குதல் முதலியவற்றையுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

தத்ர வ்யொாமஃ

ஓ௦ ஹா௦ ஹள௦ ஶிவாய ஸ்வாஹா।

ஓ௦ ஹொ௦ ஈ௦ஶாந ஊ௯ஐூாய ஸ்வாஹா।

ஓ௦ ஹெ௦ தத்ஶ௱ஷ வக்ஶ்ராய ஸ்வாஹா

ஓ௦ ஹூ௦ அவொா௱ ஹ்ருஜயாய ஸ்வாஹா

ஓ௦ ஹி௦ வாமஜெவ ஶ௱ஹ்ஶாய ஸ்வாஹா

ஓ௦ ஹ௦ ஸஜ்யொஜாத ஊ௯த்ஶூயெ ஸ்வாஹா

ஓ௦ ஹா௦ ஹ்ருஜயாய ஸ்வாஹா

ஓ௦ ஹீ௦ ஶி௱ஸெ ஸ்வாஹா

ஓ௦ ஹூ௦ ஶிவாயெ ஸ்வாஹா

ஓ௦ ஹை௦ கவசாய ஸ்வாஹா

ஓ௦ ஹள௦ நெக்ஶெஹ்ஶஃ ஸ்வாஹா

ஓ௦ ஹஃ அஸ்த்ராய ஸ்வாஹா இதி தவூணஃ,

ஓ௦ ஹூ௦ ஹள௦ ஹூ௦ ஶிவாய ஹூ௦ஃபட்

ஓ௦ ஹூ௦ ஹொ௦ ஹூ௦ ஈ௦ஶாந ஊ௯ஐூாய ஹூ௦ஃபட்

ஓ௦ ஹூ௦ ஹெ௦ ஹூ௦ தத்ஶ௱ஷ வக்ஶ்ராய ஹூ௦ஃபட்

ஓ௦ ஹூ௦ ஹூ௦ ஹூ௦ அவொா௱ ஹ்ருஜயாய ஹூ௦ஃபட்

ஓ௦ ஹூ௦ ஹி௦ ஹூ௦ வாமஜெவ ஶ௱ஹ்ஶாய ஹூ௦ஃபட்

ഓം ഹ്രൂം ഹ്രം ഹ്രൂം സദ്യോജാത മൂർതയേ ഹൂം ഫട്

ഓം ഹ്രൂം ഹ്രാം ഹ്രൂം ഹൃദയായ ഹൂം ഫട്

ഓം ഹ്രൂം ഹ്രീം ഹ്രൂം ശിരസേ ഹൂം ഫട്

ഓം ഹ്രൂം ഹ്രൂം ഹ്രൂം ശിഖായൈ ഹൂം ഫട്

ഓം ഹ്രൂം ഹ്രൈം ഹ്രൂം കവചായ ഹൂം ഫട്

ഓം ഹ്രൂം ഹ്രൗം ഹ്രൂം നേത്രേഭ്യഃ ഹൂം ഫട്

ഓം ഹ്രൂം ഹ്രഃ ഹ്രൂം അസ്ത്രായ ഹൂം ഫട്

ഇത്യാഹുതിത്രയേണ ശീവനം,

ഏകകർണ്ണേഷു തസ്മിന്ന് ഏവ സശക്തികം
സബ്രഹ്മാങ്ഗം പൂജയേത് । പഞ്ചകർണ്ണേ നവകർണ്ണപക്ഷേ
ഹോതാരഃ തത്തന്മൂർതീഃ സംപൂജ്യ ഹോമയേത് ।

ശ്രീമുഖ കാരികേ

നാഡീസന്ധാനകം കൃത്വാ പ്രായശ്ചിത്താം തർപയേദ്വിധിവത് ।
ശതമർധം തദർധം വാ വിംശതിർവാ ദശാഥവാ ।
ശിവാസ്ത്രേണാംശതോ വഹ്നിം തർപയേത്തു വിജാനതഃ ।

സർവ്വത്ര ഹോമേ

കുണ്ഡസ്യ തത്കോണക്ഷേത്രേഷു സംകല്പയേദ്വ്രഹോമഃ ।
പൂർവവത്തർപണികാ തു തത ആവാഹയേദ്വിധിവത് ।
ഹോമം കാര്യപൂർത്തിവേനം സൈവിപൂഷ്യാം സൈ പ്രപൂഹസിസ്ത്ര ।

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌲𑌶𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌶𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿 𑌹𑍁𑌨𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌹𑍍𑌨𑍌 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌶𑌤𑌮𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌷𑍋𑌡𑌶 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌧𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇

𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌬𑍀𑌜𑍈𑌃 𑌹𑍁𑌂𑌫𑌡𑌨𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍀𑌪𑌨𑌮𑍍 ।

𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍇

𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍।
𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾।
𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍀𑌪𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌤𑌃।

॥ 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿 ॥

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇

𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌷𑍍𑌟𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌹𑍋𑌮𑍇 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍।
𑌅𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍।

ப்ரஹஸ்தம் வஜ்ஞஸாஹஸ்ரை ஹஸ்தம் ஸாஹஸ்ரஹொமகெ।
ரத்நமாத்ரம் மதாஹ்ரத்யா ரஷிமாத்ரம் மதாஜுகெ।
ரஷிமாத்ரமயொமாநஸ் கஷஹஸ்தாதுரம் நஹி।

ஹொமரூஞ்ரா

ஸமகுரீ ச ஜரமீ ஹம்ஸீ ஹொமரூஞ்ராஸ்ய மஸ்ரதாஃ।
தஜுநீகஷூரம் மரையஶாஹிகஜுணி ஹம்ஸிகா।
கஷூமாநாஷிகாம் மரைஃ காஷூாயை ச ஜரமீஸ்ரதா।
ஸவைஷம் மரீஹிஃ வொரு காயெஷூ ஸமகுரீஸ்ரதா।
ரஞ்ராஹீநஞ்ச யஜொரம் தஜொரம் நிஷ்ஜம் ஹவெத்।

ஹொமத்ரவ்யரூஞ்ரா

கஜிதெ

திரூரஜ்ஞஜரமீரூஞ்ரா ஹம்ஸா ச ஸஷியொ ஹரநெத்।
வாராஹீ சரஹொமஞ்ஞு ஹொமம் காயூாபிசக்ஷணஃ।

ஹொமத்ரவ்யம்

காரணெ

ஸஷியாஜஹஸ்ராஞீஸ்ர யவ மொயஜ வைணவஃ।
நீவார ஜுாஜ ஸக்கூஷ்ஜ மாஷஜ்ஜுமூகுஃ।
நிஷ்பாவதாரஷைவ ராஜமாஷாஜகம் திஜுஃ।
வ்ரியஜஸஷ்வைவ ஜயுஷியவயொவரதஃ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌶𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌥𑌾।

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌰𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍।

|| 𑌹𑍋𑌮𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑍇

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸோமசம்பு பத்ததி

நெய், பால், தேன் இவற்றை கால்பலம் (கார்ஷகம்) அளவாகவும், தயிரை ஶுக்தி (விரல் கொள்ளுமளவு)

அளவாகவும், பாயஸத்தை (ப்ரஸ்ருதி) பரந்த விரல்களையுடைய உள்ளங்கையளவாகவும், உண்ணும் பண்டங்களை (பக்ஷ்யம்) கடுக்காயளவாகவும், பொரியை முஷ்டி அளவாகவும், வேர் (மூலம்) மூன்று துண்டுகளாகவும், பழங்களை அந்தப் பழங்களின் அளவாகவும், அன்னத்தை (க்ராஸார்த்தம்) பாதிக்கவள அளவாகவும், கரும்பைக் கணுவளவாகவும், கொடிகளை இரண்டங்குல அளவாகவும், புஷ்பம், பத்ரமென்னும் இவற்றை அவை எவ்விதமிருக்குமோ அவ்வித அளவாகவும், ஸமித்துக்களைப் பத்து அங்குல அளவாகவும், பச்சைக் கற்பூரம், சந்தனம், குங்குமப்பூ, கஸ்தூரி, யக்ஷகர்தமம் இவற்றைத் துவரை அளவாகவும், குங்குலியத்தை இலந்தைக் கொட்டை அளவாகவும், கிழங்கு(கந்தம்)களை எட்டிலொரு பாகமாகவும் விதிப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

வீரதந்த்ரே

கஷொத்தராஶதம் வாபி வஞ்சாஶக் வஞ்சவிம்ஶதிஃ।

ஹுகா வைச த விவெஷ்டு த்ரவ்யம் வ்ருதிவிஶெஷதஃ।

த்ரவ்யாணி ஹுகா த்ரவ்யாதெ வ்யாஹுதிஜுஹயாத்ததஃ।

ஜயாதிரஹ்யாயாநஞ ராஷ்ட்ர ஹுத்துஹுநெத்ர ஊகஃ।

॥ ஹொமஉகூஃ ॥

காமிகெ

கூஷ்மாஜ்யாஹுதிம் ஹுகா த்விதீயம் ஸமியா ஹுநெக்।

த்ருதீயஞ் சரும் ஹுகா சதுர்த்தம் திலைவ ச।

வஞ்சமம் ஸஷுவஞைவ ஷஷ்஠ம் ஊஷைவ ச।

ஸப்தமம் லாஜஎவொக்தஃ கஷ்டம் ஸகுராசதெ।

ஏகாதஶாங்குலம் ஶ்ரேஷ்டம் மத்யம் த்வாதஶைவ ச|
ஊர்த்வம் த்ரயோதஶைவ பஞ்சகம் சதுர்தஶ|
வேதே பஞ்சதஶைவ ஶ்ரேஷ்டம் ஷோடஶகம்|
ஸப்தஸ்வஷ்டதஶைவ நவஸ்வஷ்டாதஶம்|
ஏகோநவிம்ஶத்யா விம்ஶம் விம்ஶதிரேவ ச|
ஸமைஸ்த்ரைவ்யை: ஸ்ருவாக்ரா: ததிஶாஸ்த்ராவயாநத:|

வீரதந்த்ரே

அர்ச்சிதே ஹோமநாஶம் ஸ்யாத் க்ருத்தே து ஸ்ராவநாஶநம்|
அக்ரேது ஶாந்தஹாநிஸ்ஸ்யாத் அக்ர்யார்த்தே அக்ர்யே|
ஸமிதோமம் விஶேஷேண ஸ்ருக்ஸ்யம் சைவ தத:ப்ரமாணம்|

|| ஸ்ருவாதிஸ்தாநவர்ண: ||

காரணே|

அக்நிகர்ணே ஹுதம் சேத் வ்யாதிபி: பரிபீட்யதே|
நாஸிகாயாம் ஹுதம் து:கம் நேத்ரே ஹோதுர்விநாஶநம்|
ஶிர:ஸ்தாநே ஹுதம் சைவ ராஜராஷ்ட்ரம் விநஶ்யதி|
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந ஜிஹ்வாயாம் ஹோமமாசரேத்|
யத்காஷ்டம் தச்ச்ரோத்ரம் யத்பத்ரம் து நாஸிகா|
யத்ராப்ரஜ்வலிதம் நேத்ரம் யத்ஸூக்ஷ்மம் தச்சிர: |
யத்ர ஜ்வலிதஜிஹ்வாயா: ததா ஹோமம் ஸமாசரேத்|

எந்த இடம் காஷ்டமாயிருக்கின்றதோ, அந்த இடம் ஶிவாக்னியின் காதாகும். காதில் ஆஹுதி செய்தால் வ்யாதியுண்டாம். எங்கே புகை காணப்படுகின்றதோ அது நாஸியாகும். நாஸியில் ஹோமம் செய்தால் துக்கமுண்டாம். எங்கே அற்பமாக ஜ்வலிக்கிறதோ அது கண்ணாகும். கண்ணில் ஆஹுதி செய்தால் செய்பவருக்குக் கெடுதியுண்டாம். சாம்பலாயிருக்கும் இடம் ஶிரஸாகும். ஶிரஸில் ஆஹுதி செய்தால் ராஜராஷ்ட்ரங்களுக்குக் கெடுதியுண்டாம். ஜ்வாலையாயிருப்பது அக்னியின் நாக்காகும். ஆகையால் நாக்கிலேயே ஆஹுதி பண்ணவேண்டும்.

|| ஷ்ஷாஜ்ரீவாகழ ||

ஷ்ஷாஜ்ரு௫ாஜிவியி நாஹு௫வ ூ௫ வாகாயூம் ஷெஸிகொத்தஃ।

வக்ஷ்வாகத்ருயம் கூரகா நைவெஜ௫ாயெ கஹாமகழ।

ஹொஶாகூ௰ூஜகஹாமஞ ஶெஷம் வாத்ர ஷ்ஷாசவ௫தெ।

கஶூாஜெ ஸஹ ஜகிக் ஹிஷெ்ஸாஶ்நீயாஷாஜ்ஜூயா ஹூஜா।

ஸஹஷெ்ரு

கஷூவணெூந ஸவிூஷ்ஷ ஸஜியொ ஆாஜஶாம் மு௱ழ।

கூாம் ஸ௫ஶூத்தாஶஜாம் ஷ்ஷாஜ்ரீம் ஸம் மரஹெசியி நா தத॥

வ்ரு ஷ்ஷாஷம் தணு௱ரும் ஶ்ராஹு௫ ஷெஸிகஷ்ஷ வவெச்ச௱ழ।

வியிவகூம் தஷாந௫ஷ்ஷாஶ்ராஸஶாதெ்ரணதக ஹ௱நெகீ।

ஐகூம் வக்ஷ்வ௱ம் ஹொஶம் கூயூாஸ்தம் வாஜஸம் ஷ்ஷிதி॥

கூ்நளஞ்ரவ௫ம் ஹ௱நெஜீஶாஸ்ந௱ஸாஹஶ௱்ஜகணயா।

க்ஷீ௱ாஹம் கரஸ௱ாஹது ம௱ஊாஹதுாக்ஷஶாத்ர த॥

𑌅𑌥 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯, 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯, 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌵𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯, 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍।

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯, 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌅𑌘𑍋𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌜𑌯𑌾𑌦𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯, 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌥𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃, 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂, 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌅𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯, 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌿𑌨𑌂

வதஂஜிஹநம் வஙுஜிநம் வா கஂயஹாகு, ஊவம் நிஜிஹஷஜிநாவயிநி கஂயஹாகு।

வ்ருதிஜிவஸம் வஂஜா ஸஃாவ்தள, ஞ்சாயஹஃ ஷொத்ருவநநம் கரகா, ஸகஃஉ கரதஂ, வாஶஂவதாஸ்ரு யஶாஶக்திஜவ்லா, ஸஃாவஹமஹ்லெகு।

॥ வஂணஹாஹஂதிஃ ॥

யாமஶாஞாமகா, நஂநாஜிஷொஷ நிஹஹாண வ்ராயஸ்சித்தாஹும் ஃஂஞஃஹை்ண யஶாஶக்தி ஹஂகா, வஂவஹாஜி கஂஹெஷஂஹொஃகஃஹஸஃாவஂ, ததஃ வஂணஹாஹஂதிம் ஹஂகா, யஂவஜீவளஃகா, வஹ்வாகு ஜெவஞாத்ருயெஷஂ ஜ்ருஹாஜிஹெஂ ஜஞிம் கஜிவெகு, தத்தஂகஂஹூநி ஜெவதாநு நாஃஸீஸயாநஃாமெஹண கஂஶாகஷத வஂஹெணஸஹ ஸம்ஞாஹஂ, வ்ருயாநகஂஹெ ஶிவெஸம்யொஜஂ, ஶிவம் வ்ருணஃஂ, கஷவஂஹ்லிகயா ஸம்வஂஜஂ, விஹெஂஷ்வாநஹஂவஹஂ, வஹ்நிம் வ்ருஜ்லாஞாஹஂவஹஂ ஜயாஜிஹொஃம் விஶாய।

யாகஶாலையில் ப்ரவேஶித்து ப்ராயஶ்சித்தாஹுதி முதல் ஜயாதி ஹோமம் வரை செய்து. (என்பதாம்) இதற்குப் ப்ரமாணம்:-

யாமஶாஞாம்வஂநமஹகா வ்ராயஸ்சித்தம் ஹஂநெத்ருஃாகு।

வ~வவ௶ாஜீஶாநகூ~ண்ஞாஙம் ஹொஉகூஉ௶வஸஉாவ௮ ச।

வ~ணௗ௶ாஹ~திம் தத௸கூ௭கூா ஹ~கூாவைவ

ஹ~நெத்ஜ ஊாகூ।

ய~வஜீவள ஷஷைகூவஶ்ஹாத்தஷஞை ஜெவஜுாத்ருயெ।

தத்தகூஸ்வநாஉஉஞெ௱ண ஜொகெஶாஜிபஜும் கூிவெகூ।

கூ~ண்ணுவாஶ்வ௶ஷ~ ஸவெ௶ஷ~ ஸ்வஉகெஷபஜுஊாசஶெகூ।

வ~ஶ~ஷாஜீஶகூ~ண்ஞாஙம் கூஞப௶ாஹெ௮பஜும் கூிவெகூ।

நாஉீஸஙாநஊாமெ௶ண தத்தகூ~ண்ஞாஜிஷெவதாஶு।

கூ~ஶாகூஷதைந வ~ஷ்ஹெண ஸம௶ாஹ௮ ஷெஶிகொத்தஉஉ।

ஶிவகூ~ண்ஞாஜிகெ வைவ ஶிவெ ஸம்யொஜயெத்ஜ ஊாகூ।

என்னும் ஸஹஸ்ரதந்த்ரமும் பிறவுமாம்.

॥ உஹாவ~ணௗ௶ாஹ~திஃ ॥

ஸவ௶வாஷ௮ ஸஹிதம், ஊகூிணகூஉஉவஸ்த்ர தாம்ப~ஜு

நாஶிகெஶ ஜுாஜவ~ஷ்ஹாஜிஹிஃ ஸஹ, உ~ஜுஉஞெ௱ண

வெஉவொஷைஷ்ஹ ஶிவகூ~ண்ணெ உஹாவ~ணௗ௶ாஹ~திம்

வியாய, ஓம் ஹ~ஃ ஷ்வாஹா, ஓம் ஹ~வஃ ஷ்வாஹா, ஓம்

ஸ~வஃ ஷ்வாஹா, ஓம் ஹ~ஹ~௶வஸ்~வஃ ஷ்வாஹா,

ஐத௮ாஹ~திசத~ஷ்யம் ஊகூா, நைவெஷ௮ாய சா~ம்

ஹ~கூா, கூுசஉநதாம்ப~ஜுாஜி ஊகூா, கூஷவ~ஷ்ஹிகூயா

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯, 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌥𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹
𑌉𑌚𑍍𑌛𑌾𑌵𑍍𑌯, 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯, 𑌕𑌵𑌚𑌂
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌬𑍃𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌹𑍋𑌮𑍍𑌯𑌾
𑌭𑌦𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌕𑌲𑌶𑌭𑌦𑍍𑌰𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯
𑌹𑍋𑌮𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯,
𑌜𑍍𑌵𑌲𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨
𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯, 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯, 𑌓𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌹𑍂𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 𑌇𑌤𑌿
𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌵𑍍𑌯, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍌 𑌯𑍋𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌤𑌤𑌃
𑌪𑌰𑌿𑌧𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚
𑌉𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌯, 𑌸𑍍𑌵𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯, 𑌸𑌕𑌲𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍,

॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌃 ॥

அந்தர்பலி பஹிர்பலி கொடுக்கும் முறை

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯, 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃, 𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃, 𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌗𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃, 𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃,

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 -

𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃, 𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃, 𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃, 𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃।

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 -

𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃, 𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃, 𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃, 𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃।

𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑌰𑍁𑌣𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 -

𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍।

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌶𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 -

ഓം ഹ്രാം ഇന്ദ്രായ നമഃ, ഓം ഹ്രാം അഗ്നയേ നമഃ, ഓം ഹ്രാം യമായ നമഃ, ഓം ഹ്രാം നിരൃതയേ നമഃ, ഓം ഹ്രാം വരുണായ നമഃ, ഓം ഹ്രാം വായവേ നമഃ, ഓം ഹ്രാം കുബേരായ നമഃ, ഓം ഹ്രാം ഈശാനായ നമഃ,

ഈശാന ദക്ഷിണേ - ഓം ഹ്രാം ബ്രഹ്മണേ നമഃ

നൈരൃതോത്തരേ - ഓം ഹ്രാം വിഷ്ണവേ നമഃ।

മധ്യേ -

ഓം ഹ്രാം നീലലോഹിതായ നമഃ ഇതി സംപൂജ്യ ബലിപ്രദാനം കുര്യാൽ।

ബഹിഃ ഓം ഹ്രാം വായസാദിഭ്യഃ ശ്വപാകാദിഭ്യഃ സ്വാഹാ, ഓം ഹ്രാം അഗ്ന്യാദിഭ്യഃ സ്വാഹാ, ഓം ഹ്രാം സർവേഭ്യോ ഭൂതവാസ്തുദേവേഭ്യഃ സ്വാഹാ, ഇതി ബലിം ദത്വാ, സർവാൻ വിസൃജേൽ।

യദ്വാ, സംക്ഷേപേണ അനേന ബലിം ദദ്യാൽ

യേ രുദ്രാ രൗദ്രകർമാണോ രൗദ്രസ്ഥാന നിവാസിനഃ।
സൗമ്യാശ്ചൈവ തു യേ കേചിത് സൗമ്യസ്ഥാന നിവാസിനഃ।
മാതരോ രൗദ്രരൂപാശ്ച ഗണാനാമധിപാശ്ച യേ।
വിഘ്നഭൂതാസ്തഥാ ചാന്യേ ദിഗ്വിദിക്ഷു സമാശ്രിതാഃ।
സർവേ തേ പ്രീതമനസഃ പ്രതിഗൃഹ്ണന്ത്വിമം ബലിം।

ஸிஃஜுஷஜா ந: க்ஷிவ்ரம் ஹயெ ஹு: வாஜுாம ஸஹா।

ஐதெவம் ஙஹிம்ஷகா, ஙஹிஜரா ஸம் ஹாா

ஈஆயா உலரகு, ஷுஹரஷி விநவெஸ,

வாஉவ்க்ஷாஉநம் கரகா, கூயஉ, ஸகூடீகாணம்

கூயபூாக।

குண்டத்தினருகில் அக்னி திக்கில் இரண்டு மண்டலமிட்டு அன்னத்தினாலாவது, லாஜத்தினாலாவது அந்தர்பலி, பஹிர்பலிகளைக் கொடுக்கவேண்டும்.

முதலாவது மண்டலத்தில்,

கிழக்கு திக்குல்:-
ஓம் ஹாம் ராஜெ ஹு: ஷுாஹா என்றும்;

தெற்கு திக்கில்:-
ஓம் ஹாம் உாதரஹு: ஷுாஹா என்றும்;

மேற்கு திக்கில்:-
ஓம் ஹாம் மணெஹு: ஷுாஹா என்றும்;

வடக்கு திக்கில்:-
ஓம் ஹாம் யகெஷஹு: ஷுாஹா என்றும்;

ஈசான கோணத்தில்:-
ஓம் ஹாம் ரு ஹெஹு: ஷுாஹா என்றும்;

அக்னி கோணத்தில்:-
ஓம் ஹாம் ஜஸாெரஹு: ஷுாஹா என்றும்;

நிருருதி கோணத்தில்:-
ஓம் ஹாம் ரக்ஷஸெஹு: ஷுாஹா என்றும்;

வாயு கோணத்தில்:-

ஓம் ஹாம் நாமெஹ்யஃ ஸ்வாஹா என்றும்;

மண்டலமத்தியில் ஈசான கோணத்தில்:-

ஓம் ஹாம் நக்ஷத்ரெஹ்யஃ ஸ்வாஹா என்றும்;

அக்னி கோணத்தில்:-

ஓம் ஹாம் ராசிஹ்யஃ ஸ்வாஹா என்றும்;

நிருருதி கோணத்தில்:-

ஓம் ஹாம் ஹுதெஹ்யஃ ஸ்வாஹா என்றும்;

வாயு கோணத்தில்:-

ஓம் ஹாம் விஸ்வெஹ்யஃ ஸ்வாஹா என்றும்;

வாயு கோணத்துக்கும், வருண கோணத்துக்கும் நடுவில்;

ஓம் ஹாம் க்ஷேத்ரபாலாய ஸ்வாஹா என்றும் அந்தர்பலி கொடுத்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவது மண்டலத்தில்,

கிழக்கு முதலிய திக்குகளில்:-

ஓம் ஹாம் இந்த்ராய ஸ்வாஹா என்பது முதலாக அஷ்டதிக் பாலகர்களுக்கும்;

மேல் பாகத்தைக் குறித்து ஈசானதிக்கில்:-

ஓம் ஹாம் ப்ரஹ்மணெ ஸ்வாஹா என்றும்;

கீழ் பாகத்தைக்குறித்து நிருதி திக்கில்:-

ஓம் ஹாம் விஷ்ணவெ ஸ்வாஹா என்றும்;

இவர்களுக்கு நடுவில்:-

ஓம் ஹாம் நீலலோஹிதாய ஸ்வாஹா என்றும் பலியிடுக.

மண்டலத்துக்கு வெளியில்:-

[illegible]

என்பது முதலிய மந்த்ரங்களால் பலி ஸமர்பிக்கவேண்டும். பின்பு அந்தர்பலி பஹிர்பலி மந்த்ரங்களை ஸம்ஹார முத்ரையால் எழுப்பித் தன்னுடைய ஹ்ருதயத்தில் ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

|| [illegible] ||

மேலூர், ஸ்ரீ காமாக்ஷி அம்பிகை ஸமேத கல்யாணஸுந்தரேச்வரர்

திருக்கோயிலில் மாதொருபாகனார்க்கு

வழிவழி அடிமை செய்யும் திருத்தொண்டினை

1951ம் ஆண்டு முதல் இடைவிடாது தன் உயிர்ப்பணியாக ஆற்றிவரும்

அருளாளர் விழா நாயகர்

சிவஸ்ரீ. K. காளஹஸ்தீச்வர குருக்கள் அவர்கள்

அவரைத் தொடர்ந்து அவரது

குமாரர்களும் அத்திருப்பணியைச் செய்து வருகிறார்கள்.

விழா நாயகரின் ஸந்ததி
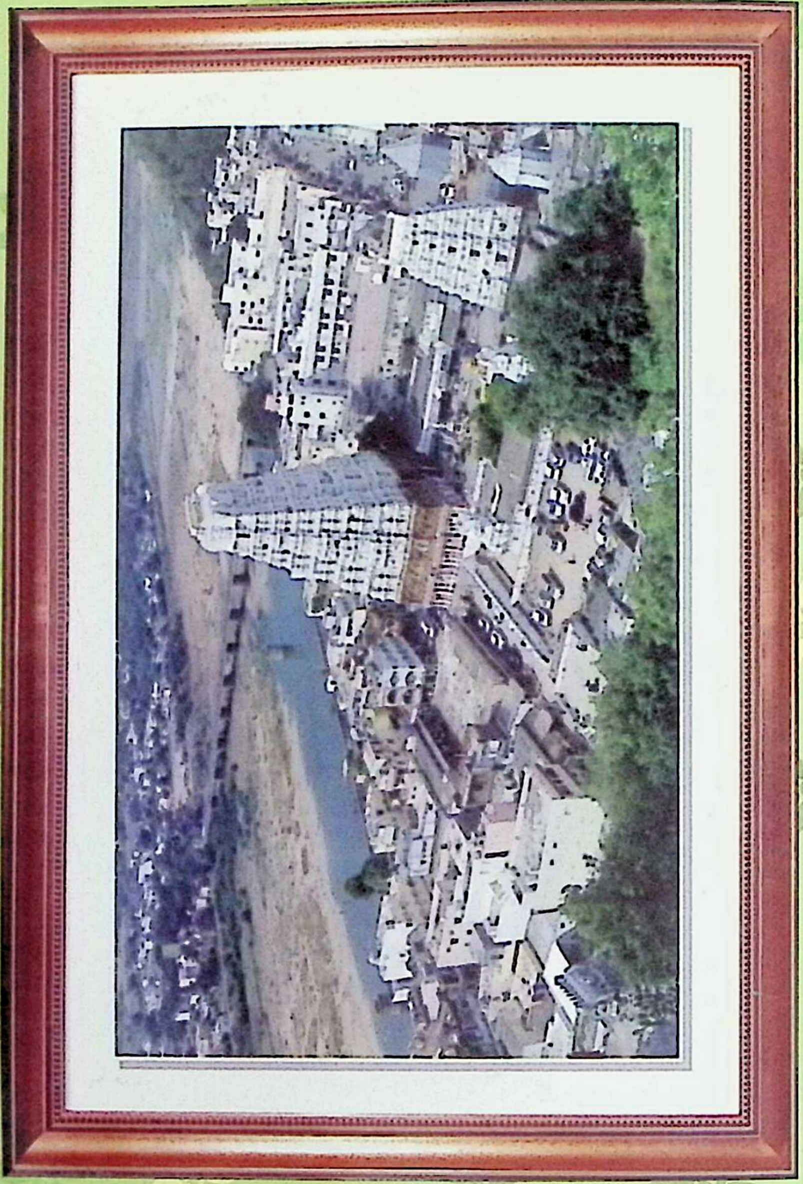
பாட்டனார்	**சிவஸ்ரீ. குருமூர்த்தி குருக்கள்**
	ஸ்ரீமதீ. மீனாக்ஷி அம்மாள்
தகப்பனார்	**சிவஸ்ரீ. கைலாச குருக்கள்**
	ஸ்ரீமதீ. முத்தம்மாள்